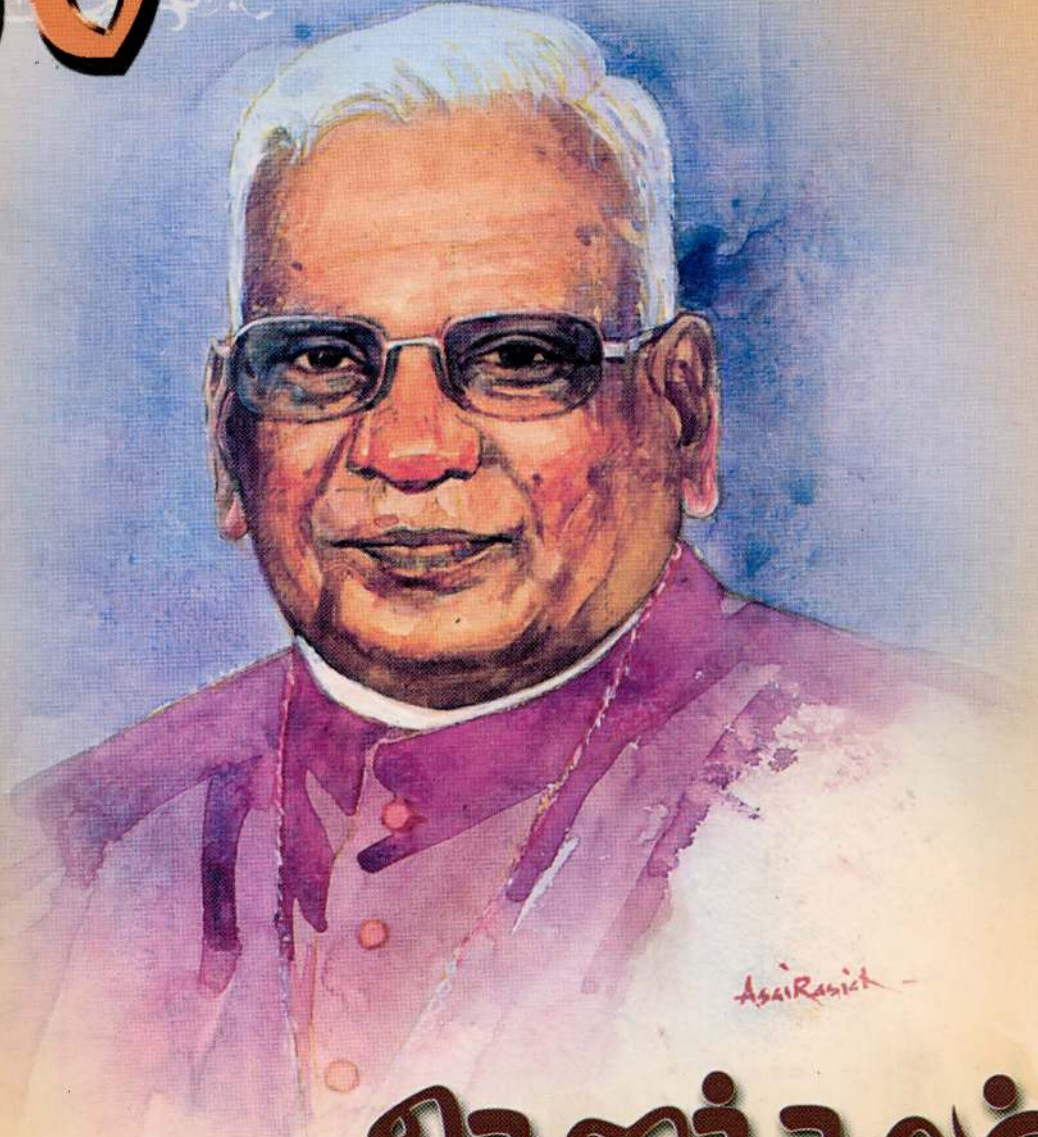

50

சுந்தரம் Saundaram

குருத்துவ பொன்விழா மலர்
Souvenir of the Sacerdotal Golden Jubilee

50

ضار و مفید

சௌந்தரம் Saundaram

குருத்துவ பொன்விழா மலர்
Souvenir of the Sacerdotal Golden Jubilee

ஆயர் இல்லம்
யாழ்ப்பாணம்

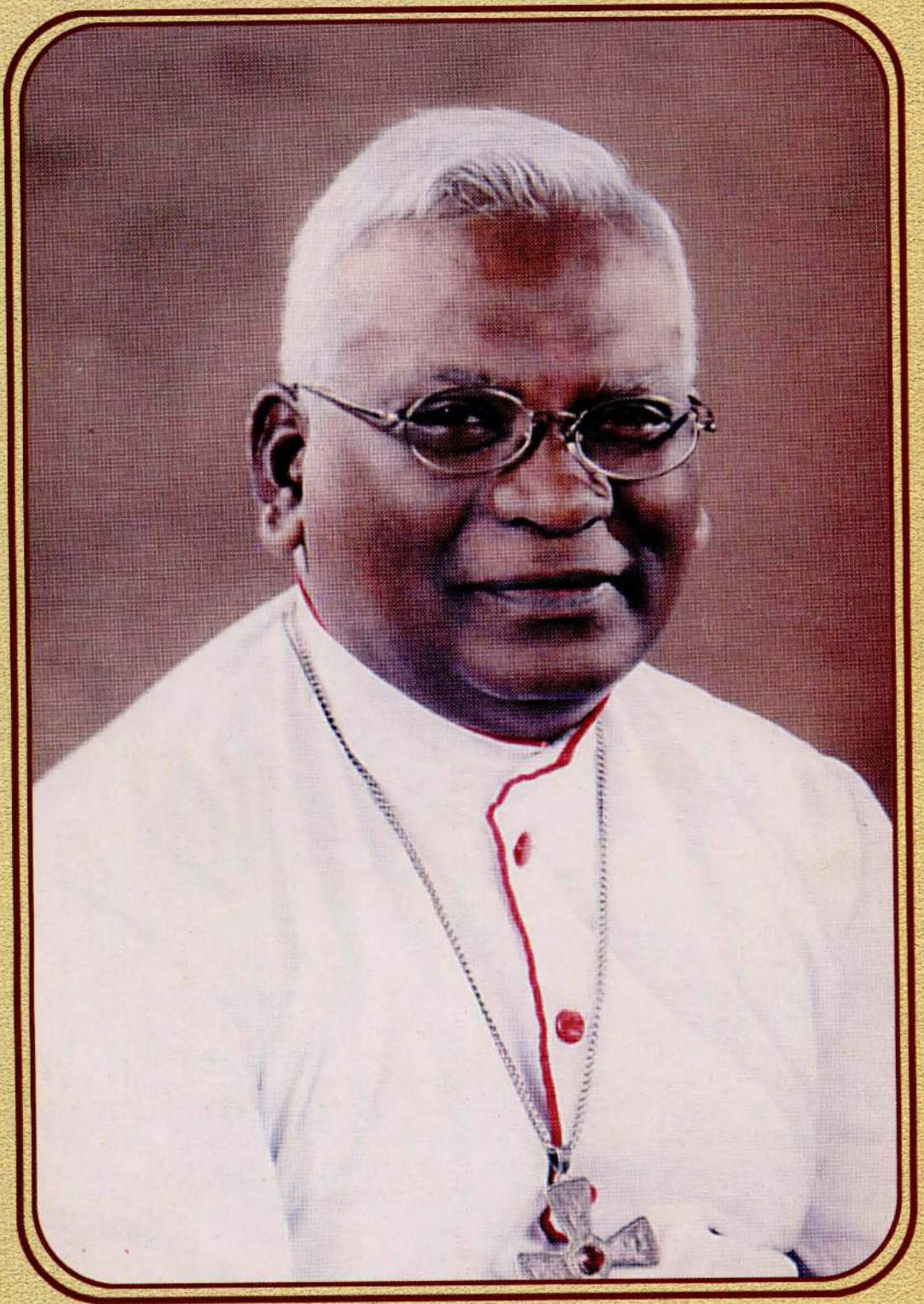
21.12.2013

சான்றிதழ்
சான்றிதழ்

சான்றிதழ்
Sovvenir of the Sacrosotal Golden Jubilee

சான்றிதழ்
சான்றிதழ்
சான்றிதழ்

Biography of Bishop Thomas Savundaranayagam

Birth:	13-07-1938, Kayts
Father's Name:	Mr. Marisal Saverimuthu Varaparagasam Emmanuel
Mother's Name:	Mrs. Thomas Saviriachi
Primary Education:	St. Antony's College, Kayts., St. Patricks College, Jaffna.
1953- 1957	St. Martin's Minor Seminary, Jaffna
1957- 1963	National Seminary, Kandy
21-12-1963	Priestly Ordination, St. Mary's Cathedral, Jaffna
1964-1965	Asst. Parish Priest of St. Mary's Cathedral, Jaffna
1966-1967	Base station at Bishop's House and looking after 22 churches of 'Pagan Mission'
1967	Asst. Parish Priest, Periyavilan and also acted as the Director of 'Film Unit's of the diocese
1968	Asst. Parish Priest for Pandatharippu, Moolai and Chankanai
1969 - 1971	Parish Priest of Nanaattan
1971-1973	Parish Priest of Vankalai
1973	Diploma in Catechetics: Bangalore
1973-1977	Director of Catechetical Centre
1977 -1981	Doctorate in Bibilical Theology - Urbaniana University, Rome
24-01-1981	Official Appointment as the Bishop of Mannar
30-07-1981	Episcopal Ordination as Bishop of Mannar at Madhu Shrine
08-08-1992	Official Appointment as Bishop of Jaffna
05-11-1992	Assumption of the Office of Jaffna Diocese
30-07-2006	Episcopal Silver Jubilee
21-12-2013	Sacerdotal Golden Jubilee

மேதகு தோமஸ் சுவந்தரநாயகம் ஆண்டகையின் வாழ்க்கை சுவடுகள்

பிறப்பு :	13-07-1938 - ஊர்காவற்றுறை
தந்தை பெயர் :	திரு. மரிசல் சவிரிமுத்து வரப்பிரகாசம் இம்மானுவேல்
தாய் பெயர் :	திருமதி தோமஸ் சவிரியாச்சி
ஆரம்பக் கல்வி :	புனித அந்தோனியார் கல்லூரி, ஊர்காவற்றுறை சம்பத்திரிசியார் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம்
1953 - 1957	யாழ். புனித மாட்டினார் குருமடம்
1957-1963	கண்டி தேசிய குருமடம்
21-12-1963	குருத்துவ அருட்பொழிவு, யாழ்ப்புனித மரியன்னை பேராலயம்
1964 - 1965	உதவிப் பங்குத் தந்தை, யாழ் மரியன்னை பேராலயம்
1966-1967	ஆயரில்லத்தில் இருந்தவாறு 22 தூதுப்பணி மையங் களில் பணி (வழி மீசாம்)
1967	உதவிப் பங்குத்தந்தை, பெரியவிளான், மறைமாவட்டத்தின் 'படப்பிரிவின்' இயக்குநர்
1968	உதவிப்பங்குத் தந்தை, பண்டத்தரிப்பு, மூளாய், சங்காலை.
1969-1971	பங்குத்தந்தை - நானாட்டான்
1971-1973	பங்குத்தந்தை - வங்காலை
1973	மறைக்கல்வி டிப்ளோமா, பெங்களூர்
1973-1977	மறைக்கல்வி நிலைய இயக்குநர்
1977-1981	வேதாகம இறையியல் கலாநிதிப் பட்டம் - ஊர்பானியானா பல்கலைக்கழகம் - உரோமை
24-1-1981	மன்னார் ஆயராக நியமனம்
30-07-1981	ஆயத்துவ அருள்பொழிவு, மடுத்திருப்பதி
08-08-1992	யாழ் ஆயராகத் திருத்தந்தையால் அறிவிப்பு
05-11-1992	யாழ் ஆயராகப் பொறுப்பேற்பு
30-07-2006	ஆயத்துவ அருட்பொழிவு வெள்ளி விழா
21-12-2014	குருத்துவ பொன்விழா

CONTENTS

Felicitation Message from His Holiness Pope	01
Felicitation Message from His Eminence Fernando Cardinal Filoni	04
Felicitation Message from the Apostolic Nuncio	05
Felicitation Message from His Eminence Malcolm Cardinal Ranjith	06
Felicitation Message from the Bishop of Trincomalee	07
மன்னார் ஆயரின் வாழ்த்துச் செய்தி	09
Felicitation Message from the Bishop of Batticaloa	11
Felicitation Message from the Auxiliary Bishop, Archdiocese of Colombo	12
நல்லை திருஞான சம்பந்தர் ஆதீனத்தின் வாழ்த்துச் செய்தி	13
Felicitation Message from the Vicar General, Diocese of Jaffna	14
Felicitation Message from the Jaffna Provincial Superior of the OMI	16
Felicitation Message from the Jaffna Provincial Superior of the HFB	18
யாழ் மாவட்ட பொதுநிலையினர் கழக தலைவரின் வாழ்த்துச் செய்தி	19
Felicitation Message from the Hon. Governor, Northern Province	20
Felicitation Message from the Chief Minister, Northern Provincial Council	21
யாழ் மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினரின் வாழ்த்துச் செய்தி	22
Felicitation Message from the Government Agent of Jaffna	24
Felicitation Message from the Vice - Chancellor, University of Jaffna	25
A Very Clever Student	26
He Feared God; No Body Else	29
A Faithful Servant of God, the Church and the Country	31
Bishop with Golden Qualities	33

Dies Illa	35
Rector's Appreciation for the Bishop's Contribution to the Major Seminary	37
The Unexplored Dimensions of Bishop's Personality	38
பொன்விழாநாயகனே! நின் பொன்னடிகள் போற்றுகின்றோம்	40
My Little Brother	41
துன்பத்தின் மத்தியிலும் துவண்டிடாத ஆயர்	43
The Unique Contributions of His Lordship to the Diocese of Mannar	47
The Last Temptation	51
தங்கள் பணி தொடர்வதாக!	54
A Priest Forever, According to the Order of Melchizedech	56
பெரும் துன்பங்கள் மத்தியிலும் சிறந்த பணியாற்றிய ஆயர்	57
A People's Bishop	63
Bishop Tom - A Humble Personality	65
An Interview with Mr. S. Paramanathan	67
One Carrying the Cross with a Smile	70
The Tangible Model of a Good Shepherd	71
புனித மடுத்தீனார் குருமடத்தை தன் கண்ணெனக் கருதுபவர்	72
பரிவும் அக்கறையும் கொண்ட ஆயர்	74
எந்நாளும் நலம் வாழ வாழ்த்துகிறோம்	75
யாழ் ஆயர் பற்றி அருள்தந்தை செல்வராசாவுடன் சில நிமிடங்கள்	76
பொன்விழா நாயகனுடன் நேர்காணல்	79
பொன்விழா நாயகனுக்கு எமது பொன்னான வாழ்த்துக்கள்	81
பொன்விழா நாயகனின் மறைக்கல்விப் பணி	82
அருட்சகோதரர்களின் உணர்வு வரிகள்	83
A Note from the Chief Editor	86

Venerabili Fratri

THOMAE SAVUNDARANAYAGAM EMMANUEL

Episcopo Iaffnensi

Successorum Apostolorum officium est omnibus hominibus Evangelium nuntiare et Regnum Dei ubique terrarum proclamare. Tu, Venerabilis Frater, mox aureum Sacerdotii iubilaeum celebraturus, diligenti missionali navitate rectaque christianae doctrinae explanatione ad diffusionem perennis veritatis valde contulisti; quamobrem Nosmet Ipsi, beati Petri Successoris gravissimum munus exercentes, omnino tibi gratulamur tecumque Deum omnipotentem, omnium bonorum Largitorem, laudibus efferimus.

Revera, hac data opportunitate, quaedam ex vita tua pastoralique industria palam recolere iuvat tuamque longinquam operositatem memorare. Iaffnensis dioecesis filius, die XXI mensis Decembris anno MCMLXIII sacerdos ordinatus, evangelico zelo nec non pastoralibus inceptis eminuisti. Placuit igitur beato Ioanni Paulo II, Decessori Nostro re. me., anno MCMLXXXI te ad Sacerdotii plenitudinem evehere tibi que dioecesim Mannarensis, tunc conditam, concedere. Vires omnium fidelium huius novae ecclesialis communitatis colligere es conatus, ut per angustam viam veritatis in cotidiana vita procederent. Cotidiano in tuo ministerio magnum prae buisti fervorem in structuris dioecesis tibi conceditae ordinandis.

Anno MCMXCII idem Pontifex Sedis Iaffnensis Episcopum te nominavit quam hucusque per semitas Evangelii ducere pergis. Episcopale

ministerium paterno animo impendisti et magna sollicitudine, conscius ponderis missionis acceptae. Ardorem in sacramentis administrandis, sapientiam in rebus agendis, facultatem in consociata opera cum sacerdotibus et Christifidelibus laicis constituenda demonstrasti. In Conferentia Episcopali Indiae etiam eminuisti, sapienter olim vices gerens eius Praesidis.

Accipe ergo, Venerabilis Frater, gratulantia verba Nostra ob opus pro fidelium tibi creditorum spiritali progressionem actuose expletum. Accipe etiam optima omnia ut Pastor Bonus, Beata Maria Virgine intercedente, praesidiis suis te usque prosequatur. Cupimus porro Benedictione Nostra Apostolica te comitari, quam veluti praesentes tibi benignissime elargimur, cum dilectis filiis filiabus gregis Iaffinensis omnibusque celebrationem iubilaei tui participantibus communicandam. Denique a vobis omnibus preces exoptulamur ut pergrave Petrinum munus secundum voluntatem divinam quam fructuosissime implere valeamus.

Ex Aedibus Vaticanis, die VI mensis Novembris, anno MMXIII,
Pontificatus Nostri primo.

Fran. C. S. J.

**To the Venerable Brother
THOMAS SAVUNDARANAYAGAM EMMANUEL
BISHOP OF JAFFNA**

The duty of the Successor of the Apostles is to announce the Gospel to all men and to proclaim God's Kingdom everywhere on earth. You, Venerable Brother, who is about to celebrate soon the golden jubilee of your priesthood, have contributed much to the spread of the perennial truth by your assiduous missionary zeal and by the correct explanation of the Christian doctrine; wherefore we ourselves exercising the important office of the Successor of St. Peter, congratulate you and with you we praise the Almighty God, the Giver of all good things.

Indeed, given this opportunity, it is good to call to mind certain things from your pastoral life and work and recount your longstanding toil. A son of the Diocese of Jaffna who was ordained a priest on the 21st day of December 1963, you were remarkable for your evangelical zeal as well as for your pastoral enterprises. Therefore, our Predecessor, Blessed John Paul II was pleased to raise you to the fullness of the priesthood and to entrust to you the newly established Diocese of Mannar in the year 1981. You tried to gather together all the faithful of this new ecclesial community so that they may proceed along the narrow way of truth in their daily life. In your day to day ministry you have shown great fervour in setting in order the various structures of the diocese entrusted to you.

In the year 1992, the same Pope nominated you as the Bishop of Jaffna which up to now you continue to lead through the narrow path of the Gospel. Conscious of the gravity of the accepted mission, you have carried out the Episcopal ministry with a paternal spirit and great solicitude. You have shown ardour in the administration of the sacraments, wisdom in conducting temporal affairs and ability in coordinating the tasks in association with the priest and the lay faithful.

Accept, therefore, Venerable Brother, our words of congratulation for the work you have accomplished for the effective spiritual progress of the faithful entrusted to you. Accept also our best wishes that the Good Shepherd, through the intercession of the Blessed Virgin Mary, accompany you all the way with His protection. Further, we wish to accompany you with our Apostolic Blessing which we impart to you most generously to be shared with your beloved sons and daughters of the Diocese of Jaffna and all those who participate in the celebration of your jubilee. Finally, we request earnestly from all of you your prayers so that we may have the strength to fulfil fruitfully the very important Petrine Office according to the divine will.

From the City of Vatican, on the 6th of November 2013, in the first year of our Pontificate.

Pope Francis

CONGREGATIO
PRO GENTIUM EVANGELIZATIONE

Felicitation Message from the Prefect of the Congregation for the Evangelization of Peoples

Your Excellency,

It is with great pleasure that I take this opportunity for joining the clergy, religious and the laity of the Diocese of Jaffna, in congratulating Your Excellency as you celebrate the Golden Jubilee of your priestly ordination, on 21st December 2013.

Your Excellency has been serving the Lord and His Church, as an ordained minister, for the past 50 years, of which the last 32 years as a Bishop, first in Mannar as its first Bishop, and then in Jaffna. The major part of these years of your Episcopal ministry was a time of great suffering for your people, both Christians and others, due to the ferocious ethnic violence that lasted for over two decades. There is no doubt that you courageously stood by your people in their great suffering and loss, even risking your own life, as a good shepherd who loves and cares for his sheep. You will certainly be remembered with love, respect and admiration for your self-sacrificing ministry and for all assistance you have provided to your people, spiritually and materially. May the good Lord reward you for your faithfulness to your calling and for the service to your brethren.

In spite of the challenging circumstances that existed, it is also a great joy to think about the abundant graces that you have received during these fifty years of your priestly ministry, and the spiritual gifts that the faithful have received through your ministry. Your hard-earned pastoral experience and your continuous encounters with the love and mercy of God will remain an asset.

So, Your Excellency, together with all my collaborators in this Missio Dicastery, I send you my sincere congratulations and best wishes, and I pray that this time of celebration may become a source of joy and blessing for you and the local Church that is entrusted to your care. I thank God for all that has been achieved through your faithful ministry, and pray that Our Lord and his Blessed Mother continue to guide and protect you the years that lie ahead.

Yours devotedly in Christ,

F. Card. Filoni
Pref.

F. Card. Filoni
Pref.

Cardinal Fernando Filoni

Felicitation Message from the Apostolic Nuncio

APOSTOLIC NUNCIATURE
IN SRI LANKA

It is with heartfelt joy that I join the Catholic community of the Diocese of Jaffna as they gather around their Chief Shepherd to offer prayers of praise and thanksgiving to Almighty God for the fifty years of priestly life of Rt. Rev. Dr. Thomas Savundaranayagam Emmanuel.

The Golden Jubilee of the Priesthood of His Lordship Bishop Thomas brings to the mind the innumerable gifts the Lord showered on him and through his ministry, on all those who have been entrusted to his pastoral care. Throughout these last fifty years, Bishop Thomas, with the grace of God, has always given a clear example of apostolic zeal. His studies of Holy Scriptures have helped him to spread the Word of God, communicating God's love, mercy and compassion during the terrible years of the armed conflict. He fulfilled his ministry enduring many hardships, while remaining always close not only to the Catholic faithful but to everyone in Mannar, in the Vanni and throughout the Jaffna Peninsula.

Today, the Priests, Religious, men and women, and the Lay Catholic faithful wish to express their deep respect and filial love to Bishop Thomas. In their communion with him, as Successor of the Apostles, they renew the fundamental unity of faith and charity which builds up the People of God. May the Diocese of Jaffna continue to be a clear sign of Christ's merciful love in its courageous ministry of reconciliation based on justice, truth and sincere forgiveness.

While imploring the Blessed Virgin Mary, Our Lady of Madhu, to keep His Lordship Bishop Thomas under her maternal care so that he will continue his Priestly and Episcopal ministry for the good of all, we invoke on him and on the Clergy, Religious and Lay faithful of the Diocese of Jaffna the abundant blessings of the Triune God, Father, Son and Holy Spirit.

His Excellency Joseph Spiteri
Titular Archbishop of Serta
Apostolic Nuncio in Sri Lanka

Felicitation Message from His Eminence Malcolm Cardinal Ranjith

I met His Lordship Bishop Tom Savundaranayagam for the first time in Rome as a fellow student priest reading for a doctorate at the Urban University. He was several years my senior. It was during those student days that through friendly banter and the Sunday gatherings with other Sri Lankan Priests that I came to know and appreciate the figure of the Bishop.

He was a person of great calm, thoughtful, gentle in his ways and a good organizer. And so when I heard that he was appointed Bishop I was truly happy as I knew that Bishop Tom was gifted with the heart of a shepherd.

This he has proved beyond any doubt in the way he stood with his people both in Mannar and in Jaffna in the midst of all the painful experiences they went through. He does that even now, intelligently guiding his flock through a very difficult situation. His sense of calm in the midst of storms, courage in the midst of disenchantment and profoundly prayerful life of discipleship of Christ giving hope to everyone around is unparalleled. I still remember all the attempts he made to speak perhaps gently and persuasively, to all concerned for the rights of his people. It was on a number of occasions that both he and I made perilous journeys into the Wannu and crossing the Kilali Lagoon in search of peace. And so I am extremely happy to felicitate this great man of God – Bishop Tom- as he celebrates his Golden Jubilee of Sacerdotal Ordination.

Ad Multos Annos Dear Bishop Tom. May the Lord who called you to His service be always your strength and happiness.

Fraternally
His Eminence Malcolm Cardinal Ranjith
Archbishop of Colombo

Felicitation Message from the Bishop of Trincomalee

Bishop Tom as he is fondly called had been with me from Primary School of St. Antony's College, Kayts, later at St. Martin's Seminary in Jaffna, then at National Seminary in Kandy in 1957-1958. He was about two years younger to me in age but two years older in episcopate!

After having covered a gamut of Parishes in Jaffna Diocese, he did his Diploma in Catechetics in Bangalore and Bishop Emil found the right man for Catechetical Centre which gained importance and relevance after the Council of Vatican II. He did commendably well as the Director of the Centre.

He has a deep and pleasant voice which he used profusely at Madhu Church, during the two major festivals for public prayers and announcements. His voice always resonates well and clear and creates a prayerful atmosphere.

He has the remarkable quality of 'silent humour' which makes people burst with laughter. On the other hand he is quite deep in his spirituality, which he acquired from his devout family.

God's providence was guiding and preparing him ahead for heavier challenges and responsibilities. As a proximate preparation Fr. Tom was sent to Rome in 1977 to do his doctorate in Biblical Theology at Pontifical Urban University. Having done it he romped home as Bishop Tom of Mannar in 1981. Although Mannar was a new Diocese carved out of Jaffna, His Lordship Bishop Thomas Saundaranayagam fitted in very well as he had already been serving in the Mannar District: Nanattan, Vankalai etc. The period of his being the Chief Shepherd of Mannar, shed lustre on the young bishop. The Silvan Shrine of Our Lady of Madhu came under his pastoral care. Besides, Mannar boasts of having given martyrs to the Church and abounds with Churches and people, strong in their faith.

After eleven eventful years, Bishop Tom received the call to take over the vacant seat of the Diocese of Jaffna as his predecessor, Bishop Deogupillai retired in August 1992.

It was a time when ethnic civil war was at its height and travel by roads became hazardous and dangerous and the poor Bishop had to choose the most hazardous journey through Kilaly lagoon in order to receive a warm welcome by the people of Jaffna a couple of days later on 5.11.1992 The conditions worsened over the years, the life of the people became very oppressive. They experienced an acute shortage of essential items and breakdown of law and order. It was in

short a chaotic state for everybody which ended in a mass exodus in 1995 when the Major and Minor Seminaries, as well as the other religious and secular institutions, schools etc came under siege and shifted to the South of Peninsula.

But ... but the Bishop and a few priests took up the challenge and remained in place which eventually turned into an asylum for people who dared to stay behind.

He had the courage of his conviction even when bombs were raining over his residence he stood calm which gave some courage to priests and people. Surely his deep trust in God had given him this resilience.

Presently he and his residence have become the Cynosure of all Diplomats, international visitors, politicians, peace makers etc to listen to him and his experience. For that matter, Bishop had been cautiously candid about political realities and people's deplorable state as they had been shattered badly by the raging battle for supremacy of the warring parties.

When all Bishops meet together in Colombo – our discussion is always about situation of the country and invariably it begins with Jaffna. The Bishop knew his points in his finger tips and convincingly came out with facts and figures. "Men acquire wisdom, but wisdom is a direct gift from God" - (Dr. Bob Jones).

I should conclude that he was a man chosen by God for the times and places as he did with the prophets of old.

I congratulate him as a friend and colleague and brother in the episcopate. After 50 years in the rugged areas of his mission as priest and Bishop, he amply deserves the encomiums of people. May the good Lord who chose him as his servant and leader grant him an abundance of grace for his restful retired life.

Rt. Rev. Dr. J. Kingsley Swampillai
Bishop of Trincomalee
Bishop's House
Trincomalee

மன்னார் ஆயரின் வாழ்த்துச் செய்தி

“ஐம்பதாம் ஆண்டு யூபிலி ஆண்டாகும்” (லேவி 25:11).

“நீங்கள் என்னைத் தேர்ந்து கொள்ளவில்லை, நான் தான் உங்களைத் தேர்ந்து கொண்டேன். நீங்கள் கனி தரவும் அக்கனி நிலைத்திருக்கவும் உங்களை ஏற்படுத்தினேன்.” (யோவான் 15:16) என மொழிந்த தலைமைக்குருவாகிய இயேசு பெருமானின் அமைப்பின் குரலுக்கு அமைந்த உள்ளத்தோடு ஆம் என பதிலிறுத்தி குருவாக திருநிலைப்படுத்தப்பட்டதின் 50 ஆண்டு நிறைவில் இறைவனுக்கு நன்றி நவிலும் யாழ்.ஆயர் பெருந்தகை தோமஸ் செளந்தரநாயகம் ஆண்டகை அவர்களோடு இணைந்து இறைபுகழ் பாடுவதில் இன்பறுகின்றேன். அத்துடன் அவரது குருத்துவ பொன்விழா நினைவாக வெளிவரும் இச்சிறப்பிதழுக்கு செய்தியிட்டு அதி வந்தனைக்குரிய தோமஸ் செளந்தரநாயகம் ஆண்டகை அவர்களுக்கு குருத்துவ பொன்விழா வாழ்த்துக்களை உவந்தளிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

“என் ஆடுகளைப் பேணி வளர். என் ஆடுகளைக் கண்காணி” (யோவா 21:15,16) என ஆண்டவரினால் அருளப்பட்ட அருட்பணியினை யாழ்.மறைமாவட்ட குருவாக 18 வருடங்களும் மன்னார் மறைமாவட்ட ஆயராக 11 வருடங்களும், யாழ். மறைமாவட்ட ஆயராக 21 வருடங்களும் செவ்வனே ஆற்றி இறைவனின் திராட்சைத் தோட்டத்தின் நம்பிக்கைக்குரிய நல்ல பணியாளராக புகழ் பூத்து குருத்துவத்தின் ஐம்பதாவது அகவையின் நிறைவில் நறுமணம் பரப்பும் ஆயரின் அர்ப்பணிப்பும் பெருமையும் தரணி அறியும். மன்னார் மறைமாவட்ட உதயத்தின் பொழுது முதல் ஆயராக 1981 ஆம் ஆண்டில் பணிப்பொறுப்பேற்று மேய்ப்பும் பணிக்கு அடித்தளமிட்டு ஆர்வமாக கட்டியெழுப்பி 11 வருடங்கள் இம் மறைமாவட்டத்தை இறையாட்சி நோக்கி வழிநடத்தியதை நன்றியோடு நினைவு கூர்ந்து அவரைத் தொடர்ந்து மன்னார் ஆயராக நான் பணியேற்றதை எண்ணி, மனநிறைவு கொள்கிறேன். குருத்துவ வாழ்வில் ஒரே மறை மாவட்டத்தில் மூத்த சகோதர குருவாகவும் ஆயர்த்துவப் பணியில் சகோதர ஆயராகவும் இவரோடு எனக்குள்ள தோழமையையும் உறவையும் எண்ணி மகிழ்வடைகின்றேன்.

ஆயர் அவர்களை எண்ணி பார்க்கையில் அவரது பல்வேறு ஆளுமைப் பண்புகள் என் எண்ணத்திரையில் வண்ணமிடுகின்றன. நற்போதகராக, பொறுமையின் பொக்கிசமாக, எளிமையுடையவராக , புரிந்துணர்வு, ஏற்றுக்கொள்ளுதல், பராட்டி தட்டிக்கொடுத்தல், மன்னித்து மறத்தல், அறிவுரை பகருதல் போன்ற உயர் பண்புகளை ஒட்டுமொத்தமாக தன்னகத்தே கொண்டு விளங்குகின்றார். நற்கதைகளை நகைச்சுவை உணர்வோடு எடுத்துச்சொல்லி இறைமக்களின் மனங்களை கொள்ளைகொண்ட சிறந்த மறையுரைஞர் இவர் என்பதை அனைவரும் அறிவர். கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளாக யாழ் மறைமாவட்டத்திலும், மன்னார் மறைமாவட்டத்திலும் கடந்த கால வன்முறைகளினாலும்,

போரினாலும் ஈழத்தமிழ் மக்கள் எதிர்கொண்ட அகோர துன்பங்கள், வேதனைகள், இழப்புகள் மத்தியில் நம்பிக்கை கொடுத்த நற்பணியாளராக, நல்ல மேய்ப்பனாக நடுநிலை தவறாது பணியாற்றி வந்துள்ளார்.

யாழ். ஆயர் மேதகு தோமஸ் சவுந்தரநாயகம் ஆண்டகை அவர்களின் குருத்துவ திருநிலைப்படுத்தலின் பொன்விழா நிகழ்வில் அவருக்கு அற்புதமான வாழ்வையும் நம்பிக்கை மிகுந்த பணிவாழ்வையும் கொடுத்து வழிநடத்திய எல்லாம் வல்ல இறைவனுக்கு மீண்டுமாக நன்றி கூறுவதுடன் ஆண்டவர் தனது அடைக்கல நிழலில் அவரை இன்றும் என்றும் தற்காத்துக் கொள்ள அருள் வேண்டி ஆண்டகைக்கு எனது மனம் நிறைந்த யூபிலி நல்வாழ்த்துக்களை தெரிவித்து மகிழ்கின்றேன்.

பேரருட்திரு. இராயப்பு யோசப்பு

மன்னார் ஆயா
ஆயர் இல்லம்
மன்னார்

(11:25 மணி) "மேதகு தோமஸ் சவுந்தரநாயகம் ஆண்டகை அவர்களின் குருத்துவ திருநிலைப்படுத்தலின் பொன்விழா நிகழ்வில் அவருக்கு அற்புதமான வாழ்வையும் நம்பிக்கை மிகுந்த பணிவாழ்வையும் கொடுத்து வழிநடத்திய எல்லாம் வல்ல இறைவனுக்கு மீண்டுமாக நன்றி கூறுவதுடன் ஆண்டவர் தனது அடைக்கல நிழலில் அவரை இன்றும் என்றும் தற்காத்துக் கொள்ள அருள் வேண்டி ஆண்டகைக்கு எனது மனம் நிறைந்த யூபிலி நல்வாழ்த்துக்களை தெரிவித்து மகிழ்கின்றேன்.

Felicitation Message from the Bishop of Batticaloa

It is with great joy that I send this message of felicitation, to the souvenir to be published on the happy occasion of the Sacerdotal Golden Jubilee of His Lordship, Rt.Rev.Dr.Thomas Savundaranayagam, the Bishop of Jaffna.

“You have not chosen me, but I have chosen you and ordained you that you should go and bring forth fruit and that your fruit should remain: that whatsoever you shall ask of the Father in my name, he may give it to you” (Jn 1:16).

His curriculum vitae reveals that he can trace his Vocation to Priesthood and Episcopate in the footsteps of St. Paul and other great prophets right from the time when he was in his mother’s womb. I believe that he had been chosen and called by God, formed and prepared by the Church for a special task in the Diocese – “for the work of ministering, for the perfecting of the Saints and for building up of the Body of Christ” (Eph 4:12).

It is an important day not only in the Diocese of Jaffna but also in the entire Sri Lankan Church. First as a Priest and then as a Bishop he has dedicated himself during the last fifty years to the Diocese and to the Church in general.

Even in the midst of the most critical and painful situations, especially during the 30 years of prolonged war, he was with his flock and he did not abandon and run away leaving the sheep alone. He was always on the lookout for poor and suffering and ready to help those in need whoever they may be. A Bishop should always be a good pastor- an understanding Shepherd whose life is like that of the Good Shepherd and it is to be spent in the caring of the sheep.

His mission as a Good Shepherd began when the war between the LTTE and the Government forces was in its initial stage and stood boldly like Moses till the end. He had seen the fight with his own eyes, the exodus of people from one area to another, and helped the victims of war. As a Mediator he had been trying to promote reconciliation between the parties. He had always something to share with the CBCSL when he was called to speak about the present situation of Jaffna.

His simplicity, perseverance and compassion attract everyone who approaches him and enable them to experience Christ’s presence. It should be said of him “Truly, this is a man of God that passes by us continually” (2 Kgs 4:8).

Finally, as Bishop Tom celebrates his Golden Jubilee of his Sacerdotal Ordination, I wish him God’s blessings, especially in the difficult mission that he is entrusted with in the Northern Province.

Rt. Rev. Dr. Joseph Ponniah

Bishop of Batticaloa
Bishop’s House
Batticaloa

சரணம் 11

Felicitation Message from the Auxiliary Bishop Archdiocese of Colombo

It gives me great joy to express my heartfelt Congratulations to His Lordship the Most Rev. Dr. Thomas Savundaranayagam on this occasion of his Sacerdotal Golden Jubilee. I join all the Priests, Religious and the Laity in thanking and praising the Lord for these 50 Golden years of very committed Priestly and Episcopal Ministry of His Lordship.

I remember the Episcopal ordination of Bishop Thomas Savundaranayagam in 1981 at the Madhu Shrine as the first Bishop of the Diocese of Mannar. At that time he already had the experience of Priestly Ministry for 18 years. With that experience and as a pastoral minded pioneering Bishop he devoted himself totally to do so much for the initial building up of a new diocese. Through his Apostolic endeavours he helped the local Church to be an evangelizing and a participatory Church.

It is then we have seen His Lordship as Bishop of Jaffna taking various steps for the progress and development of the diocese. Being originally from the diocese of Jaffna and with knowledge of the necessities of the diocese he has given the needed spiritual and moral leadership to his flock. Various aspects of this important diocese has been looked into and a wide range of changes have been made even when the country was going through the dangerous Ethnic Conflict. The Bishop with diligence and care has faced the harsh and difficult realities and has lead the Catholic Community with love for God and neighbour without losing hope.

It is with gratitude and esteem I wish our dear Bishop Thomas Savundaranayagam Ad Multos Annos – that his rich experience of 50 years as a Priest will continue to benefit the Church for many more years.

We thank God for the gift of the Bishop of Jaffna and we pray that through the maternal care and intercession of Mary Our Blessed Mother he will be always filled with God's abundant Graces.

Rt. Rev. Dr. F. L. Emmanuel Fernando
Auxiliary Bishop of Colombo
Archbishop's House
Colombo

நல்லை திருஞான சம்மந்தர் ஆதீனத்தின் வாழ்த்துச் செய்தி

யாழ்ப்பாண ஆயராகப் பணியாற்றும் தோமஸ் சவுந்தரநாயகம் ஆண்டகையின் குருத்துவ பணியில் 50 ஆவது ஆண்டு நிறைவில் வாழ்த்துக் கூறுவதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். இன, மத, பேதமின்றி அனைத்து மக்களையும் மனித நேய பண்புகளுடன் அரவணக்கக்கின்ற பண்பைக் கொண்டவர் புனிதமான குருத்துவ பணியை நிறைவாக செயற்படுத்தி கிறிஸ்தவ மத மக்களுக்கு மட்டுமன்றி ஏனைய தமிழ் மக்கள் சுயநிர்ணய உரிமையோடு வாழ்வதற்கு உலகத்தில் வாழும் அனைத்து மக்களிக்கிற்கும் கேட்கும் வகையில் குரல்கொடுக்கின்ற தனித்துவமான ஆயராக பணியாற்றினார். இன்னும் பல்லாண்டு காலம் இவர் தம்பணியை நிறைவாகச் செய்ய இறை ஆசியோடு வாழ வாழ்த்துகின்றோம்.

ஸ்ரீல ஸ்ரீ சோமசுந்தர பரமாதேசிய ஸ்வாமி
இராண்டாவது குருமஹ சந்திதானம்
ஸ்ரீலஸ்ரீ சோமசுந்தர தேசிக
ஞானசம்மந்த பரமசாரிய சுவாமிகள்

Felicitation Message from the Vicar General Diocese of Jaffna

It is with great joy that I take this opportunity of joining my brother priests of Jaffna diocese in congratulating our Bishop, the Right Revd. Dr. E. Thomas Savundaranayagam, on his Sacerdotal Golden Jubilee.

I remember well the priestly ordination of our Bishop Thomas in the Jaffna Cathedral in 1963 and, then, I had the privilege of serving his First Mass in St. Martin's Seminary, Jaffna. I vividly remember young Father Thomas going around in Vali Meesam (Mission) with a slide projector and giving catechetical instructions and, ending the show with a Charlie Chaplin film that made everyone happy. He would introduce it saying 'I will now show you a small (kutty) film'. He used to go about in a BSA Bantam motor cycle and he kept the mobike spotlessly clean and that too did not fail him in his journeys.

He was a well known preacher and his mission preaching in Kilinochchi area was very impressive. After serving in many parishes in the diocese, he did his Diploma in Catechetics in Bangalore.

It was while doing his doctoral studies in Rome, Father Thomas was elected Bishop of the newly erected Mannar Diocese. Soon, the ethnic civil war began to take its toll and the new Bishop had many difficulties in keeping his flock together. After eleven years in Mannar Diocese, Bishop Thomas had to come to Jaffna in 1992 to shepherd a greater number of people.

Time and tide, at the moment he assumed office as Bishop of Jaffna, did not always favour him. He had to swim in perilous waters. In 1995, amidst evacuations and displacements, almost all the parishes and institutions were uprooted and our Bishop had to organize relief and rehabilitation to our people affected by the war. Our Churches and Parish houses were destroyed, priests were killed or were missing, and the flock had to flee from place to place seeking refuge. Wherever the flock went, our Bishop too followed them and gave them consoling words.

He did not fail to speak to authorities concerned about the untold sufferings of the people. Someone has said it very aptly: ***"In the face of tyranny, there those who take a prophetic stance and die as martyrs. There are those who collaborate with the regime. And there are others who do what they can while keeping their heads low.... We should revere martyrs, but not demand***

every Christian be one.” What made Bishop Thomas to go through those turbulent times was his deep faith and prayer which were like the wind beneath his wings.

We are grateful to our Bishop for guiding the flock at a critical moment in the history of the Jaffna Catholic Church. I join my fellow priests in thanking God for Bishop Thomas and wish him God’s choicest blessings. May the Lord journey with him to the rest of his life.

Very Rev. Fr. Justin B. Gnanapragasam

Vicar General – Diocese of Jaffna

Bishop’s House

Jaffna

Felicitation Message from the Jaffna Provincial Superior of the Oblates of Mary Immaculate

Simplicity and Humility were the Secrets of His Success

I have great pleasure in writing a short felicitation on the occasion of the Sacerdotal Golden Jubilee of Rt. Rev. Dr. Thomas Savundaranayagam, the Chief Pastor of the Diocese of Jaffna. At the very outset of my reflection, I thank God for showering the gift of life, priestly vocation, episcopacy and for the many outstanding spiritual qualities on Bishop Tom. He is a person who has faithfully lived and witnessed to such a revered vocation throughout integrating into his own life the many blessings that God has given him.

I came to know Bishop Tom in the 1960s when he frequented my parish Urumpirai for preaching and to give commentaries to Passion plays staged by Fr. N. Maria Xavier. I was an altar server and used to do odd jobs as a helper both during liturgical services and Passion plays. I still remember his captivating preaching of the word of God prayerfully and fervently. In fact they penetrated the hearts of the listeners. His way of narrating stories based on biblical themes simply drew the attention of the people and challenged them in many ways. His commentaries at the Passion plays won much appreciation. He used to speak dramatically suiting the different characters of the play. He was a versatile speaker winning the admiration of the listeners.

Then I had the chance to work in the Diocese of Mannar when Tom was the Bishop. During my eight years of pastoral service in Mannar, I had many occasions to know him personally in a deeper way. As everyone knows, the situation at that time was not at all conducive for any leadership or for any ministry. It was marked with much violence like bomb blasts, shooting, random killings, arrests and deadly hurdles in travelling. Above all it was a dangerous era with dark realities. Bishop Tom interpreted everything in the light of faith and of his call to be the Chief Shepherd in such a period. His commitment to personal prayer gave him every strength needed to steer the diocese through turbulent waters. He loved his priests, the religious and the seminarians as his own. His closeness to the faithful was manifested in and through his frequent visits to them when they were experiencing disastrous situations. His simplicity, humility and servant-leadership qualities made his presbyterium and the faithful love him and accept him. His homilies at the Shrine of our Lady of Madhu made the pilgrims pray in tears and are still lingering in their hearts. He was a humble servant and a spiritual leader in the footsteps of Jesus, the Good Shepherd and Master being aware of his words, "You know that those who are supposed to rule over the Gentiles, lord it over them, and their great men exercise authority over

them. But it shall not be so among you; but whoever would be great among you must be slave of all. For the Son of Man also came not to be served but to serve and to give his life as a ransom for many” (MK 10: 42-45).

Again in the Diocese of Jaffna Tom continued his shepherding ministry during the intensified war – period. It took the highest toll of our people with heinous atrocities. There were no political leaders except Bishop Tom in the North to voice out on behalf of our people. From time to time he vehemently spoke for justice and truth both nationally and internationally insisting the leaders concerned to work for a viable solution to the ethnic conflict. Even the foreign dignitaries called on him for interviews and to know the real ground situation. It was very painful for him to see the people of the peninsula being uprooted from their cherished homes, his priests and religious from their Parishes and Institutions and when many Parishes and Churches were destroyed. When innocent people were killed, Bishop Tom went through a deep bereavement and prayed earnestly for the repose of their souls. At a certain period, he was even blamed by many for not politically prevailing over the perpetrators and for not vehemently speaking out but Bishop Tom always maintained his status as a Spiritual Leader. There were moments when he suffered alone in silence and took everything to God in prayer with the psalmist, “You guide me along the right path for the sake of your name. Even when I walk through a dark valley, I fear no harm for you are at my side” (Ps 23: 3-4).

Further the untimely deaths and killings of some of his priests both in Mannar and Jaffna brought him much pain but he became closer to Jesus. It was a time when people were unable to speak of anything due to fear of being arrested or killed. But from time to time Bishop Tom fearlessly raised the sentiments of our people and sought for justice even from international communities. He spoke less but like a prophet gave deep messages to all people concerned.

While congratulating him with our prayerful wishes on the occasion of his golden Jubilee of Priesthood, it is incumbent that we cherish and imitate the examples he exhibited as Priest and Bishop for many years, “Well done my good and faithful servant. Since you were faithful in small matters, I will give you great responsibilities. Come, share your Master’s joy” (Mt 25:23). Ad Multos Annos.

Very Rev. Fr. M. Paul Nadchethiram OMI

Provincial Superior
Oblate Province of Jaffna

Felicitation Message from the Jaffna Provincial Superior of the Sisters of the Holy Family

This brings our felicitation message on behalf of the Holy Family sisters of Bordeaux in the Jaffna Province to our beloved Bishop Thomas Savundaranayagam as he celebrates his 50 Golden years of priestly life and ministry in the vineyard of the Lord.

"I will raise up for myself a faithful priest, who shall do according to what is in my heart and in my mind" (1 Samuel 2:35). "*Appreciation is a wonderful thing. It makes what is excellent in others belong to us as well!*"! You have toiled through good times and bad times, happy times and sad times, dear Bishop, and today your measure stands tall, because through your childlike simplicity and humble journeying with your people you have won the hearts of your people.

We, the Holy Family Sisters, are always grateful to your Lordship for all the concern, support, understanding and availability extended to us whenever we approached you with our needs. As a shepherd, through your humorous but inspiring homily and preaching, in all the important events of the Province, you reminded and called us to a deeper commitment to our life of faith and our religious commitment.

Your gentle approach and reflective attitude challenges us and reminds us of the Emmaus event where Jesus gently and reflectively leads the discouraged disciples to a transformed response to go back to the situation from which they were running away. Today in the diocese, our sisters are courageously walking with parentless children, woman-headed families, the mentally challenged and differently able children. We are indebted to you, our chief Shepherd and Pastor, for all your support and journeying with us during the turbulent times.

Your broad mindedness allows us to respond to new ministries to cater to the needs of our people, especially in Vanni where the people are resettled. As a man of prayer and deeply rooted in the spirit of Christ, like Jesus in your gentle way, you accomplish your mission of teaching and proclaiming the Word of God to the people entrusted to you. You are indeed a good leader with the ability to solicit the collaboration of your priests and the religious congregations in the diocese in establishing the unfolding love of God in the hearts of your people.

"Fifty years of faithful service, Fifty years of ministry, Blessed by the Source of all forms of life!" Priest and Pastor, Servant and Shepherd for your devoted service, Thank you! May the Lord continue to bless you, our Bishop, with good health, long life and wisdom.

Rev. Sr. Christa Mariathas, HFB
Provincial Superior
Sisters of the Holy Family
Jaffna

யாழ் மறைமாவட்ட பொதுநிலையினர் கழக தலைவரின் வாழ்த்துச் செய்தி

எமது பேரன்புக்கும் மதிப்புக்கும் உரிய யாழ் மறைமாவட்ட ஆயர் மேதகு தோமஸ் சவுந்தரநாயகம் ஆண்டகை அவர்களின் குருத்துவப் பொன்விழாவில் இறை ஆசீர் வேண்டி வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதில் யாழ் மாவட்ட பொதுநிலையினராகிய நாம் பெருமையும் பெருமகிழ்ச்சியும் கொள்கின்றோம்.

போர்ச்சுழலில் தன் தூய பணியை தொடர்ந்து ஆற்றி மக்கள் மனதை வென்று மேதகு ஆயர் அவர்கள் எந்நேரமும் எவ்விடத்தும் எவ்வித தயக்கமுமின்றி எம்மவரின் நிலைமைகளை எடுத்துக்கூறி உதவி வருபவர். வெளிநாட்டுத் தூதுவர்களாகட்டும், மதத்தலைவர்களாகட்டும் அனைவருக்கும் அனைத்து உண்மைகளையும் விளக்கி அல்லலுறும் மக்களுக்காகக் குரல் கொடுப்பவர்.

போர்ச்சுழலிலும் சுனாமி இயற்கை அனர்த்தத்திலும் வாழ வழி தெரியாது இருந்த வேளையில் நல் ஆயனாக மக்களின் துன்ப, துயரத்தை சுமந்து அவர்களுக்கு இறைவிசுவாச வாழ்வை வாழ அயராது வழிகாட்டியவர். இவரது பணிக்காலம் மிகவும் சவால்கள் நிறைந்தது.

பொதுநிலையினரின் எழுச்சியே திருச்சபையின் வளர்ச்சி என்பதை உணர்ந்து எமது மறைமாவட்டத்தில் பொதுநிலையினர் கழகம் சிறப்புற செயற்பட ஆவன செய்து வருகின்றார். நாம் தேடிச்செல்லும் போதொல்லாம் அன்போடு உரையாடி எமது பணிக்கு ஆதரவு நல்கி வருகின்றார்.

மேலும் பொதுநிலையினரின் உருவாக்கம்தான் திருச்சபையில் மிக அவசியமானது என்பதை உணர்ந்து பொதுநிலையினருக்கான இறையியல் கல்லூரி ஒன்றை உருவாக்கி அதன் வழி பொதுநிலையினர் இறையியலை துறைபோக கற்பதற்கு மட்டுமல்ல அவர்கள் இறையியல் துறையில் பட்டம் பெறுவதற்கும் வசதி செய்துள்ளார். ஆயரின் பணிகளில் இக்கல்லூரியின் உருவாக்கம் ஒரு மிக முக்கியமான பங்களிப்பு என்பதை யாரும் மறுக்க இயலாது.

ஆயரின் வழிநடத்துதலில் பங்குகளில் பொதுநிலையினரின் ஆன்மீக ஈடுபாட்டை மென்மேலும் வளர்ப்பதற்கு அன்பியங்களை உருவாக்கி செயல்வடிவம் கொடுத்து பொதுநிலையினரின் ஈடுபாட்டை ஊக்குவித்ததுடன் நற்கருணைப் பணியாளர்களையும் அறிமுகப்படுத்தி சில பங்குகளில் செயல்வடிவம் கொடுத்துள்ளமைக்கு நன்றி உள்ள்வர்களாக அவரை வாழ்த்துகின்றோம்.

இறைமகன் இயேசுவின் வழிநடத்துதலில் பொதுநிலையினர் நாம் பயணிக்க ஆயர் அவர்களின் ஆசியை வேண்டி யாழ் மறைமாவட்ட பொதுநிலையினராகிய நாம் ஆயர் அவர்களின் குருத்துவப் பொன்விழாவில் அவரை வாழ்த்துவதில் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்

யோ. கீதபொன்கலன்

தலைவர்

யாழ் மறைமாவட்ட பொதுநிலையினர் கழகம்

செனத்தூர் 19

Felicitation Message from the Hon. Governor Northern Province

It gives me great pleasure to send this message to the Rt. Rev. Dr. Thomas Soundaranayagam for his sacerdotal Golden Jubilee.

I understand that Christian Leadership should be exercised in the Manner of Jesus with a foot-washing love for those whom we serve. It is an invitation to be a prophetic Leader through a process of self emptying, and standing up for gospel values to communion with the church even when it demands scarifies.

His Lordship Rt. Rev. Dr. Thomas Soundaranayagam was ordained a Priest on the 21st of December 1963 and after his ordination his first appointment was to the cathedral as the Asst. Parish Priest. Now, 50 years have been completed and now celebrates his Golden Jubilee of Priesthood in a position of Bishop of Jaffna Diocese. This is a very happy moment.

I know very well his Lordship Rt. Rev. Dr. Thomas Soundaranayagam for considerable period since when I took over the Security Forces Commander of Jaffna. His life is a symbol of simplicity and dedication. He became the voice of ordinary citizen. He uses simple language that every one educated and uneducated, sophisticated and unsophisticated who listen to him can understand and grasp the message. His expressions are not defined by any theoretical technique or by any speculative theology and dogma but by simplicity and clarity.

As a Governor of Northern Province, I congratulate his Lordship Rt. Rev. Dr. Thomas Saundaranayagam for all his religious and dedicated service and heart fully and sincerely wish him the best of everything.

Hon. G. A. Chandrasiri
Governor
Northern Province

Felicitation Message from the Chief Minister Northern Provincial Council

It is indeed a great privilege to be called upon to send a Message for the Sacerdotal Golden Jubilee of Rt. Rev. Dr. Thomas Savundaranayagam. To be involved in God's service for half a century is no mean achievement. Without the blessings of the Divine such an achievement is not possible. Reverend Savundaranayagam is no doubt blessed.

Born an year and a few months before me into this world at Kayts, Reverend Savundaranayagam joined the Minor Seminary in 1953 while still in his teens. Steadily he rose in the Theological firmament to become the Bishop of Mannar on the 24th of January 1981 while still in his early forties. In the same year he received his Doctorate in Biblical Theology from the Urban University in Rome.

There was a great tragedy in the Reverend's life which he faced with fortitude. Within an year of his initiation into priesthood in the year 1964 in October his mother and sister who had by then finished her B.Sc. Examination died in a major train accident at Mirigama while they were returning from pilgrimage to the Madhu Shrine. Though he conducted their funeral service accompanied by his fellow priests of the Jaffna Diocese very calmly and with dignity, this incident no doubt left an indelible mark on him.

But he is a true man of Religion. He allows nothing to disturb his composure.

He was a tower of strength during the troubled period our people faced in the recent past and he gave courage and leadership to the priests and to the people during that period. We are privileged to have such a person of Religion among us today.

May God give him long life, good health and a longer period of sacerdotal service among us.

Justice C. V. Vigneswaran
Chief Minister
Northern Provincial Council

யாழ் மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினரின் வாழ்த்துச் செய்தி

மேதகு யாழ் ஆயர் அவர்கள் யாழ்ப்பாணம் ஊர்காவற்றுறையில் பிறந்து வாழ்ந்தார். 1963ஆம் ஆண்டு மார்ச்சுத் திங்களிலே குருத்துவப்பட்டம் பெற்றார். அன்றிலிருந்து ஐம்பது ஆண்டுகள், ஐந்து தசாப்தங்கள் கிறிஸ்தவ மறை நிறை பணிக்காக ஆண்டகை தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்துப் பொன் விழாக் கொண்டாடுகின்றார் என்பதும் கிருத்தவ உலகம், தமிழ் மக்கள் மகிழ்ச்சி பொங்க விழாவெடுக்கின்றனர் என்பது வரலாற்றுப் பெரு நிகழ்ச்சியாகும். இதன் பொருட்டு இறைபணியாளர் பொன் விழா மலர் வெளியிட்டு மேன்மைபடுத்துகிறார்களெனும் பொழுது நாமும் இதயம் மகிழ்ந்து மலர்கின்றோம்.

யாழ் மரியன்னை பேராலயத்தின் உதவிப் பங்குத் தந்தையாக 1964-65 ஆண்டுகளில் மறை பணியை ஆரம்பித்த கால முதல் ஆண்டகையை நாம் அறிந்திருக்கிறோம். ஆண்டகையவர்கள் கிருத்தவப் பணியில் பல பொறுப்புக்களுக்குத் தலைமை தாங்கியவர். தமிழர் தேசத்தில், மடுமாதா கோவில் உட்பட ஏனைய மதங்களைப் பின்பற்றும் பிரதேசங்களில் அருள்தந்தையாக விளங்கிப் பெரு மதிப்புப் பெற்றிருக்கிறார்.

1973ஆம் ஆண்டுகளில் இந்திய நாட்டில் பெங்களூரில் மறைக் கல்வி "டிப்ளோமா" பட்டம் பெற்றார். 1981 ஆம் ஆண்டில் உரோமபுரியில் ஊர்பன் பல்கலைக்கழகத்தில் வேதாகம இறையியல் கலாநிதிப்பட்டம் பெற்றிருக்கிறார். அதே ஆண்டில் வணக்கத்துக்குரிய பாப்பரசர் ஜோன் போல் II அவர்களால் மன்னார் ஆயராக நியமனம் பெற்று 11 ஆண்டுகள் இறை பணியாற்றும் பாக்கியம் பெற்றிருக்கிறார். அதன்பின் 1992ஆம் ஆண்டு யாழ் மறை மாவட்டத்திற்கு ஆயராக நியமனம் பெற்று 21 ஆண்டுகள் இறை பணி ஆற்றிய மாண்பினையும் பெற்றிருக்கிறார். தமிழர் தேசத்தில் போரின் கொடூரங்களை அதன் விளைவுகளைத் தியாகத் தந்தையாகத் தாங்கி நின்று, பேரழிவுகளுக்கு ஆளாகிய எம் தமிழ் மக்களுக்கு ஆறுதல் தரும் பெரு நிழலாக நின்றார். யாழ் ஆயரின் வழி நடத்தலில் "கியூடெக்" நிறுவனத்தினூடாக பல ஆயிரக்கணக்கான அகதிகளும் அனாதரவானவர்களும் பயனுறத் தன்னை அர்ப்பணித்துழைத்தார். அவலத்தில் வீழ்ந்த மக்களுக்குத் தைரியத்தையும் ஆறுதலையும் வழங்கினார்.

தமிழ் மக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்தை ஆதரித்து நின்ற அதேவேளை மனித உரிமை மீறல்களையும் கண்டிக்கத் தவறவில்லை. இறுதிக் கட்டப் போர்க் காலங்களில் போரிலிருந்து மக்களைப் பாதுகாக்க இடம்பெற்ற மிகப் பெரிய அறவழிப் போராட்டங்களுக்குத் தலைமை தாங்கினார். ஆண்டகையுடன் யாழ் பெரிய கோவில் முன்றலில் 2008ம் ஆண்டில் யாழ் மாவட்டப் பங்குத் தந்தைமாருடன் நானும் அத்தகைய அறவழிப்போராட்டத்தில் பங்கு கொண்டிருந்தமை நெஞ்சில் பசுமையாகப் பதிந்திருக்கிறது.

நான் சிங்களச் சிறைக் கூடங்களில் அடைக்கப்பட்ட போதெல்லாம் கிருத்துவப் பாதிரிகளும் கன்னியாஸ்திரிகளும் சிறைக் கூடங்களுக்குள்ளே வந்து பிரார்த்தனை செய்தார்கள். வெளியே வந்த போது தேவாலயங்களிலே பிரார்த்தனை செய்தார்கள். ஆசீர்வாதம் தந்தார்கள். விருந்து

His beloved family members
nurtured his priestly vocation
and journeyed
with him in his mission

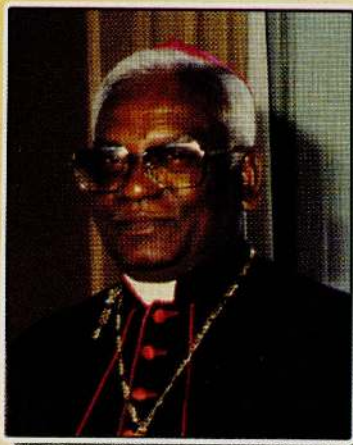
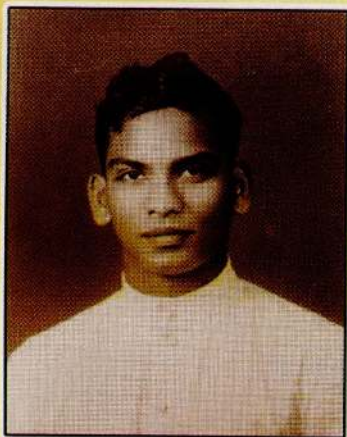
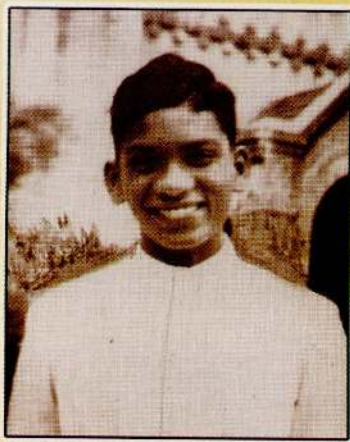
50

50

From Childhood and Boyhood
to Priesthood and Episcopate

മമ്മി

தந்தார்கள். ஆன்ம பலத்தை, சுதந்திர தாகத்தை ஊட்டிய கிறிஸ்தவ ஆயர்களையும் குருமார்களையும் நெஞ்சில் நிறைத்து நிற்கின்றோம்.

தமிழ் மக்களின் அரசியல் வாழ்வில் நெருக்கடிகளும் அவலங்களும் மிகுந்த நேரங்களில் ஆயர்கள் எமக்கு ஆலோசனையும், ஆறுதலும் தந்திருக்கிறார்கள். தமிழ் மக்களின் ஒற்றுமைக்காகவும் விடிவுக்காகவும், விடுதலைக்காகவும் தேவையேற்பட்ட நேரங்களில் ஆயர்கள் வழிகாட்டும் அறைகூவல்களை விடுத்து வந்திருப்பதையும் நினைவு கூர்ந்து நிற்கின்றோம்.

இந்த வேளையில் எங்கள் ஆயரின் மேன்மைகளை வரலாற்றில் பதித்து மாண்புறும் வகையில் பொன் விழா மலரும் சிறப்புற வெளிவருவது மட்டற்ற மகிழ்ச்சியளிக்கிறது. பொன் விழாக் காணும் பெருந்தகை அருட்கலாநிதி தோமஸ் செளந்தரநாயகம் அவர்களை மாண்புறும் பெரு வாழ்வு பெறுக என வாழ்த்தி நிற்கின்றோம்.

கௌரவ மாவை.சோ.சேனாதிராசா
பாராளுமன்ற உறுப்பினர்

Mr. S. Senthil Kumar
Government & Public Service
Tamil Nadu

Felicitation Message from the Government Agent of Jaffna

Rt. Rev. Dr. Thomas Savundaranayagam, who hails from Jaffna with his roots in Kayts, has been rightly recognized as one of the great sons of this soil by all sections of the people irrespective of their race, religion and status.

Noble blood is an accident of fortune, but noble actions characterize the great. Though he rose up in positions, he never forgot the people at the grassroots level who are now longing to breathe a sigh of relief and live in peace. He never failed to get himself associated with the common people and get them redressed from grievances and ameliorated from difficulties caused by natural calamities and communal disharmony.

His versatility and clarity characterize his work. His kindness is the golden chain by which he binds the society together with himself. It has been his noble principle that he had faith in his own ideas even if anyone tells that it is wrong. He is gentle with gentle people and tough with the tough. He listens to all men, but he filters all that he hears on a screen of truth and takes only the good that comes through. He scoffs at cynics and is aware of too much of sweetness. He closes his ears to howling mobs and stand and fights if he thinks he is right. He has sublime faith in himself and because of that only he has sublime faith in mankind. It has been his ingrained nature that when he has anything pleasant to say, he is always candid.

At a time he completes his fifty years of his devoted life to priesthood and the Catholic community celebrates the Golden Jubilee of their Shepherd, it is my pleasure and privilege to wholeheartedly congratulate him and wish him a long, healthy and happy life to enable him to continue his services especially to the down-trodden ravaged people in the North in particular.

Mr. Sundaram Arumainayagam
Government Agent & District Secretary
Jaffna District

Felicitation Message from the Vice-Chancellor University of Jaffna

I am happy to give this message for the Sacerdotal Golden Jubilee of Rt. Rev. Dr. Thomas Savundaranayagam. Rev. Savundaranayagam was born in Kayts and served as the Bishop of Jaffna since 1992. When people have left Jaffna during the period of ethnic conflict Rev. Savundaranayagam has been the power of strength and been a caring shepherd of the people. He has organized various activities for relief and rehabilitation of the people. He has worked for the development and progress in various spheres. Whenever needed he was there and arranged all sorts of relief to the people.

He has done and still is doing whatever possible to support all people regardless of the racial, religious or socio economic background. This character of Rt. Rev. Dr. Thomas Savundaranayagam is to be respected not only by the people around him and in the peninsula but also by the people in the Northern Province. His leadership character and organizing relief activities have made all the people to bow down and salute him. People with such character is very seldom born in the society.

I pray to His Almighty to give him strength and peaceful mind to continue his services.

Prof. (Ms.) V. Arasaratnam
Vice-Chancellor
University of Jaffna

A Very Clever Student

The commencement of the Academic Year in the National Seminary, Ampitiya was always an exciting event. The students had the mixed feeling of joy and sorrow. It marked the end of a long and well enjoyed holiday after the stress of the final examinations and the commencement of another strenuous year. To be geared once again to hard work was certainly not a welcome prospect.

As soon as the students returned from the holiday resort, there was much to do commencing with the refurbishing of the house. Sweeping, washing, cleaning, carrying desks and benches from one place to another, trimming the lawns and all that was a part of the work. All this work devolved on the students already there, and the greater part of the responsibility devolved on the seniors of the community.

However, amidst all this there was the joy of welcoming groups of new students from the different dioceses of Sri Lanka. Students of each diocese looked forward to welcome their friends and former associates in

the Minor Seminaries and almost everyone was keen to usher the newcomers to their new habitat.

Everything was ready on time. The arrival date for the newcomers was fixed. The seniors of each diocese looked forward to the encounter. After the cordial private welcome of the new students they were led to the Rector's Office together with the priest who customarily accompanies them. They were then assigned their places in the dormitory and study hall. After this they were entertained with some refreshments and led on a tour around the house.

By and by, the students of one diocese were also introduced to the seniors of the other dioceses. Of course by this time the "unofficial curriculum vitae", meaning to say the outstanding qualities and talents of the candidates, were in circulation through the most popular media channel – gossip! It was under such circumstances that I came to first know Thomas Savundaranayagam, the Bishop of Jaffna today.

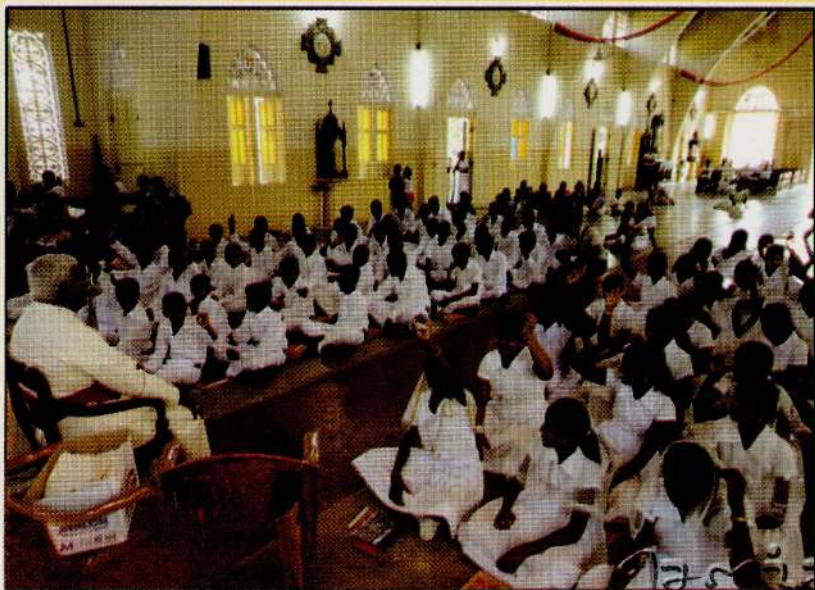

Of course, we were senior Brothers of the archdiocese of Colombo. To begin with, we had greater association with the students from Jaffna because the seminarians from Jaffna were with us from our first years at St. Bernard's Seminary in Colombo. Students from Galle joined us in the final

The Shepherd has personal concern
over his flock in his ministry
of administering the sacraments

50

Handwritten signature or text in the bottom right corner.

50

He formed labourers
for the vineyard to feed his flock

year (1954-1955) there. We began to associate with the students of the other dioceses only after we joined Kandy.

The first introduction given to us about Bro. Thomas Savundranayagam was that he was a very clever student. In appearance he was a very serious person. He moved around very gently and had a quiet composure.

As there was no ragging of newcomers in the Seminary, there was a degree of "innocent teasing" of the new students. Being a senior at the time I was also in the forefront of such teasing. And one of the leaders was my classmate Denzil Perera, now Fr. Denzil of Kandy. He had a fine sense of humour, which at times put him into trouble with our Rector Fr. Fred D. Sackette. He was perhaps the one who teased Bro. Thomas (affectionately called Tom) the most. And the most astounding characteristic in Bro. Thomas was that he took up all this teasing in very good spirit.

If I may present a brief life sketch of the good Bishop – he was born on the 13th of July 1938 in Kayts. After his Primary education at St. Anthony's College - Kayts, he entered St. Patrick's Jaffna. He then entered St. Martin's Seminary in Jaffna in 1953 and completed a four-year period of training. In 1957 he was promoted to the National Seminary in Kandy. His ordination to the Priesthood took place on 21st December 1963.

As a priest Fr. Savundaranayagam served both as an assistant priest and as a parish priest in various parts of the diocese of Jaffna, then spread also to the Vanni and Mannar. During this period of grass-root ministry, he gained wide experience in Catechetics and Social Communications Media. Further to the experience he gained here, he had the privilege of getting advanced training in Catechetics in Bangalore. Accordingly, at the diocesan level he was privileged to hold the post of Diocesan Director of Catechetics.

Having obtained wide experience for a period of fourteen years as a priest, he was selected and sent for higher theological studies in Rome. He entered the Urban University in Rome and obtained a Doctorate in Biblical Theology in 1981.

Apparently, Rome was impatient until he completed his studies there, to appoint him a Bishop. We could say so because his appointment to the new diocese of Mannar was effected (though not announced) on 24th January 1981. I am aware that Cardinal Lourdasamy, the Secretary to the Congregation for the Evangelization of Peoples at the time, summoned Fr. Savundaranayagam and notified him of the appointment personally. Fr. Thomas Savundaranayagam was not at all an ambitious person who was keen on climbing high places. He had a deeper spirituality that surpassed worldly ambition. Hence, the announcement took him by deep surprise and his immediate reaction was to cry, appalled by the tremendous responsibility placed on his shoulders. Furthermore, it was a new diocese being laid thick on his inexperienced shoulders.

Bishop Thomas' appointment was announced in Sri Lanka on 29th May 1981. And his Episcopal Ordination took place at the Shrine of Our Lady of Madhu on 30th July 1981. His term of service as Bishop of Mannar was certainly not to be envied. It was the time of war and the conflict was escalating. Naturally, this was not the best climate for new missionary initiatives. Instead he had to be with his people in their suffering and woe. Hence he had to devote a good portion of his time on relief and social work. This did not however prevent him from attending to the essential requirements of his ministry. He established the Minor Seminary for the diocese and set up the other essential requirements forward-looking, to the best of his ability. As a result of this, the diocese of Mannar had a reasonably good

supply of native priests and some of them well qualified.

Rome reckoned his ability and performance very positively, and thought of giving him a further appointment with greater responsibility as the Bishop of Jaffna. His

appointment as Bishop of Jaffna came on 8th August 1992. This was another surprise to Bishop Thomas and he knew well the weight of the heavier Cross being placed on his shoulders. As the war was raging and he had to “migrate” to his new diocese through the Kilaly lagoon. He took possession of his new diocese on 5th November 1992.

From then on he had to face incessant fireworks, not with joyfully lit Chinese crackers but with the gunfire and shell-bombing of the Sri Lankan Armed Forces and the rival LTTE. In fact he had to flee and live with the displaced persons in Muhamalai house of the Voluntas Dei Institute.

Bishop Thomas had great resilience. He could remain calm in face of great distress. This was initially demonstrated when he had to face a great family tragedy. His beloved mother and sister died in the Veyangoda train crash. At this moment of deep sorrow his encouraging words were – “We have lost our beloved mother. We have lost our beloved sister. But we have not lost our Faith.” These words impressed all who attended the funeral. It was this same faith that kept him alive throughout his Episcopal ministry. Except for the past three years he had to work under trying circumstances in war torn areas. In the midst of all these he maintained his equilibrium.

As a member of the Catholic Bishops’ Conference of Sri Lanka, Bishop Thomas always made a very positive contribution. His insights at our discussions were very valuable. It was a period of stress, no doubt, for the Conference to maintain the unity of the group and consensus in views, especially as regards the ethnic conflict. Nevertheless, in a true Christian spirit we were able to discuss and debate matters and arrive at consensus that kept us always united and together. Thus we were able to uphold a uniform view on the matter.

Having chartered the boat of two dioceses in very turbulent waters His Lordship Bishop Thomas Savundaranayagam has come to the threshold of a well deserved retirement, reaching the Biblical age of 75 years. All of us who have had the privilege of associating with him thank God for the gift of his great life and work as he celebrates his sacerdotal Golden Jubilee.

Rt. Rev. Dr. Oswald Gomis
Archbishop Emeritus of Colombo

He Feared God; No Body Else

It is a great honour to have been invited to write a word of appreciation and to extend my good wishes to my dear friend and brother in Christ, Bishop Thomas Savundranayagam, as he celebrates the Golden Jubilee of his Sacerdotal Ordination. It so happens that Bishop Thomas and I became bishops in Jaffna in our respective denominations at about the same time. As well, we both bore the burden of stepping into the shoes of two outstanding prior bishops, Ambalavanar and Deogupillai. We could only succeed them, not replace them, as our church members quickly realized in their ongoing comparisons of us to our predecessors.

During my period of service as Bishop of CSI Jaffna Diocese from 1993 to 2005, Bishop Thomas became my counselor and fellow philosopher. He often reminded me of the famous saying: "Those who came to scorn remained to pray." I have been fortunate to have a particularly close relationship with and admiration for the Roman Catholic community, due to my very happy years teaching at St. Antony's College in Kandy from 1964 to 1970. My association with the kind-hearted, generous and respectful OSB Fathers of that college left me with a deep fondness for the Catholic Church.

I have had the greatest respect and regard for Bishop Thomas, and I'm sure his staff would agree that the feeling was mutual. Whenever I went to visit the Bishop in Jaffna Town, his secretary would take me straight to his private room, even if I didn't make an appointment. Bishop Thomas even managed to persuade the powers- that - be in the Roman Catholic church in Colombo to extend an invitation to me to meet His Holiness the Pope John Paul II, when he visited Sri Lanka in 1995. My second daughter Geetha was unfortunately caught up in the worst of the turmoil in the South Asian education scene, when she began her tertiary education; at that time, doors to various academic institutions were becoming increasingly closed in Sri Lanka and India. It was only due to the influence and intervention of Bishop Thomas that Geetha gained admission to the prestigious Mt. Carmel College in Bangalore. Friendship, it is said, is the most beautiful flower in the garden of life. For the friendship I was privileged to share with Bishop Thomas, I will be eternally grateful.

Bishop Thomas and I happened to be colleagues associated with the work of the Department of Christian Civilization of the Jaffna University; it was there that I recognized his giftedness as a New Testament scholar. Even today, the university uses him as one of their examiners. I found his comments at oral presentations particularly valuable. The Bishop is a serious intellectual and an original thinker, as

evidenced by his independent beliefs. For example, he holds on to his conviction that St Matthew was the earliest written gospel, not St Mark, as the majority of Bible scholars today believe. However, he carries his scholarship unostentatiously and with great poise. Like his predecessor, Bishop Thomas was himself a dynamic leader of the Tamil people of Jaffna and the rest of Sri Lanka. Like the prophet of the Old Testament, he maintained his fortitude and spoke with courage when tensions mounted in the political scene, always remaining faithful to his calling as a prophet. Indeed, there was a time when we had no Tamil leader to count on, except Bishop Thomas. A prophet can be defined as a person who express God's will and views on the current affairs of the world. "Son of man, I have appointed you to be a watchman for Israel. When you receive my message pass it on to the people," said the Lord God to Ezekiel. Never carried away by emotion, Bishop Thomas stood firm on his convictions and purpose through the worst of political times.

Bishop Thomas will be remembered with deep gratitude by many ordinary people of the numerous villages that suffered most during the last twentyfive years of conflict.

It was this Bishop that they looked up to as an elder statesman and leader, who counseled them, consoled them and took every step in his power to relieve their pain in any way he could. As a servant of God, one cannot possibly retire from such work. More is expected of him and, with the experience he has gained in political involvement and church leadership, he will be sought after by many as a wise counselor and a true man of God. I pray that God may grant him many years of health and happiness to labour in his vineyard.

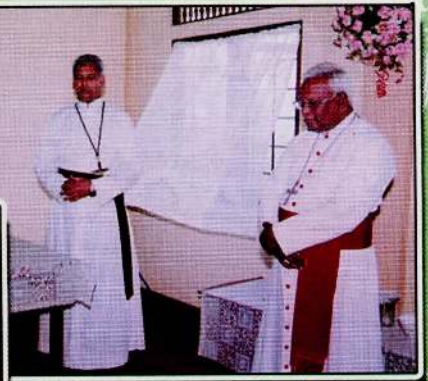
Bishop Thomas' Episcopal ministry has been such that he deserves the love and respect of all the people of Jaffna, not just the Roman Catholics. I join the Catholic Church, his friends and the general community in congratulating him and thanking God for him. Truly chosen by God, this man of such wisdom and piety served the people with all he had. May God sustain him with good health and strength to continue his life of witness and example to our people.

Rt. Rev. Dr. S. Jebanesan
Bishop Emeritus
Church of South India
Jaffna.

He always gives priority
to the presbyterium
and its spiritual activities

50

എമ്മിട്ടാനം

50

He never gets tired of promoting peace and unity

Bishop Savundaranayagam - a Faithful Servant of God, the Church and the Country

I am happy to congratulate Bishop Thomas Sandaranayagam on his long and dedicated service to God and His people in the two Dioceses of Mannar and Jaffna. Fifty years of priestly service with thirty two years as Bishop, is a noble achievement to be proud of. I do not think any of his predecessors had the distinction of serving in two dioceses for such a long time. And we the beneficiaries, the clergy and people, are thankful to God for the gift.

In my life, I have seen Bishop Thomas Savundaranayagam grow up as a young minor seminarian at St. Patrick's College, Jaffna, as a prize-winning major seminarian in the National Seminary in Kandy in 1962, an energetic young catechetical director in the Jaffna diocese and finally proceeding to Rome for biblical studies. Already when he was a major seminarian, Bishop Emilianuspillai found his musical tone for prayers best suited for the Angelus prayer in Madhu. As a young priest he was a very obedient assistant to senior priests like late Father Ponniah. Under Bishop Deogupillai, who was himself a Catechist par excellence, young Father Savundaranayagam too worked in the same spirit as a good Catechetical Director.

During one of my visits from Kandy Seminary to Jaffna in 1977, Father

Savundaranayagam told me at St. John's Church, Chundikuli, about going to Rome for further studies. I was happy and suggested to him to do the biblical studies.

While being a student in Rome, his exemplary life of prayer seemed to have impressed the College and Vatican authorities so much, that they set aside the usual consultations of the Jaffna or Mannar clergy, and named the student-priest as the first Bishop of the new Diocese of Mannar. That was a surprise to many and could have been a disappointment to some. But Father Savundaranayagam was unique in going to Rome as a priest-student and returning three years later as an ordained or ready-made Bishop for the new diocese of Mannar. Thus, the new Bishop, spared the ordination expenses and already saved finances for his new diocese.

At the beginning of his leadership and at the invitation of some young Fathers like Mary Bastian and others, I was called from Kandy to help the new diocesan leaders with a pastoral seminar in Madhu. I also wrote an article to the Catholic Messenger about the new evangelization possibilities for a new diocese – Anuradhapura and Mannar.

Being not a son of the Mathotta soil, naturally, the new Bishop had to cleverly acquaint and acclimatize himself to various challenges. With the cooperation of senior priests like Xavier Croos and Devarajah, he sowed the seeds for future priestly and religious vocations in Mannar. After ten years of service and

saving more than enough funds for the new diocese, he was transferred or rather promoted to his former diocese to take over a larger responsibility from late Bishop Deogupillai.

Crossing the Kilali lagoon, with the generous help of the militant leadership of the time, he reached Jaffna. Realizing the burden of his new leadership in an abnormal socio-political context filled with leaders contrary to his liking, Bishop Savundaranayagam opened his ministry in the Jaffna Cathedral with a hymn – *Anjathe* “Fear not, I am with you.” Being a man of prayer and deep trust in the Lord, he went about quietly fulfilling the demands of priests and people. With a doctorate in Biblical Theology, he was a good preacher in explaining the dogmas of the Church. But for a man whose obedience to the state was second only to God, life was not easy in understanding or accepting the militant leadership and loyalty or understanding of his priests and people to them.

I received my first Holy Communion from Bishop Guyomar OMI, but I knew well Bishops Emilianuspillai OMI and Deogupillai, the two predecessors – each one having strong but different profiles and leadership qualities. Bishop Saundranayagam also knew these two bishops and may have learnt some good qualities from them. But he had built his own profile as a spiritual and silent leader, distancing himself from controversial and confrontational politics and encouraging his clergy and people to do the same. Following Bishop Deogupillai’s attempt, he too tried to elevate the Jaffna Diocese into an archdiocese but the effort did not succeed for two reasons – one, because the three Tamil dioceses were not closely working together, secondly, the move was interpreted by the southern Church and Vatican as a move towards separatism in the Church. Institutions like the HUDEC, the major and minor seminaries have received his full support for their growth.

I had the chance of being Rector of the major seminary (1986-1996) as well as his Vicar General for a few years till my self-exile in 1997. Those years were marked by turmoil - bombing of churches, schools and fishing villages, exodus of the 500 thousand people out of the Jaffna peninsula and the suffering of the dispersed and displaced people. It was a challenge demanding much courageous adjustments and prudence from the Church and its leadership. The Bishop tried his best to strike a balance between the local leadership of the LTTE and the Colombo government. Even when his counter-parts of the South angered the Tamils by their bending backwards to please the Colombo government, the Bishop of Jaffna kept himself away from public political pronouncements and interviews critical of the government. While outside of the country, he was careful not to offend the Government by any criticisms. The self-respect and Tamil national feelings of the people and the clergy was a challenge to his apolitical convictions. But when foreign VIPs called on the Bishop to get his views about the local situation, he showed more courage and spoke clearly about the crying needs of the people. Thus he remained always faithful to his own convictions vis a vis the growing national sentiments of the people.

Now that the Bishop is handing over the responsibility to his successor, let us thank God for the gift of this bishop, thank the bishop for his services to priests, religious and people, and wish him a happy healthy life of new priestly services for the people of God. May God grant a new bishop with prophetic vision and courage to guide his people towards truth, justice and peace.

Rev. Fr. S. J. Emmanuel
Former Vicar General
Diocese of Jaffna.

Bishop with Golden Qualities

Fifty years of priestly vocation can be counted as a double blessing of God. I am certain that Bishop Thomas will join the Psalmist and say: "What can I offer the Lord for all his goodness to me?" (Ps.116:12). The answer is again found in the very same Psalm. "I will give you a sacrifice of thanksgiving and offer my prayer to you" (Ps.116: 17). Throughout our priestly life we have nothing to be proud of ourselves except to thank God for every moment of our lives. Thirty three years as a Chief Pastor in the Dioceses of Mannar and Jaffna should have been a period of carrying the cross with Jesus. Jesus, the Good Shepherd, has been leading him, giving strength and support to carry out his mission faithfully. I would like to share my impressions about him.

1.A Shepherd full of the Word of God: His knowledge of the Bible makes his sermons very relevant to the people. He is full of the Word of God. He quotes the Bible very appropriate to the topic he chooses.

2.A Story Teller: He preaches his homily always with stories in order to make everyone understand easily and to remember always. He has a unique way of narrating the stories. A child as well as a grandmother can grasp the message he communicates.

3.A Good Catechist: His teaching is simple, but with depth of meaning. He has an attractive way of teaching. He can attract the children by his dramatic presentation.

4.A Knowledgeable Person: He reads a lot and gathers all the news through media. He has something to share or tell about the events in the world.

5.A Patient Listener: Though many meet him one after the other, yet he will listen to all with patience. He sacrifices his time in order to satisfy the needs of those who come to him.

6.A Man of Simplicity: He does not like any extravagance. He does not like to waste anything. He takes normal food and does not complain anything about the taste.

7.A Man of Service: He travels a lot to distant parishes in order to meet the people and know their needs. He accepts willingly to go for Church feasts.

8.A True Shepherd: He likes to meet people and know their sufferings. He visits the displaced areas. He does whatever help he could offer to people and shows his concern for them.

9. A Man of Prayer: He is very faithful to his prayer life. He is an example for all the priests and faithful in spending enough time to pray in the chapel. He is very faithful to the recitation of the Holy Rosary. He begins the day with the Divine Office and with the Eucharistic celebration.

10. A Man of Vision: He prepares his priests to respond to the needs of the times. He educates the priests and laity in order to serve in the diocese. The various institutions in the diocese are managed by those priests who have equipped themselves sufficiently to fulfil their duties.

All the priests, religious and laity of the diocese are very much indebted to his Lordship for the yeomen services rendered to the Church. We have an obligation to pray for him and show our gratitude. We wish his Lordship good health and a peaceful life.

Very Rev. Fr. J. Nicholas

Chancellor

Former Vicar General

Diocese of Jaffna.

DIES ILLA

It was the seventeenth of October
in the year of Our Lord 1964.
The sun was marshalling its powers
to usher in the daybreak.
Sleepy Mirigama, a town between
Veyangoda and Alawwa
was awakened by a noise -
screeching and cracking
followed by an ominous silence.

People living in the proximity
stared in horror at the tragic scene.
Negotiating at a sharp bend
a passenger train had derailed.
Some carriages had been
dismantled and dismembered.
Pandemonium prevailed!
Babies cried, parents screamed,
shouts, gasps, sobs, groans,
crushed bodies, maimed organs,
bloodstain splashed everywhere!
Whisper of death circled the spot!

Amma! Amma! thankachi! thankatchi!
Lourdesmalar, the sister of a young priest,
searching for her loving mother and sister:
The well-dressed and bejewelled Saviriachi
and the Indian-educated sibling Indra.
All of them were pilgrim-passengers
returning from the silvine Madhu shrine.

Locals were on the scene,
some offering much-needed help,
humanity proving its divine origin;
some inquisitive onlookers,
gathering stuff for petty conversations;
a few behaving like diurnal vultures,
animality subjugating the sapiens.

The intuitive fear of Lourdesmalar
darkened into a nightmare.
She found her mother lying serenely
with her hand clutching the rosary,
looking straight into the eyes of death!
Stilled by the seal of mortality
Saviriachi had hurried to the gate of life.

Indra was still alive.
Her hand had to be surgically freed.
In the process, she too had crossed the world.
Whom the gods love dies young!

The Mirigama disaster was national news.
The young priest, son of Saviriachi,
was informed of the accident and the tragedy
while he was teaching catechism in the school.

Relatives wondered how he would react
in the face of such traumatic grief
which could cause a mountain to stoop.

In his first year of priesthood
the youthful priest was under scrutiny.

Hearing this gruesome news,
his candid and unflinching soul was
locked in conflict with adversity,
his courage at the testing point.

People underrated the depth of his strength.
He was neither animated by stoic endurance,
nor was he prone to philosophize suffering.
He remained a Christian deeply rooted in
and walking by his tenacious faith
even at the highest point of reality.

Courage, determination and inspired faith
have defined the life of Saviriachi's son,
whose name is E. Thomas Savundaranayagam!

Rev. Fr. N. Maria Xavier (Saveri)
Director
Center for Performing Arts

He is a source of inspiration
for the high dignitaries

50

50

Religious Congregations found in him strength
to face the challenges in their mission

അമ്മമാർ

Rector's Appreciation for the Bishop's Contribution to the Major Seminary

I am indeed glad to write these few lines in appreciation of our Golden Jubilarian, Most Rev. Dr. Thomas Saundaranayagam, who is completing fifty fruitful years in the Sacred Priesthood. One of the important reasons for his success as a Priest and Bishop is his closeness to the Blessed Virgin Mary. I experienced this especially when I was the Parish Priest of the Jaffna Cathedral. His Lordship never missed an invitation to go to the Shrine of Our Lady of Madhu. More than once he has come in haste after the Festive Mass at Madhu on the 15th of August and given the Blessing with the statue of our Blessed Mother in the Jaffna Cathedral grounds. He has given his co-operation and encouragement to the growth and development of our Major Seminary, considering it as the heart of our Diocese, both as the Bishop of Mannar and as the Bishop of Jaffna even during trying times.

Our Major Seminary suffered and endured three terrible displacements beginning on the 30th of October 1995. First we moved out and stayed at Kilinochchi then we had to move on into the Mannar Diocese and found refuge in the premises of the Shrine of Our Lady of Madhu. Finally we had to be displaced and go to the Retreat House at Panadatharippu. His Lordship encouraged us all the while and supported us in every possible way. He too went through all the sufferings caused by the long drawn-out war, with strong faith and exemplary resilience. Even during the height of the ethnic conflict he somehow managed to find the extra money needed every single month for the smooth running of our seminary.

Let me take this opportunity to thank the Lord for the fifty years He has given our Bishop to serve as an excellent preacher of the Word of God. I am yet to find a preacher who is as appealing to thousands of simple lay men and women as our Bishop. He sets us a very good example by his simplicity of life, faithfulness to prayer and dedication to duty. On behalf of each and every member, past and present, of St. Francis Xavier's Major Seminary, I take this opportunity to thank the Lord for the fifty fruitful years He has given our Bishop to serve Him in the priesthood. We pray that the Lord may bless our Bishop with all the necessary graces he needs to serve Him for many more years to come.

Rev. Fr. M.A.P.R. Savundranayagam
Rector
St. Francis Xavier's Seminary
Columbuthurai, Jaffna

The Unexplored Dimensions of Bishop Thomas Savundaranayagam's Personality

As our great Bishop Thomas Savundaranayagam celebrates his Golden Jubilee of his sacerdotal ordination, I like to share some of my insights into his rich personality dimensions.

Great Pioneer of Social Change:

It was the late great Nallur Swami Gnanapragasar who tirelessly worked for the social emancipation of the equality denied communities as part of his missionary endeavours. It is that contribution of him I see as great success of his multi-faceted pastoral work. It is in the same line I perceive Bishop Thomas Savundaranayagam. In his time I see equal opportunities given to priests of all communities in many areas of priestly life. Priests of different communities get opportunity to go for higher studies to Rome, Belgium, England and America... etc. In the area of placement to different parishes equal opportunities are given. In the area of secular education, priests of different communities are given equal opportunities to study in England and are trained to become principals and teachers in leading diocesan colleges as well as in government schools. The Major seminary now includes priests from different communities though the numbers can be made more significant. In other important diocesan institutions and positions any priest can be appointed - be it deanship in deaneries or directorship in

HUDEC or catechetical centre. In the past priests of certain communities could not be placed in certain parishes as there would be no welcome for such priests. But Bishop Tom changed this practice and it has become a new tradition - 'any priest can be parish priest of any parish'. He has brought about these great changes silently and without doing injustice to any particular community. He has shown by his action that changing deeply entrenched social habits need to be done without big noise or any antagonism towards any community. Surely it was not a smooth sail for him. But he has made a great leap in this area and has given a new precedence to the successors to follow if fraternity were to reign in the diocese among priests and, in the long run, attitudinal change among the laity in this area of ecclesial importance.

Justice to All Priests:

Bishop Tom is a man of justice when it comes to the appointment of priests to different parishes or institutions. Those who enjoyed the coolness of the oasis are transferred to arid lands and those who toiled hard in arid lands he transfers to oasis. That's his justice. He would not allow any one to suffer too long in arid lands nor would he allow any priest to prolong in oasis. Such is his sense of Justice.

Unassuming character:

Bishop Tom was a gold medalist during his seminary days and later a doctorate holder, but never in his lips were found words of pride or boast. His intellectual acumen was never publicly revealed for reasons known

only to him. I was wonderstruck when, one day, I began to discuss with him my fascination for the personality of Jesus – his uniqueness and universality. He was modest as he revealed the depth of his knowledge which contributed to my search for the depth of the personality of Jesus. Immediately I wondered why he never shared his knowledge in writing or teaching. May be his usual sense of practicality pushed aside his depth of knowledge for the pastoral need as his vocation as bishop called him for.

Creative Story Teller :

I am not referring here to his usual story telling that is appealing to persons of any age. This is different. A few years back, during the feast of St. James the Major, at Gurunagar, he narrated a story which surely was his own composition and which included within it the Gurunagar people as the characters of the story. The story went on as follows: some Gurunagar men and women went on a voyage. Suddenly there was a storm and the boat turned turtle. First they were taken to hell by Satan. As they entered they saw a lot of beautiful jewellery shops, beauty parlours, garments shops and ice cream parlours, all attractively decorated. They were eager to reside there permanently. Still some had reservations and said, "Let us also see how the heaven looks like before settling down here." As the Satan left them in the gate of hell there appeared St. Peter, the Gate Keeper of Heaven. He welcomed them with open arms and took them around the different areas of heaven. It was a happy place but neither beautiful nor attractive. They were all disappointed and wanted to return to hell. St. Peter warned that if they left heaven the doors would close for them forever. Still they persisted and returned to hell. What they had seen was no more there now but fire and cry. They were angry with Satan and asked, "Where are the beautiful shops and parlours we saw?". Satan grinned at them and said. "It was only an advertisement". As Bishop took a pause, there was a roar of laughter among the

congregation. This was his originality I witnessed for the first time and enjoyed to my heart's content.

Prodigal Father:

As Bishop Tom advanced in his age his heart also began to expand to accommodate any type of priests. When others are impatient with the erring priests he would show compassion, empathy and patience so that they would return to the fold. Surely he would not hesitate, as Jesus, to pronounce "Stay away satan" when signs of conversion lucidly became distant.

Silent Sufferer:

Brutus dagger is not alien to Bishop Tom and nor was the mud slinging unfamiliar to him. Yet never would he complain about or cry but would take such pains to the heart of Jesus from where he obtained his solace. It is that spirituality which was the cause behind his equanimity amidst pains and problems. When I think of his equanimity it is the image of Jesus sleeping undisturbed in the boat while the surging sea and stormy weather frightened the disciples to death that comes to my mind.

Compassionate Father of Poor:

Bp Thomas never denied scholarship to poor students of university whenever I recommended. He talks to the poor students concerned to gather more information about their difficulties. I personally know an incident in which a poor university student, recommended by me, when completing her course, went to thank him for his assistance. He was touched by her sense of gratitude and said, "You are the only student who came back to thank me." He presented her a rosary, blessed her and wished her well. I know personally from priests that he is kind and generous to the priests from poor families. So did he help poor girls when they have dowry problems. May his successors, the priests and laity, get inspiration from his rich personality, deep spirituality and unflinching sense of equality.

Rev. Fr. Rajendram Stalin

Catholic Chaplain
University of Jaffna

பொன்விழாநாயகனே! நின் பொன்னடிகள் போற்றுகின்றோன்!

ஆண்டுகள் ஐம்பதைக் கடந்ததுகுடுத்துவம்!
வேண்டிடும் தெய்வத்தின் அழைப்பினைஏற்று
யாண்டும் தேவதொண்டேன்பணிஎன்றவரை
மீண்டும் ஆயராக்கிமகிழ்ந்ததுதெய்வசித்தம்.

“எவர் என்னசொன்னாலும் சொல்லட்டுமே,
என் வழி தனிவழி” இது அவர் பொன்மொழி.
இடர் பலவந்தாலும் மக்களின் துயர் தடைக்கும்
பணியினைத் தொடர்கின்றார் இறைவனின் துணையோடு.

போர்க்காலச் சூழலில் அவர் செய்தபொதுப்பணிகள்
ஈத்ததூஉலகைஎன்றால் அதிலொன்றும் மிகையிலலை.
நீதிக்காய் குரல் கொடுத்துதன் நீண்டஅறிக்கைகளால்
வாதிட்டபெருமைநம் ஆயருக்கேஉரிமை.

வெளிநாட்டுப் பிரமுகர்கள் கேட்கும் கேள்விகட்கொல்லாம்
தெளிவாய்ப் பதில் சொல்லித் திணறவைக்கும் தீரன் அவர்.
குற்றமேகுற்றம் என்றுஅழுத்திச் சொல்லும் போதும்கூடச்
சற்றும் கடுமையிலலை,சாந்தமாய் பதில் ஒலிக்கும்.

குருவாய் ஆயராய் அறிஞராய் கலைஞனாய்
தொண்டனாய் தோற்றத்தில் எளியோனாய்க் காட்சிதரும்
ஒருவரேநம் ஆயர்! குருத்துவத்தின் நன்நிறைவில்
தலைவரேஎனச் சொல்லிவாழ்த்துகின்றோம் வாழி! வாழி!

நவாலியூர் நாயகி

My Little Brother

It is my joy and privilege to pen a few words about my little Brother Bishop Thomas Savundaranayagam, on this great blessed occasion of his Priestly Golden Jubilee. His birth was an excitement and celebration not only to my beloved Parents but also to all the close relatives as well. As my father Varapragasam was the only son of his family and my mother the only child in her's added together with the fact that they did not have children for a long time, all contributed to their excitement.

Being the only boy of the family, made him the favorite of all. My mother made my father who worked as marine captain in Colombo, always made it a point to send him candies and sweets from there. My grandma who was very fond of King Herod and the other characters of the Bible narrated them to him. He was more interested in playing with the boys of his age, swimming in the pond, tearing toys apart, trying to fix them and he even tore apart our dolls. My sister and I use to hide our dolls under the big bed. His special attraction was watching Uncle Vidhane Anthonimuttu, working on his cars and dynamotor.

Growing up in our little village of Kayts, in the early forties was very interesting. We did not have cinema

theaters or amusing parks, the children learned to amuse themselves by initiating and improvising, imitating, acting, singing, staging little plays in their houses and playing together on the nearby seashore.

Our neighborhood was overwhelmingly Catholic, surrounded by four Catholic churches, namely, St. Anthony's, St. James, St. Joseph's, St. Mary's and St. Anthony's college. There was the culture and rhythm of life, that was deeply rooted in religion. The people woke up early in the morning with Angelus bell, went to mass and thus started their day-to-day lives. My Brother

too grew up in this culture, morning mass, then school, evening recreation, studies and bedtime. The church feasts and festivals all around the year are some of the highlights of the village. My Brother played variety of games with other children of the area. He

studied at St. Anthony's college, Kayts, which was and still the best educational institution of the Island of Kayts, which also boast of producing all the Tamil Bishops. As a school boy he was always interested in studies and wanted to do well. He was in the Altar servers' association and was eager to serve at mass and other services in the church.

In our little village everybody knew everyone and looked out for everyone, so that the people were surprised that my Brother the only boy of the family was about to enter the Seminary. He entered St. Martin's minor seminary at the age of 13 and was under the tutelage of very **Rev. Fr. T.A.J. Mathuranayagam**. My sister Indra and I were devastated and we cried our eyes out but my mother who had built dreams around him chided us but we knew she was crying secretly in the night. My mother advised us to pray that he should persevere and become a priest. When he was ordained on 21st December, 1963, my mother told me to pray that he should remain a holy priest. According to her request everyday at every mass that is my prayer for him. When he was ordained a priest the whole village rejoiced with us and they even brought the big umbrellas, they used in the Hindu temples

to welcome him. Within an year of his priesthood my mother and sister died together in train accident and the whole village wept over it with us. When he was consecrated as the Bishop at the Madhu Shrine on 30th July, 1981, the people of Kayts were full of joy and pride. This is the culture of Kayts, caring for and rejoicing with one another.

My Brother was lucky to have spent his childhood days in the culture of faith in the village of Kayts. This upbringing together with the prayers and examples of his father and mother have contributed to make his priesthood enjoyable and endurable even in the face of adversities. My father lived to see him as a Bishop. It was indeed a great joy to him. A year later in January 1982, he too went to meet his creator. His Bishopric has been a period of turmoil and turbulence but his implicit faith had sustained him this far. My dearest Brother Bishop, congratulations and best wishes to you on the Golden Jubilee of your holy priesthood. You are a special gift to our family. May God bless you and keep you in good health, to continue to be of service in His Vineyard. We love you and we are very proud of you. 'Every good gift is from above, coming down from the father' (James 11:17).

Mrs. Anna Lourdes Thampoe
(Bishop's Sister)

துன்பங்கள் மத்தியிலும் துவண்டிடாத ஆயர் “துன்புறுத்தப்பட்டாலும் கைவிடப்படுவதில்லை: வீழ்த்தப்பட்டாலும் அழிந்து போவதில்லை”

எமது அன்புக்கும் மதிப்பிற்கு முரிய யாழ் ஆயர் பேரருட்திரு தோமஸ் சவந்தரநாயகம் ஆண்டுகையின் குருத்துவத் திருநிலைப்படுத்தலின் 50 ஆண்டுகளின் நிறைவின் போது இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்திக் கொண்டிருக்கும் போது நாம் நினைவு கூரவேண்டிய முக்கியமான உண்மை யொன்றைக் குறிப்பிட வேண்டும். அது எதுவெனில் எங்களுக்கு ஒரு நல்லாயனாக, ஆசானாக, வழிகாட்டியாக, தலைவனாக முன்மாதிரியாக விளங்குவதற்கு இவர் பேசுவின் அடிசுளைப்பின்பற்றி ஒருதன் புறும் ஊழியனாக விளங்கி வருகின்றமையாகும்.

புனித பாவிலுவின் வார்த்தைகள் இந்த உண்மையை உணர்த்துகின்றன. நாங்கள் எல்லாச் சூழ்நிலைகளிலும் இன்னலுற்றாலும் மனம் உடைந்து போவதில்லை, குழப்பமுற்றாலும் நம்பிக்கை இழப்பதில்லை, துன்புறுத்தப்பட்டாலும் கைவிடப்படுவதில்லை, வீழ்த்தப்பட்டாலும் அழிந்து போவதில்லை. இயேசுவின் வாழ்வே எங்கள் உடலில் வெளிப்படுமாறு நாங்கள் எங்கு சென்றாலும் அவருடைய சாவுக்குரிய துன்பங்களை எங்கள் உடலில் சுமந்து செல்கின்றோம்” (2 கொரி. 4:8-10)

குருத்துவம் — நெருப்பாற்றுப் பயணம் ஆரம்பம்

நமது ஆயரவர்கள் குருவாகத் திருநிலைப்படுத்தப்பட்டு ஒருவருடம் நிறைவடையுமுன்பே தமது தாயாரையும், இளைய சகோதரியையும் மடுத்திருப்

பதியிலிருந்து கொழும்பு செல்லும் வழியில் 1964 ஒக்டோபர் 17ம் திகதி அவர்கள் பயணித்த புகையிரதம் மிரிகமையில் விபத்ததில் சிக்கியபோது அகால மரணடைந்ததில். ஒரு குருவுக்குள்ள இரத்த உறவுகளில் அவரது தாயார் மிகமுக்கியமானவர். பொதுவாகக் குருக்கள் தாம் குருத்துவத்திருநிலையடைவதற்கும் அதில் நிலைத்து நின்று பணியாற்றுவதற்கும் தமது தாய்மாரின் செபமும், தியாகமும், அறிவுரைகளுமே முக்கிய காரணிகள் என்று சான்று பகர்வர். ஒரு நல்ல மறையுரையைக் கேட்பதற்கு சிரமம் பாராது நீண்டதூரம் நடந்து செல்லவும் தயங்காத இவரது தாயார் இரு தடவைகள் மட்டுமே தமது குரு மகனின் மறையுரையைக் கேட்பதற்கு வாய்ப்பு கிடைத்திருந்தது. இளம் குருவுக்கு ஏற்பட்ட இந்த இரட்டை துயரநிகழ்வு இவரக்கு ஒரு பெரும் துயரச்சுமையாக இருந்தாலும் தொடர்ந்து இவர் இறைசித்தத்திற்கு பணிந்து தமது பணிவாழவை தொடர்ந்தார் என்று இவரது மைத்தனர் திரு. பொஞ்சீன் தம்பு தெரிவிக்கின்றார்.

இப்பாரிய இழப்பு அனுபவம், தொடர்ந்து இவரது குருத்துவ வாழ்விலும் பின்னர் 11 ஆண்டுகள் முதல் ஆயராக புதிய மன்னார் மறைமாவட்டத்திலும் தொடர்ந்து, 1992ல் இருந்து யாழ் மறைமாவட்டத்திலும், தமது குடும்ப உறவுகளை வகை தொகையின்றி இழந்தும் தொடர்ந்தும் இழந்து வரும் மக்கள் மத்தியில் பணியாற்றவும், முன்னடையாளமாக சோர்ந்து போகாது இறை நம்பிக்கையுடன் பணியாற்ற உந்து சக்தியையும் கொடுத்தது எனலாம்.

மன்னார் மறைமாவட்டத்தில் சோதனைகள் 1977ல் இருந்து தமிழ் மக்களுக்கெதிராக இனக்

கலவரங்கள் வெடிக்க தொடங்கின. 1981ல் ஜீலை மாதம் மன்னார் ஆயராக திருப்பொழிவு செய்யப் பட்டு இரண்டு வருடங்கள் முடிவடையும் போது ஏற்பட்ட பாரிய இனக் கலவரம் (1983 யூலை) அதனைத் தொடர்ந்து வந்த போராளிகளுக்கும் அரசுக்குமான மோதல்கள் தமிழ் மக்களின் அதிலும் குறிப்பாக வடக்குக் கிழக்கு வாழ் தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கையையே புரட்டிப் போட்டது எனலாம்.

மன்னார் மறைமாவட்டத்திற்குட்பட்ட பகுதிகளில் பல தாக்குதல் சம்பவங்களும், பின்னர் அவற்றிக்குப் பன்மடங்காகப் பழிவாங்கும் பதில்தாக்குதல்களும் நடைபெறத் தொடங்கின. இவற்றுள் மறைமாவட்டத்தையே உரையவைத்த நிகழ்வு 1985ம் ஆண்டு ஜனவரி 5ம் திகதி அதி காலையில் வங்காலைப்பங்குத்தந்தை மேரி பஸ்ரியனும் அவருடன் இருந்த பீடப்பரிசாரகர் மற்றும் பங்குச் சிறார்களுமாக எட்டுப் பேர் இராணுவத்தினரால் படுகொலை செய்யப் பட்டமையாகும். அதிர்ச்சியடைந்த ஆயரும் பல குருக்களும் ஆயரில்லத்தில் சில வாரங்கள் தங்கவேண்டியிருந்தது. இந்நாட்களில் பாதுகாப் பின்மை காரணமாக மன்னார் மாவட்டக்கரை யோரப்பங்குகளைச் சேர்ந்த பல கத்தோலிக்கர் குடும்பம் குடும்பமாக இந்தியாவிற்கு அகதிகளாகச் சென்றனர். புதிய மறைமாவட்டம் உருவானதும் கூட்டப்பட்ட மேய்ப்பப்பணி மகாநாட்டில் தீட்டப்பட்ட பல்வேறு வளர்ச்சித் திட்டங்களுடன் வீறுநடை போடத்துவங்கியிருந்த மன்னார் மறைமாவட்டத்திற்கு இக்காலம் ஒரு சோதனைக்காலம் எனலாம்.

சோதனைகள் தொடர்ந்தன, மறைமாவட்டத்துக்குள்ளேயே பல உள்ளக இடம்பெயர்வுகள் இடம்பெற்றன. ஒட்டு மொத்தமாகச் சில பங்குகளே இடம்பெயர வேண்டியேற்பட்டது. பல்லாயிரக் கணக்கானவர்கள் மடுத்திருப்பதியில் தஞ்சமடைய நேரிட்டது. போக்குவரத்திற்கு பலகெடுபிடிகள் விதிக்கப்பட்டன. மன்னார் தீவு தனிமைப்படுத்தப்பட்டது. ஆயர் சில வேளைகளில் மடுவிலேயே தங்கவேண்டியேற்பட்டது. நெருக்கடியான இக்காலகட்டத்திலும் ஆயரவர்கள் துவண்டு போகாமல் குருக்களுக்கும் மக்களுக்கும் ஒரு உந்துசக்தியாக விளங்கி மக்களின் பல்வேறு தேவைகளை நிறைவு செய்ய அயராது பாடுபட்டார்.

நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியிலும் ஆயர் தமது திட்டங்களையும், செயற்பாடுகளையும், பயணங்களையும் மாற்றியமைத்துக் கொண்டார். பல்வேறு இழப்புக்களைச் சந்தித்த மக்களுக்கு அயரின் சிறப்புப் பராமரிப்பு எப்போதும் இருந்தது.

1991ம் ஆண்டு ஆயரவர்கள் மன்னார் மறைமாவட்டத்திலிருந்து யாழ் மறைமாவட்டத்திற்கு மாற்றலாகி வருவதற்கு முன்னதாக ஒருமுறை தவக்காலத்தில் அவர் கொழும்பிலிருந்து மன்னார் வரும் வழியில் வவுனியா நுழைவாயிலில் இருந்த இராணுவ சோதனைச் சாவடியில் தடுக்கப்பட்டார். அப்போது வேண்டிய உத்தரவுகளுடன் ஆயர் மறைமாவட்டத்திற்கு தேவையான பாஸ்கா மெழுகுதிரி போன்றவற்றையும் தமது வாகனத்தில் கொண்டு வந்திருந்தார். ஆயரவர்கள் தடுக்கப்பட்டது மட்டுமன்றி தடைசெய்யப்பட்ட பொருட்களை கொண்டு வருவதாக குற்றம் சாட்டப்பட்டு பணியிலிருந்த இராணுவ அதிகாரியால் கைகளாலும் துப்பாக்கி பிடிகளாலும் கடுமையாக தாக்கப்பட்டு மோசமான வார்த்தைகளாலும் தூஷிக்கப்பட்டு சிறுமைப்படுத்தப்பட்டார். ஆயரின் வாகன ஓட்டுநர் தோமஸ் மற்றும் அருகிலிருந்த பொது மக்கள் ஆயரின் உதவிக்கு வரவிடாது துப்பாக்கி முனையில் தடுக்கப்பட்டனர். ஆயர் பின்னர் குருமனைக்குச் செல்ல அனுமதிக்கப்பட்ட பின் நடந்ததை கேள்வியுற்ற அப்போதைய வவுனியா பங்குத்தந்தை சூசைநாதன் குருஸ் அடிகள் இதனை இராணுவ மேலிடத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வந்தார். சம்பந்தப்பட்ட இராணுவ அதிகாரிக்கு எதிராக இராணுவ தலைமைப்பீடம் கடும் நடவடிக்கை எடுக்க முற்பட்ட போதும் ஆயரவர்கள் அந்த அதிகாரியை மன்னித்து விட்டதாக தமது பெருந்தன்மையை வெளிப்படுத்தினார்.

யாழ் மறைமாவட்ட ஆயராக - தொடர் சோதனைகள்

போர்ச்சூழலில் பல்வேறு நெருக்குவாரங்கள் மத்தியில் 5.11.1992ல் ஆயா பஸ்தியாம்பிள்ளை தியோகுப்பிள்ளை ஆண்டகை ஓய்வு பெற்றதும் தற்போதைய ஆயர் தோமஸ் சவுந்தரநாயகம் ஆண்டகை பொறுப்பேற்றார். இக்காலத்தில் பல்வேறு தடைகளால் மக்களின் அன்றாட வாழ்வும், குருக்கள், துறவிகளின் பணிகளும் மிகவும் மோசமாக பாதிக்கப்பட்டிருந்த

நிலையில் தான் ஆயரின் பணியும் ஆரம்பமானது. இராணுவ ஆக்கிரமிப்பால் தீவுப்பகுதிப் பங்குகள் மற்றும் வலிகாமம் வடக்கில் சனத்தொகை கூடிய பங்குகளிலிருந்து மக்களும் வெளியேறப் பல பங்குகளும் மூடப்பட்டன. பெரும் எண்ணிக்கையான மக்கள் யாழ் நகரை நோக்கி வந்தனர். இவர்கள் ஆலயவளாகங்களிலும், தம் உறவினரின் இல்லங்களிலும் மற்றும் பொது முகாம்களிலும் அடைக்கலம் தேடினர். இந்தப் பின்னணியில் தான் ஆயரின் யாழ் மாவட்டப் பணியும் ஆரம்பமானது. நிலைமை சீராகும் வரை பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாதென்பதையுணர்ந்த ஆயரவர்கள் நெருக்குவாரங்கள் மத்தியிலும் புதிய திட்டங்களுடன் மறைப்பணியைப் புதிய உத்வேகத்துடன் முன்னெடுத்துச் செல்ல 'புதுப்புனல்' என்ற பெயரில் மேய்ப்புப்பணி மகாநாடு ஒன்றை அருட்திரு பிரான்சிஸ் ஜோசப் அடிகளாரின் திட்டமிடலில் நடாத்தினார். பல பயனுள்ள குறுகிய கால, நீண்ட காலத்திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டன.

இக்காலகட்டத்தில்தான் யாழ் குடாநாட்டிற்கே பேரிடியாக வந்த 1995ம் ஆண்டு இடம் பெற்ற பாரிய இடம் பெயர்வின் போது வடமராட்சி தவிர்ந்த ஏனைய மக்கள் அனைவரும் இடம் பெயர்ந்து வன்னிப் பெருநிலப் பரப்பினுள் செல்ல வேண்டியேற்பட்டது. பாடசாலைகள், நிறுவனங்கள், வயோதிபர் இல்லங்கள், அனாதைச் சிறுவர் இல்லங்கள் என்றும் எல்லாமே இடம் பெயர வேண்டியேற்பட்டது எல்லா மக்களையும் போல கத்தோலிக்க திருச்சபையின் பங்கு அமைப்புக்கள் நிறுவனங்கள், பாடசாலைகள், குருமடங்கள் ஆகியன இடம் பெயர்ந்த நிலையில் எல்லாவற்றுக்கும் பொறுப்பான ஆயர் மிகப்பெரும் சோதனைகளை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. பலர் நோயுற்றும், போதிய மருத்துவ வசதியின்றி இறக்க நேரிட்டது. பலர் பட்டினியினால் வாட வேண்டியேற்பட்டது. திருச்சபையும் தன்னாலியன்ற உதவிகளைச் செய்ய முனைந்து கொண்டிருந்தது. இந்நேரத்தில் ஆயருக்கு துயரம் மிகுந்த செய்தியாக வந்தது குருவாக ஒரு வருடம் கூட நிறைவுறாத நிலையில் அருட்திரு ஜோன் லொறற் அடிகளர் நோயுற்று போதிய மருத்துவ வசதியின்றி இறந்தமையாகும். 1997ம் ஆண்டு யாழ் மறைமாவட்டத்தின் அனுபவம் மிக்க மூத்த குருவாக வன்னிப் பகுதி மனித முன்னேற்ற நடுநிலையப்

பொறுப்பாளராக அரும் பணியாற்றிக் கொண்டு இருந்த அருட்திரு ஜெபநேசன் அடிகளாரது திடீர் மறைவும் மறைமாவட்டத்திற்கும் ஆயருக்கும் பெரும் கவலை தரும் துன்பியல் நிகழ்வாக இருந்தது.

2002ல் இருந்து 2006 வரை நடைமுறையிலிருந்த சமாதான காலத்தில் மறைமாவட்டத்திற்குள்ளே பயணங்கள் ஓரளவு இலகுவாக இருந்தாலும் பல தடைகள் இருக்கத்தான் செய்தன. பின்னர் 2006 சமாதானம் முற்றாக செயலிழந்து மீண்டும் போர் வெடித்தமை பேரழிவைக் கொணர்ந்தது. போர் மிகவும் முர்க்கத்தனமாக இடம் பெற்ற இந்த 3 வருடங்கள் (2006-2009) யாழ்மறைமாவட்டமும் மக்களும் பேரழிவுகளைச் சந்தித்த காலமாகும். இக்காலத்தில் தான் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் கொல்லப்பட்டனர் அவர்களது வீடுகள், வாழ்வாதாரங்கள் எல்லாம் சிதைக்கப்பட்டன. அருட்திரு பாக்கியரஞ்சித் (இவர் யாழ்ப்பாணத்தை பிறப்பிடமாகக் கொண்டு மன்னார் மறைமாவட்டக் குருவாக பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தார்) அருட்திரு சேவியர் கருணாரட்ணம் (கிளி) அகியோர் கண்ணிவெடித்தாக்குதலிலும் பின்னர் யுத்தத்தின் இறுதி நாட்களில் இளம் குருவாகிய அருட்திரு சறத்ஜீவன் அடிகளார் மாரடைப்பாலும் இறந்தனர். அருட்திரு வசந்தசீவன் ஷெல் தாக்குதலில் தனது ஒருகாலை இழந்தார். இன்னும் பல வருடங்கள் பணியாற்றியிருக்கக் கூடிய அருட்தந்தையர்கள் அருமைநாயகம், சகாயதாஸ் ஆகிய குருக்களின் இழப்பு, இதுவரையில் இவர்கள் எங்கேயென்று தெரியாத நிலையில் 'காணாமல் போகச் செய்யப்பட்ட பிரான்சிஸ் ஜோசப் அடிகளார் மற்றும் ஜிப்பிர்வுண் அடிகளார், கடந்த வருடம் விபத்தில் இறந்த மிகவும் இளங்குருவாகிய லக்ஸ்மன் அடிகளார் ஆகியோரின் இழப்புக்கள் எல்லாம் ஆயருக்குப் பேரிடியாக இருந்தன.

நிறைவாக

எமது அன்பிற்கும் மதிப்பிற்குமுரிய ஆயர் தோமஸ் சவுந்தரநாயகத்தின் பணி முதலில் குருவாகவும் பின்னர் மன்னார் ஆயராகவும் தற்போது யாழ் ஆயராகவும் ஆற்றிய பணி ஒரு கப்பல் தலைவன் உடன் மாலுமிகளுடனும் பயணிகளுடனும் ஒரு நெருப்பாற்றைக் கடக்கும் பணியாக இருந்தது எனலாம். பயணத்தின் போது கணிசமான உடன்

மாலுமிகளை இழந்தாலும், பயணிகளை இழந்தாலும் பல சூறாவளிகளை எதிர்கொண்டாலும் தலைமையாலுமி எஞ்சியுள்ளவர்களுடன் அவர்களை உற்சாகப்படுத்திய வண்ணம் தனது அடைய வேண்டிய இடத்தை நோக்கி சென்று கொண்டேயிருக்கின்றார்.

திட்டங்கள், பணிகள் எல்லாம் தொடர்ந்த வண்ணமேயுள்ளன, எந்தப்பணியிலும் தொய்வு ஏற்பட்டதாக இல்லை. எவ்வளவுதான் தடைகள் ஏற்பட்டாலும் ஆயர் தன் மக்களைச் சந்திக்க, அவர்களுக்கு உற்சாகமளிக்கத் தவறியதில்லை. முதலில் மன்னார் மறைமாவட்டமும் பின்னர் யாழ்.மறைமாவட்டமும் பல்வேறு துண்டுகளாக பிளவுபட்ட நிலையிலும் உத்தரவு பெற்றுத்தான் எல்லா இடங்களுக்கும் போக வேண்டிய நிலையிலும் ஆபத்தான கடற்பயணங்கள், கிளாலிக்கடல் பயணம், மற்றும் மோட்டார் சைக்கிள் பயணம் அகியவற்றால் மக்களை அவர்கள் தஞ்சமடைந்திருந்த இடங்களுக்குச் சென்று சந்தித்தமையும் இந்தியாவுக்கும் சென்று அங்கு புகலிடம் கோரி இருந்தவர்களைச் சந்தித்தமையும் மேல் நாடுகளில் குடியேறிய மக்களை அங்கு செல்லும்போது அவர்களுக்குக் கென்று நேரம் ஒதுக்கிச் சந்தித்தமையும் ஒரு நல்ல ஆயன் செய்திருக்கக் கூடிய சிறந்த பணிகளாக விளங்குகின்றன.

பிரச்சினைகள் மத்தியிலும் குருக்கள் உருவாக் கத்திற்கு முன்னுரிமை கொடுக்க ஆயர் தவறவில்லை. மறைமாவட்டத்தில் இதயமாகக் இருக்கக்கூடிய குருமடம் இடம்பெயர்ந்த போது அவை தொடர்ந்து இயங்குவதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார். குறிப்பாக பல்வேறு எதிர்ப்புக்கள் மத்தியிலும் எமது முன்னாள் ஆயர் பேரருட்திருவ. தியோகுப்பிள்ளை ஆரம் பித்த புனித சவேரியார் பெரிய குருமடம் கிளிநொச்சி, மடு பின்னர் யாழ்ப்பாணம் வந்த பின்னர் பண்டத்தரிப்பு ஆகிய இடங்களில் இயங்கிய போது குருமடத்தின் தரம் மற்றும் பயிற்சிகளும் உயர் நிலையில் இருப்பதை உறுதிசெய்தார்.

போரினாலும் உயிர் இழப்புக்களாலும் இடம் பெயர்வுகளாலும் பழமை வாய்ந்த பல பங்குகள் இராணுவ ஆக்கிரமிப்பால் மூடப்பட்ட

மையாலும் ஏற்பட்ட பணிக்கள நிலவரங்களுக்கேற்ப மறைமாவட்டத்தின் பல்வேறு ஆணைக்குழுக்களை தேவைக்கேற்ப பணிகளைச் செய்யுமாறு ஊக்குவித்தார். துறவற சபைகளும் ஆயருக்கு இக்கட்டான காலகட்டங்களில் உறுதுணையாகவிருந்தன.

அமலமரித்தியாகிகள் சபை வீடுகளை போரினாலும், சுனாமி அனர்த்தத்தாலும் இழந்த மக்களுக்குப் புதிய வீடுகளை கட்டிக்கொடுத்தல், பின்தங்கிய பகுதிகளில் கல்விமேம்பாடு, உளவியல் ஆற்றுப்படுத்தல் ஆகிய பணிகளை முன்னெடுத்தன. புதிதாக வந்த சலேசிய சபையினர் இளைஞர் தொழில் வாய்ப்புக்குப் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகின்றனர். திருச்சிலுவை கன்னியர்களின் பின்தங்கிய பகுதிகளுக்கான நடமாடும் வைத்திய உதவிப்பணிகள் விரிவுபடுத்தப்பட்டன. மனித முன்னேற்ற நடுநிலையம் வீடிழந்தோருக்கான வீடுகள் அமைத்தல், விதவைகள் புனர்வாழ்வு ஆகிய பணிகளில் ஈடுபடுகின்றது. திருக்குடும்ப கன்னியர் சபை போரினால் பெற்ற நோரை இழந்த சிறுவர்களுக்கான இல்லங்களை விரிவுபடுத்தியுள்ளனர்.

அவ்வப்போது யாழ்வரும் பிறநாட்டுப் பிரமுகர்களிடம் மற்றும் ஐ. நா அலுவலர் போன்றோரிடமும் ஆயர் அவர்கள் இனப்பிரச்சனைக்கான தீர்வு முன்வைக்கப்படாமை, வாழ்வாதாரங்களையும் இழந்தோர், காணாமல் போனோர், சிறையில் வருடக்கணக்கில் தடுத்து வைக்கப்பட்டோரின் பிரச்சனைகள் பற்றியும் கூறத்தயங்குவதில்லை. இதுபோன்ற ஆயரின் செயற்பாடுகளால் கத்தோலிக்க மக்கள் மத்தியில் மட்டுமல்ல எல்லாமதமக்கள் மத்தியிலும் ஆயரின் வார்த்தைகளுக்கும், தலைமைத்துவத்திற்கும் ஒரு நன்மதிப்புண்டு. மிகவும் சோதனை நிறைந்த இக்காலகட்டத்தில் நமது ஆயரின் ஆக்கபூர்வமான பங்களிப்பை வரலாறு என்றும் நன்றியுடன் நினைவுகூரும்.

அருட்பணி S.V.B. மங்களராஜா
புனித சவேரியார் குருத்துவக் கல்லூரி
கொழும்புத்துறை
யாழ்ப்பாணம்

The Unique Contributions of Bishop Thomas Savundaranayagam to the Diocese of Mannar

Introduction

It is indeed a privilege and an honour for me to write about the unique contributions of Bishop Thomas Saundaranayagam, our first Bishop of the Diocese of Mannar. It would be futile to try to cover, in this short article, the whole history of his yeomen service during his episcopate in the new diocese.

Hence I shall focus only on certain remarkable aspects of his contributions, as described to me by senior priests who worked under him. I must say that I served under him as a priest for only three of the eleven years of his episcopal ministry in Mannar. During the first eight years I was a seminarian and I would like to proudly say that I am one of the first batch of major seminarians sent by Bishop Thomas to the new Diocese of Mannar. At the outset, on behalf our current Bishop, the faithful, clergy and religious, I would like to express our appreciation and thanks to our first Bishop Rt. Rev. Dr. Thomas Saundaranayagam for his paternal love, guidance and service for the first eleven years of his episcopal ministry in the Diocese of Mannar.

The First Bishop of the New Diocese of Mannar

The great news that Mannar Diocese would be carved out of Jaffna

Diocese was announced by His Holiness Pope John Paul II on 24th January 1981. Mons. Thomas Saundaranayagam, a Jaffna Diocesan Priest, on completion of his doctorate in Biblical Theology in Rome, was nominated as the first Bishop of Mannar Diocese on 5th May 1981. On hearing that Mannar would become a new diocese and Bishop Thomas its first bishop, all the church bells rang and the entire public of Mannar and Vavuniya, where all four major religious groups live amicably, celebrated the news with overwhelming joy. The media focused on the life history of Bishop Thomas and his dedication to the church. The great majority of Mannar Catholics knew who the new Bishop was, as he had already served very successfully as parish priest in the parishes of Nanattan and Vankalai, both in Mannar District.

The Episcopal Consecration of the new Bishop took place at the Shrine of Madhu on 24th July 1981, and the chief consecrator was the then-Bishop of Jaffna, Most Rev. Dr. B. Deogupillai. All of the people of the new diocese, under the patronage of the late Rev. Fr. M. E. Pious, then parish priest of St. Sebastian's Cathedral, gave a rousing welcome to the new Bishop, who was brought along with Bishop Deogupillai in an open car. The Catholic youth of the new diocese provided a colourful parade of one hundred motorcycles, and the flock of the new shepherd waited on both sides of the roads to greet him. The new Bishop was installed at St. Sebastian's Cathedral on 2nd

Aug 1981 and his motto was 'Everything for the sake of the Gospel'. Bishop Thomas served in Mannar Diocese from 1981 to 1992.

Convening the First Diocesan Pastoral Convention

On assuming office, Bishop Thomas said that the new diocese was given into his hands as if it were a baby whom he had to nurture. He issued his first circular letter, which called for a Diocesan Pastoral Convention to let him consult with his flock. Under the guidance of the Holy Spirit and the maternal care and intercession of Our Lady of Madhu, the clergy, the religious and the lay representatives gathered around the Bishop from 4th to 7th of February, 1982, with the purpose of reading the signs of the time and discerning the will and plan of God for the new Diocese of Mannar. Drawing on the vision of the Second Vatican Council for the renewal of the Church, and taking into account the current spiritual, social, cultural and political situation, this convention focused on the essentials of Christian life and made practical proposals to bring new forms of life to the local Church. It was a graceful and memorable event and an opportunity to experience prayer, communion and reflection. We will always remember Bishop Thomas for the vision he gave to our new diocese.

The Background Situation of Mannar Diocese during his Episcopal Ministry

Mannar was very isolated when Bishop Thomas took over the new diocese. Few cared about the condition of the district's fishermen and farmers. Nor was Mannar thriving in the religious sphere. When divided from Jaffna, Mannar Diocese comprised only thirteen parishes and thirteen priests, including some from Jaffna Diocese and the Oblate congregation. The Bishop said Mass in the cathedral every Sunday!

The establishment of the new diocese did much to improve the situation, both religious and secular. There was someone in the person of the Bishop of Mannar to communicate with those responsible for development and accountability. In Mannar the Church grew fast and wide.

Bishop Thomas served strenuously throughout the turbulent period of Mannar Diocese's history. It was during the first years of his episcopate that the ethnic riots began and the diocese was ravaged by an all-out civil war. Hundreds of people were killed as a result, including Fr. Mary Bastian. Thousands of families lost their homes and were displaced within the diocese, some villages were totally uprooted, and houses and infrastructure were destroyed even at Madhu. Due to the intensity of the war, thousands of his flock crossed the sea in small fishing boats to India as refugees. The Bishop suffered terribly – mentally and even physically. There were many ups and downs. But amidst all this, he chartered the diocese gloriously with his spiritual power.

Building up the Infrastructure of the Diocese

Initially, Bishop Thomas spent his first six years living in St Sebastian Cathedral's parish room. The building of the new Bishop's House at Pattim, 3 km from Mannar Town, could be described as his 'magnum opus', as it was the largest single building in Mannar built during the war. In 1987, the Bishop took up residence in the new Bishop's House. As the Bishop's House was away from his parish flock, Bishop was seen riding his push cycle along those three kilometres, greeting the people and giving advice. His life was his message. At the same time, a new convent was built for the Rosarian sisters beside the Bishop's House. This became the first building to be completed after the erection of the new diocese.

Much was spoken about the martyrs of Mannar at the beginning of the new diocese. As soon as he assumed responsibility as Bishop, he cleared the land at Thottaveli and built a new church in honour of the Queen of Martyrs. He also encouraged the practice of celebrating Holy Mass annually for all the people of the diocese commemorating the day of the creation of the new diocese.

The pride and glory of the Diocese of Mannar is the shrine of Our Lady of Madhu. During the ethnic disturbances, Bishop Thomas continually visited Madhu and was keen to maintain the condition of the shrine. He undertook roof repairs in 1989, and from 1990 onward he resided in Madhu as more than 30,000 refugees flocked to the shrine and its surroundings. His concern for the refugees led to the establishment, by the government and international NGOs, of one of the biggest Open Relief Camps at Madhu.

Genuine Concern for Priestly Formation

When Bishop Thomas took over the diocese, the minor seminarians from Mannar were sent to St. Martin's Minor Seminary in Jaffna. With a view of fostering diocesan clergy, when Mons. Frank from Propaganda Fide visited Mannar in 1982, Bishop laid the foundation for the seminary, but he could not begin the work as communal hostilities broke out in Mannar. In the meantime, as the number of seminarians increased, Bishop Thomas bought a house in 1989 behind the Holy Family Convent in Mannar and started the seminary, in spite of many shortcomings. Later it was shifted to the Catechetical centre. Bishop Thomas worked a lot to buy the necessary land at Talaimannar road to build the present diocesan minor seminary. He was very fond of Mother Mary, so he named it the Minor Seminary of Our Lady of Madhu, which he called the heart of the diocese. He appointed Fr. Xavier Croos as its first rector, and with this appointment he directed training programmes for both major

and minor seminarians that were more adapted to the local needs and culture of Mannar. With his innate foresight, he also prepared future leaders for the Church by sending candidates to Rome for higher studies. Six priests were sent for higher studies during his eleven years of service.

Promoting Catechetical and Lay Apostolates

One of the primary concerns of Bishop Thomas was to establish an effective Diocesan Catechetical Commission, having sent some priests and lay people for catechetical training at NBCLC, Bangalore. He founded St. Joseph's Catechetical Centre in Mannar next to the Cathedral and his aim was to make it as the Diocesan Pastoral Centre in future. He also promoted lay apostolates in the parishes, as he was very concerned about the lay and pious associations at both parish and diocesan levels. It was his deep concern for the villages in remote areas that led him to establish new parishes such as Omanthai, Alkattaveli and Thevanpitty.

Initiating Housing and other Social Work Projects

When Bishop Thomas assumed office there was a severe drought in the district, and later when the war intensified the people greatly needed relief and rehabilitation. Thus, to strengthen his social apostolate, he established what was called Valvuthayam, as well as the Catholic Relief Organization of the North and East (CRONE). Social animation, self-help projects, relief, and income generating projects were some of the main activities of CRONE and Valvuthayam at that time.

The education of the parentless children and poor children was one of the primary concerns of the Bishop. During this turbulent period he built new girls' hostels and children homes in Vavuniya, Chettikulam, Nanattan and Parappankandal, and built new bigger buildings and extended with additional

buildings at Murunkan Boys' Home. A convent was built at Pattim for the Sisters of Charity so that they could manage a home for the aged.

Bishop Thomas was very concerned about the displaced people and their housing. Housing schemes at Keerisuddan, Poomalanthan etc., though handled by Caritas, were initiated by the Bishop for the poor and the marginalized. It was the Bishop's concern for the displaced and the poor that led him to establish, after much effort, the Mannar Association for Relief & Rehabilitation (MARR). This was inaugurated in 1985, with Bishop Thomas as its patron.

The Unique Personality of Bishop Thomas Saundaranayagam.

Most of what I have written so far has described some of the unique pastoral contributions of Bishop Thomas. Before I conclude I wish to record here some outstanding characteristics of the great personality of Bishop Thomas. First and foremost, Bishop Thomas is deeply a man of God. He is a person with deep spirituality – a man of prayer and self-sacrifice. He is a man with gentle force and he has the

courage of his convictions. When something has to be done, he consults persons knowledgeable on the subject, weighs the matters in his own mind, prays before God and goes ahead to implement. Thereafter nothing can deter him. One of his remarkable qualities is that he is very approachable and everyone feels at ease with him. Many senior priests say that he loves the priests very much and has a great concern for their happiness and wellbeing. One of them said: "You could work for him and trust that he would not let you down in case you fail." So the priests are his pride, as it were.

On the occasion of the Sacerdotal Golden Jubilee of Bishop Rt. Rev. Dr. Thomas Saundaranayagam, recollecting all his valuable contributions to our diocese and being proud of having served under his episcopal patronage, we invoke God's abundant blessings upon him and wish His Lordship AD MULTOS ANNOS.

Rev. Fr. S. K. Devarajah
Judicial Vicar,
Director of Family
and Laity Commission
Diocese of Mannar.

The Last Temptation

Bishop Thomas of Jaffna retired at the age of 75 after an episcopal reign of 21 years (1993 – 2013) in Jaffna, four years after the end of three decades of a horrible war of Eelam which took a toll of 150 000. The 12th century England murdered its archbishop at Canterbury cathedral altar steps: King Henry III of England later did penance for it on pope's command. T.S.Eliot in his drama 'Murder in the Cathedral' depicts the martyr as facing a final temptation before his death. In the dialogue with tempter he puts the following words into his mouth: "The last temptation is the greatest treason to do the right thing for the wrong reason." The life of Bishop Thomas unfolds like a tragic drama in the context of the Eelam War in its final act. The Holy Spirit lifted him from the chair of Mannar and placed him in the chair of Jaffna. It was not a position to be envied.

The First Hopeful Seven Years 1993 – 1999

In 1993 when he took over the reins of the diocese of Jaffna, he appointed, as his Vicar General, Rev. Dr. S.J. Emmanuel who was then the Rector of the Major Seminary of St. Francis Xavier at Colombogam. Fr. S.J. Emmanuel and Fr. Francis Joseph were important Elders of the Jaffna

Church. One was a formator of seminarians and priests and the other was a formator of Catholic students. Both were militant sympathizers. After 1995 one would be leading the Tamils in diaspora as one of the public voices operating from Germany, the other would be in Vanni till the bitter end and would be until now in the missing list of those who surrendered on the 15th of May 2009 outside Mullivaikal at Vattavakal bridge SLA camp.

The Jaffna priests in their initial enthusiasm with the new Bishop and an ever enthusiastic Vicar General at the helm of pastoral affairs ushered in a renewal program which was prepared at all levels in the North, meticulously planned and executed by the Vicar General and his team. March 4-14 with St. Patrick's College as the venue for the pastoral convention was fixed. 'Puthupunal' was the code name, meaning a new and fresh rising of Cavery river waters ushering in a plentiful harvest. Cavery would be the Holy Spirit. The impending war rumbles and aerial bombings gave things an additional urgency. The questionnaires, committees, sub committees, anthem, flags were in full swing with heated discussions. Bp. Thomas was committed but withdrawn. He had reservations of his own. The convention was going to cost millions. He said the 126th psalm, 'Nisi dominus edifi caverit domum, in vanum laborant qui edificanteam.' Vicar General went around calling for the publishing recommendations of the mini-

council and demanding a quick implementation. Bp. Thomas smiled and waited for the signs of the times. Aerial bombings of Gurunagar St. James Church 1993 and the Naval church in July 1995 were clear indicators. Bishop continued with the prayer, Vanum est vobis surgere ante lucem...

Beatification of Father Joseph Vaz gave full vent to his apostolic zeal but his priests were sleeping in the boat and woke up only when the gale tossed their boat. By the end of 1995 October the people picked up their belongings and fled across Navatkuly bridge. Things will not be the same again. Priests' moral would be at low ebb, institutions including the Seminary would begin a nomadic experience, Bishop had to replan for a Church in emergency. When he returned home in the New Year of 1996 the youth delinquency would be on the rise, clergy would become shaky, the Church and the people would be headless except for the militants and the army. Vicar General would never come home

Next Second Mediocre Seven Years 2000 - 2006

The peninsular Jaffna land undergoes demographic changes. Tsunami and the Bishop's silver jubilee become the important landmarks. Fr. Jebenesan who had been at the 'Fourth Floor' had died. The Shepherd was with his people shuttling between Vanni and Peninsula. After he returned home with his people and surveyed his devastated land and parishes, he started many of the destroyed churches and buildings. Bl. Joseph Vaz church at Kottady, St. Antony's church at Jaffna Fort with Fr. Kili's help, Navatkuly, Chavakachcheri, etc. Hereafter he had a divided flock: Jaffna peninsula, Vanni, and diaspora, a triangular spiritual space. He strengthened his ties with the government, loosened his love with the militants. All said and done he was a tough hardened spiritual militant, a man for his times. As he was often

fond of saying: 'One who has tasted the fruits and thrown out the seed.' It was a period where there was no lasting peace or war.

The Last Seven Final Years 2007 -2013

His last temptation was about to begin. He could escape and hide, or face and disappear in Christ. Things were not easy to DECIDE. Whether to run a successful ecclesiastical machinery or empty himself like Jesus, KENOSIS. This was his Kairos. Redemptive hour and time. Between 2001 and 2009, days and months will fuse and time ran faster. Military and militant politics were unpredictable. Only the Lord would be his final judge. Some priests would leave for greener pastures, others slipped off for some reason or other, all in all 35 would be working outside, a few would backslide, his institutions would get demoralized, a few would be murdered or disappear, only seven would be left in the trenches at Mullivaikal with his desperate remnant. As for the laity they left for their el Dorados.

Post script. The Chola maritime Empire when it disintegrated, its shipmen settled in the Velanai-Chatty shores. With the arrival of Portugese and Dutch maritime technology turned themselves into a small merchant fleet plying up and down Bengali ocean and South Asian and Far Eastports: Rangoon, Java, and Sumatra. These merchant sailors became prosperous and up the Catholic population of the islands called Leyden. The farmers were partly Catholic and partly Hindus. The British economy and education threw some families into positions of power and social superiority and produced the new leaders of democratic free Lanka. Bishops Emilianuspillai, Deogupillai, Swampillai and L.R. Antony became prominent Church leaders. Bishop Thomas hailed from the ancient stock of Kayts mariners family. The only son of Emmanuel of the Colombo dockyard port harbour famous Coxwain. He was a child of the oceans and a mystic of the waves, a wonder

child called into the Lords service and as a priest served it well. 'Deo suit potentes de sede et exaltavit humiles.' As a bishop he may have lost the mystic touch because of the three decades of a horrible civil war. No other Tamil Bishop faced this terrible holocaust and remained unshaken. Bp. Deogupillai lasted only from 1983 – 1992.

Now in retirement he can with Einstein say, "I could enjoy life more easily with nobody coming up in my way, fame, prestige, research – nothing coming up in my way, so that I could have a deeper communion with existence, and the Absolute in Jesus my Lord and Saviour."

Rev. Fr. J. E. Jeyaceelan

தங்கள் பணி தொடர்வதாக!

மேதகு அருட்கலாநிதி தோமஸ் சவுந்தரநாயகத்தின் இறைபணிப் பொன்விழா மலருக்கு எழுதுவதில் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். கடந்த இரு தசாப்தங்களுக்கு மேல் அடிகளாருடன் நேரடியாகப் பழகவும் பணியாற்றவும் எனக்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்துள்ளது. இக் காலப்பகுதியில் ஆயரின் அறிவாற்றலையும், மக்கள் பிரச்சனைகளை எடுத்துக் கூறும் தெளிவையும், துணியையும், சேவைபுரியும் மனப்பாங்கையும், அன்புநிறை தந்தையாகக் காட்சி தரும் மாண்பையும், சிறந்த நிர்வாகத் திறமையையும், இனிமையாகப் பழகும் பண்பையும் கண்டு மகிழ்ந்தேன்.

ஆயர் அவர்கள் 50 வருடக் குருத்துவப் பணியில் 15 வருடங்களுக்கு மேல் அருட்தந்தையாகவும், 35 வருடங்கள் ஆயராகவும் பணிபுரிந்துள்ளார். யாழ்ப்பாணக் கத்தோலிக்க மறைமாவட்டத்திலிருந்து புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட மன்னார் மறைமாவட்டத்தின் முதலாவது ஆயராகவும் பின் அங்கிருந்து இடமாற்றம் பெற்று, யாழ்ப்பாண மறைமாவட்டத்தின் ஆயராகவும் பணிபுரிந்தார். இவரது பணிக்காலத்தில் மக்கள் குறிப்பாக வடபகுதி மக்களின் அரசியல், சமூக பொருளாதார நிலைமைகள் மிகவும் சிக்கலாகவும் துன்பமாகவும் விளங்கின. மொழிப்பிரச்சினை, பல்கலைக்கழக அனுமதியில் தரப்படுத்தல் பிரச்சினை, புதிய அரசியல் யாப்புக்கள், தனிநாட்டுக் கோரிக்கை, 1977, 1981, 1983 ஆண்டு கலவரங்கள், 1980களில் தொடங்கிய யுத்தம் போன்றவற்றால் மக்கள் சொல்லொண்ணாத் துன்பத்திற்குட்பட்டனர். இடம்பெயர்வு, அகதி வாழ்க்கை, உயிர், உடைமை இழப்பு, உயர்பாதுகாப்பு வலயக் கெடுபிடிகள் போன்ற நெருக்கடிகள் நிலவின. மேலும் மக்களின் பிரச்சினைகளை வெளிக்கொணர்ந்து தீர்வு காண்பதற்குரிய பல்மட்ட அரசியல் தலைமைகள் சிவில் சமூகக் கட்டமைப்புக்கள் நலிவுற்ற நிலையில் ஆயரின் பணிகள் காலத்திற்கேற்ற வகையில் அமைந்திருந்தன. ஆயர் அவர்கள் 1996இல் சமாதானத்திற்கும் நல்லெண்ணத்திற்குமான மக்கள் குழுவை அமைத்து அதனுடாக, இடம்பெயர்ந்து பின் மீள்குடியேறிய மக்களின் துன்ப துயரங்களைப் போக்குவதில் பெரும் பங்காற்றினார்.

1980களில் இருந்து குறிப்பாக 1996களிலிருந்து இராணுவம் தொடர்பான மக்கள் குழுவூடாகவும் தீர்வு காணமுயன்றார். அதில் ஓரளவு வெற்றியும் பெற்றார். அரசு நிர்வாகத்துடன் நேரடித் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி அன்று பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் உடனடித் தேவைகள், உணவு, பாதுகாப்பு, இல்லிட வசதி, கழிவுறை வசதிகள், கல்வி போன்றவை கிடைப்பதற்காக பாடுபட்டார்.

அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களுடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி அவற்றின் மூலம் பாதிக்கப்பட்ட நலிந்த பிரிவினரின் வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்த பெரும் பங்காற்றினார். மேலும் அருட்தந்தையர்களையும், அருட் சகோதரிகளையும் விடுதலை இறையியல் பின்புலத்தில் மக்கள் வாழ்வாதார மேம்பாட்டுப் பணிகளில் இறக்கி பணி புரிய வைத்தார். கரித்தாஸ், நெய்தலகம், அகவொளி, சவுந்தரம் மீடியா சென்ரா் போன்ற நிறுவனங்களின் வளர்ச்சிக்கு இவரின் பங்களிப்பு குறிப்பிடத்தக்கது.

இலங்கை ஜனாதிபதி, அமைச்சர்கள், உயர்மட்ட அரசியல்வாதிகள், அதிகாரிகளுடன் மக்களின் அன்றாட பிரச்சினைகள், தேவைகள் பற்றியும், நிரந்தர அரசியல் தீர்வுகள் குறித்தும் ஆயர் அவர்கள் பேசத்தவறியதில்லை.

யாழ்ப்பாணத்துக்கு வரும் வெளிநாட்டுத்தூதுவர்கள், ஊடகவியலாளர்கள் மற்றும் அதிகாரிகளுடன் எமது நிலை குறித்துத் தெளிவான விளக்கம் அளித்து வந்தார். மேலும் சர்வதேச பயணங்களின் போது தனது இறைபணி செயற்பாட்டுடன் எமது பிரச்சனைகளையும் எடுத்துக் கூறியுள்ளார். புலம்பெயர் தமிழர்களின் நலன்களிலும் கரிசனை காட்டி வருபவர்.

அவர் கத்தோலிக்க ஆயராக விளங்கினாலும், இலங்கை வாழ் தமிழ் மக்களுக்குக் குரல் கொடுத்து வந்ததால் பலராலும் மதிக்கப்பட்டார். மேலும் வன் செயலால் இறந்தவர்கள், காணமற்போனவர்கள், சிறையில் வாடுபவர்கள் பற்றித் தேசிய மற்றும் சர்வதேச நிலையில் அமைதியான முறையில் போராடி வருபவர்.

மக்கள் பணியே மகேசன் பணி என எண்ணிப்பணியாற்றிய ஆயர் அவர்களின் பணி தொடர வேண்டும் என்பதே யாவரதும் விருப்பம்.

பேராசிரியர் .பொ.பாலசுந்தரம் பிள்ளை
முன்னாள் துணைவேந்தர்: வாழ்நாட் பேராசிரியர்
தலைவர்
சமாதானத்துக்கும் நல்லெண்ணத்துக்குமான
மக்கள் குழு, யாழ்ப்பாணம்

**A Priest Forever,
According to the Order of Melchisedech**

On this joyful occasion, we express our love and felicitation, our prayerful wishes go to His Lordship. We thank God for the gift of Bishop Tom, who have been a dedicated Priest, for the last 50 Golden years.

Let me fill in a few details from the day he was ordained a priest on 21st, December, 1963, by late Bishop Dr. Jerome Emilianuspillai, at St. Mary's Cathedral, Jaffna. The following day he offered his first mass, at St. Anthony's Church, Kayts. The first appointment was as an assistant to the Cathedral parish. The following year, on 17th October, 1964 while he was conducting a retreat for the school children at Jaffna convent, he was interrupted by his mentor Fr. Philip Ponniah who broke the sad news of the nasty train accident at Wilwatte, Mirigama, where his beloved mother and younger sister Indra died on the spot and he accepted it, though he was stunned, 'with deep faith, as God's will'.

The next couple of years, he was working at under the guidance of Fr. S. Villavarasingham, the difficult 'Pagan Mission' comprising of nearly 2 dozen small churches, Moolai, to Mugamalai, under trying circumstances in the grass root areas showing religious films, preaching, evangelizing and ministering and these were his primary concern, with his base at the Bishop's house, Jaffna. He was sent as parish priest to Naanattan, Vankalai and Adampan, in Mannar. He was called during the festivals at the Shrine of Madhu and he was always active during festive days. People who went to Madhu, in those days, spoke about the lilting voice, starting the day with Angelus, waking up the pilgrims for early morning prayers and the heart stirring intonation of the form of bajans during the services. In the year 1973 he went to the NBCC, in Bangalore and obtained his Diploma in Catechetics and on return he was appointed as the director of the Catechetical center, Jaffna. As its Director he was at his best, he was a great success, as it was a calling after his own heart. In 1977 he was sent to Rome by his Bishop Dr. B. Deogupillai to the Pontifical Urban University to do his doctorate in Sacred Theology (STD). Bishop Tom, is God's gift to us all, the servant of God, a loving and kind Shepherd to the flock but in many ways an authentic evangelizer, an Apostle of the Gospel. He is a talented person with admirable traits, a pragmatist, builder and a Pastor who saw change of church and society, zealous missionary, man of prayer with implicit faith, epitome of humility and his priestly motto too is 'To serve with humility'. He has fortitude, selflessness is committed to service and hard work. His piety that have made his golden years as a great priest, has touched many lives. As in 1 Timothy 4:12, ... 'He has yearned to set an example for believer, in speech, in love, in faith and in purity. May Christ, the chief pastor and BV Mary, continue to bless him with good health, guide and protect him today, tomorrow and always.

**Mr. Joseph Bonjean Thampoe
Brother-in-law**

பெரும் துன்பங்கள் மத்தியிலும் சிறந்த பணியாற்றிய ஆயர்

1981ஆம் ஆண்டு மன்னாரின் முதல் ஆயராக திருநிலைப்படுத்தப்பட்டது முதல் 75 வயதை எட்டி இன்று ஓய்வு பெறும் நிலைவரை ஆயர் கடந்து வந்த பாதை மிகவும் கடினமானது. துன்பம் நிறைந்தது. ஆயினும் இறைபற்றாலும், செபவாழ்வாலும் சவால்களை எதிர் கொண்டு அவர் செய்த பணிப்பயணம் சிறப்பானது. இத்துன்பம் நிறைந்த பணிப்பயணத்தை தொட்டுச் செல்ல முனைகிறது எனது இந்த அனுபவமாகும்.

மன்னாரில் தொடங்கி பயணம்

யாழ்ப்பாண மன்னான சங்கிலியனால் மன்னார் மாதோட்டப்பகுதியில் 1544 நவம்பர்-டிசம்பர் காலப்பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட படையெடுப்பின் மதம் மாறிய புதிய கிறிஸ்தவர்கள் வகை தொகை இன்றி (600-700 வரை) படுகொலை செய்யப்பட்டார்கள். அவர்களின் தூய இரத்தத்தில் உறைந்து போன மன்னார் மாவட்டம் வேதசாட்சிகளின் பூமியானது. 1981ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 24ம் நாள் புதியமறைமாவட்டமாக கருவாகி உருவாக ஆரம்பித்தது. அதன் புதிய ஆயராக பேரருட்திரு இதோமஸ் சுவந்தரநாயகம் ஆண்டகை நியமனம் பெற்றார். புதிய மறைமாவட்டம், புதிய ஆயர், புதிய எதிர் பார்ப்புக்கள், பரந்து விரிந்து கிடக்கும் புதிய பணித்தளங்கள், மட்டுப்படுத்தப்பட்ட மிகவும் குறைவான உடன்பணியாளர்கள், இவையாவும் பெரும் சூமைகளாக ஒருபுறமிருக்க, மறுபுறம் ஆங்காங்கே, இடையிடையே பெரும் இராணுவ நடவடிக்கைகள், படுகொலைகள், அச்சுறுத்தல்கள், ஆள்கடத்தல்கள், கற்பழிப்புக்கள், குறையாடல்கள் இவையாவும் புதிய

ஆயரின் ஆயத்துவ பணிவாழ்வின் பெரும் சவால்களாக ஆயர் முன் பரந்துவிரிந்து கிடந்தன. ஆயர் பொறுப்பேற்று ஒரு சில ஆண்டுகளில் மூன்றுக்கும் மேற்பட்ட அருட்பணியாளர்கள் தமது குருத்துவ அருட்பணியில் இருந்து விலகி பிற்தொரு வாழ்வில் புகுந்தது ஆயரின் ஆயத்துவ பணிவாழ்வில் விழுந்த முதலாவது பேரிடியாகும். மேலும் 1982, 1983 களில் மன்னார் மாவட்டத்தில் இயற்கை பொய்த்ததினால் ஏற்பட்ட பெரும் வரட்சியின் காரணமாக ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் சாவின் விளிம்பு வரை சென்ற போது ஆயர் கால்நடையாகவும், துவிச்சக்கர வண்டியிலும் சென்று அல்லலுற்ற மக்களை சந்தித்து இயன்றவரை தன் உடன்பணியாளர் மூலம் அவர்களின் பசிபோக்கி ஆறுதல் கூறினார். 1984, 1985, 1986 காலப்பகுதிகளில் போராளிக் குழுக்களுக்கும், இலங்கை இராணுவத்திற்கும் இடையே ஏற்பட்ட கரும்மோதலின் விளைவாக உயிர்த்த ராசன்குளம், வட்டக்கண்டல் போன்ற பகுதிகளில் வகை தொகையின்றி நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் சுட்டுப் படுகொலை செய்யப்பட்டார்கள். இது ஆயரின் ஆயர்த்துவ பணிவாழ்வில் விழுந்த இரண்டாவது பேரிடியாகும் என என்னுடைய குருமட நண்பனும் குருசகோதரனுமாகிய அருட்பணி கொடுத்தோர் தேவராஜா என்னுடன் பகிர்ந்து கொண்டார்.

மேலும் புதிய ஆயரின் பணிவாழ்வு தொடங்கி நான்காவது ஆண்டில் வங்காலை பங்குத்தந்தை அருட்பணி மேரிபஸ்ரியன் அடிகளார் பங்குப்பணி மனையில் வைத்து 1985ம் ஆண்டு ஜனவரிமாதம் 6ம் நாள் பின்மாலைப் பொழுதில் இலங்கை இராணுவத்தினரால் சுட்டுப் படுகொலை செய்யப்பட்டார். இத்துயரச் செய்தியானது புதிய ஆயரின் ஆயத்துவப் பணிவாழ்வில் விழுந்த மூன்றாவது பேரிடியாகும். இப்பேரிடிகள் ஆயரை வாட்டிவதைக்கும் காலம், மேலும் ஓர் பேரிடி அவரை

காத்திருந்தது. 1990ம் ஆண்டு பரிசுத்தவார திருவழிபாட்டிற்கு தேவையான பாஸ்கா திரிகளை கொழும்பில் இருந்து தன் வாகனத்தில் கொண்டு வந்தபோது ஈரப்பெரியகுள இராணுவச் சோதனைச் சாவடியில் அவரை இடைமறித்த இலங்கை இராணுவ சிப்பாய் ஒருவர் எதிர்பாராத விதமாக கெட்ட வார்த்தைகளால் பேசி அவரின் ஆயத்துவ அடையாள மாகிய சங்கிலியை அறுத்து அவரை நையப்பு டைத்தான். (அந்நேரம் வாழ்திறவாமல் ஆயர் தலைகுனிந்து நின்றுர் என ஆயரின் சாரதி சான்று பகர்கின்றார்). பின்னர் வவுனியா புனித அந்தோனியார் ஆலய பணிமனையில் மன்னிப்பு கோரவந்த தன்னை நையப்புடைத்த இராணுவ வீரரை அவரின் மேலதிகாரி முன்பாக மன்னித்து விடைகொடுத்தது இவரது மன்னிக்கும் மனப்பான்மைக்குச் சிறந்ததொரு எடுத்துக்காட்டு

இளம் ஆயரை ஒருமுறை கடும் வியாதியும் (நிமோனியா காச்சல்) வாட்டி வைத்தது. அவர் மரணத்தின் விழிம்புவரை சென்றார் எனவும் அதன் விளைவாக தான் அவ்வாண்டு பரிசுத்தவார திருவழிபாடுகளை செய்யவில்லை எனவும் ஆயர் ஒருமுறை என்னிடம் கூறியுள்ளார்.

இவ்வாறாக தன் புதிய மறைமாவட்ட ஆரம்பகால பணிகளை இயன்றவரை மனநிறைவுடன் இறை துணை கொண்டு நிறைவு செய்த ஆயர் பேரிடிகளையும், பெரும் அச்சுறுத்தல்களையும் சுமந்த வராக புதிய மன்னார் மறைமாவட்டத்தில் பெற்றுக் கொண்ட புதிய அனுபவங்களோடு 1992ம் ஆண்டு யாழ்.மறைமாவட்டத்தை பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார். யாழ்.மறை மாவட்டத்திலும் சுமைகள் தொடர்கின்றன:

காலம்சென்ற ஆயர் தியோகுப்பிள்ளை யாழ் மறைமாவட்ட ஆயத்துவ பணிவாழ்விலிருந்து 1992ல் ஓய்வுபெற்ற பின்னர் மன்னார் மறைமாவட்ட ஆயர் தோமஸ் சவுந்தரநாயகம் அதே ஆண்டில் மன்னார் மறைமாவட்டத்திலிருந்து விடை பெற்று யாழ் மறைமாவட்டம் நோக்கி பயணித்தார். ஆயரின் பிரியாவிடை நிகழ்வில் உரையாற்றிய அருட்பணி அருள்நாதன் அமதி அடிகளார் "ஆயர் கொந்தளிக்கும் சிறு கடலில் தன் பணிவாழ்வை நிறைவு செய்து, கொந்தளிக்கும் பெரும் கடலில் தன் பணிவாழ்வை தொடரச் செல்கின்றார்" எனக் கூறியுள்ளார். அன்று போக்குவரத்துக்கள் துண்

டிக்கப்பட்டு யாழ் குடாநாடு முற்றுமுழுவதுமாக ஸ்தம்பித்துப் போயிருந்த நிலையில் யாழ் மறைமாவட்ட புதிய ஆயர், அருட்பணி பிரான்சிஸ் யோசவ் அடிகளாரின் (காணாமல் போயுள்ள அடிகளார்) பேருதவியுடன் நடுஇரவில் கிளாலி கடலேரி ஊடாக உயிர்ப்பத்துக்களின் மத்தியில் சிறிய இளைப் படகின் மூலம் பயணித்து 1992ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 3ம் நாள் யாழ் ஆயர் இல்லம் வந்து சேர்ந்தார். புதிய ஆயர் நவம்பர் மாதம் 5ம் நாள் யாழ் மரியன்னை பேராலயத்தில் பல நாற்றுக்கணக்கான இறை மக்கள் கலந்து கொண்ட திருப்பலியின்போது தன் உடன் பணியாளருடன் இணைந்து புதிய மறைமாவட்ட பணிகளை பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார்.

ஆயர் யாழ் மறைமாவட்டத்தை பொறுப்பேற்ற போது யாழ் தீவக பங்குகள் யாவும் அரச படை யினரின் பூரண கட்டுப்பாட்டின்கீழ் இருந்தது. நெடுந்தீவு பங்குத்தந்தையாக அன்று இருந்த என்னைத் தவிர ஏனைய தீவகப்பங்குத் தந்தையர்கள் யாவரும் யாழ் பெருநிலப் பரப்பிற்கு வந்துவிட்டார்கள். யாழ் குடாநாட்டுடன் வீதிகள் ஊடாக இணைக்கப்பட்ட மண்டைதீவு, அல்லைப் பட்டி, வேலனை, ஊர்காவந்துறை, புங்குடுதீவு போன்ற இடங்களில் வாழ்ந்த மக்களில் பெரும் பாலானவர்களும் யாழ் குடாநாட்டிற்கு வந்து விட்டார்கள். ஏனைய தீவக மக்கள் தம் சொந்த இடங்களில் தங்கிவிட்டார்கள். நானும் திருக்குடும்ப சகோதரிகள் நான்கு பேர் மட்டும் நெடுந்தீவில் பல மாதங்கள் பல கஸ்டங்க ளோடும், பெரும் சமைகளோடும் அங்கு மக்களோடு வாழ்ந்து வந்தோம். அரச படையினர், E.P.D.P யினரின் உதவியுடன் நாம் நெடுந்தீவில் இருந்து கடல்வழி, ஆகாயவழி மார்க்கமாக இரண்டு நாட்கள் பயணித்து ஆயரின் பணிப் பொறுப்பேற்றலில் கலந்துகொண்டதும், மறுபடியும் கடல் மார்க்கமாக 'நேறாமா' கப்பலில் நிவாரணப் பொருட்களுடன் பயணித்து நெடுந்தீவு சென்றதும், என்னுடன் இணைந்து உடன் பணியாளனாக பணியாற்ற புதிய ஆயரால் முதல் பணிநிய மனம் பெற்ற அருட்பணி ச. இயூஜின் பிரான்சிஸ் அடிகளார் என்னுடன் அதே மார்க்கமாக பயணித்து நெடுந்தீவு வந்து சேர்ந்தது இன்னுமொரு வரலாறு.

ஆயரின் முதல் மேய்ப்புப்பணிப் பயணம்

பலமாதங்களாக பெரும் பசிபட்டினி, பெரும் அச்சுறுத்தல்கள், உயிர்ப்பத்துக்கள், மறுகணம்

என்ன நேருமோ என்று ஏங்கித்தவித்த மந்தைகளைத் தேடி ஆயரின் மேய்ப்புப்பணிப் பயணம் ஆரம்பமாகியது. 1993 ஆரம்ப நாட்களில் யாழ் ஆயர் இல்லத்திலிருந்து புறப்பட்ட ஆயர் பருத்தித்துறையிலிருந்து கே.கே.எஸ். வரை ICRC கப்பல், அங்கிருந்து காரைநகர் கடற்படை முகாம்வரை கடற்படையினரின் டோராக்கப்பல், அங்கிருந்து நெடுந்தீவுவரை ஒரு தனியார் வன் எத்தில் ஆயரின் பயணம் இடம்பெற்றது.

நெடுந்தீவில் ஆயரை வரவேற்க கிறிஸ்தவ மற்றும் இந்துமக்கள் அனைவரும் என்னுடன் மாவலித்துறையில் கூடி நின்றார்கள். நேரமாகியும் ஆயரின் படகு கண்ணில்கூட படவில்லை. ஆயரை அழைத்து வரச்சென்ற அருட்பணி இயூஜினிடமிருந்தும் எதுவித செய்தியும் எனக்கு எட்டவில்லை. சில நேரம் கழித்து மக்களிடத்திலிருந்து ஓர் பெரிய ஆரவாரச் சத்தம்! பெரும் மகிழ்ச்சி, மாவலித்துறை முகம் வந்த படகில் ஆயரை தேடினார்கள். திடீரென ஆயர் படகின் உட்பகுதியிலிருந்து வெளியே வந்தார். மக்களின் ஆரவாரம், வரவேற்பு, மாலைகள், ஆடல்பாடல்கள் ஆயர் கட்டி அணைத்து முத்தமிட்டு வரவேற்கப்பட்டார். அவருடன் காலம் சென்ற அருட்பணியாளர்களான பயஸ், ஜெபநேசன், மற்றும் தவராஜசிங்கமும் வந்தார்கள். பெரும் மகிழ்வின் மத்தியில் ஆயர் அவருக்கே உரித்தான பாணியில் என்னிடம் கூறினார். "அன்ரனிதான் கடற்படையினர் எங்களை நடுக்கடலில் 3 மணித்தியாலங்கள் மறித்து வைத்திருந்தார்கள். முன்னகர விடவில்லை, அவர்களுக்கு சரியான செய்திகள் கிடைக்கவில்லையாம். இயூஜின் சுவாமி தான் வந்து எங்களை காப்பாற்றினார்." இது யாழ் மறைமாவட்டத்தில் அவர் சந்தித்த முதலாவது பெரும் ஏமாற்றமும் அச்சுறுத்தலுமாகும். அங்கு வந்த ஆயர் ஐந்து நாட்கள் என்னுடன் தங்கியிருந்து எல்லா ஆலய திருச்சபையினரையும் சென்று சந்தித்து, திருப்பலிகள் ஆங்காங்கே ஒப்புக்கொடுத்து, அணைத்து ஆலய பிள்ளைகளுக்கும் உறுதிப்புகுதல் திருவருட்சாதனத்தை வழங்கினார். இறுதி நாள் அன்று புனித யுவானியார் ஆலய முன்றலில் கிறிஸ்தவ மற்றும் இந்து மக்களால் பெரும் வரவேற்பு விழாவும் இடம்பெற்றது. இறுதியில் அதேமார்க்கமாக எழுவைதீவுப் பங்கிற்கு சென்று பின்னர் தன் மேய்ப்புப்பணியை நிறைவு செய்து ஆயர் இல்லம் திரும்பினார்.

யாழ் குடாநாட்டின் பாரிய இடம்பெயர்வு:

அன்று 1995 ஒக்டோபர் 30ம் நாள் மாலை விடுதலைப் புலிகளின் திடீர் அறிவிப்பை தொடர்ந்து வரலாறு காணாத பாரிய இடம்பெயர்வு (Exodus) படலம் ஆரம்பமாயிற்று. குடாநாட்டின் பல பாகங்களிலுமிருந்து மக்கள் பெரும் வெள்ளம்போல் தென் மராட்டிக்கும் கிளாலி கடலேரையூடாக வன்னி பெருநிலப்பரப்பிற்கும் சென்று கொண்டிருந்தார்கள். இதை எல்லா மக்களும் அனுமதித்தார்களோ இல்லையோ கட்டாயமாக வெளியேற்றப்பட்டார்கள். இதன் துயர்நிறை நிகழ்வால் ஆயரின் மனம் பெரிதும் துன்பப்பட்டது. இந்நிகழ்வை ஆயர் முற்றாக நிராகரித்திருந்தாலும் மந்தைகள் எங்கு சிதறுண்டார்களோ அங்கே அவர்களைத் தேடி ஆயரும் சென்றார். அவர்களோடு தானும் ஒரு வராக மிகவும் வசதிகள் குறைவான பணிமனைகளில் குருக்களுடன் சேர்ந்து வாழ்ந்தார். அவர்களோடு உண்டு குடித்து படுத்துறங்கினார். சாவகச்சேரி தொடங்கி வன்னி பெருநிலப்பரப்பில் உள்ள அணைத்து ஆலய முன்றல்களும் இடம்பெயர்ந்தோரால் நிரம்பி வழிந்தது. பல தொற்று நோய்கள் ஏற்பட்டன, போதிய உணவு இருக்கவில்லை, மருத்துவ வசதிகள் முற்றாக ஸ்தம்பித்துப் போய்விட்டன. பலமக்கள் இறந்து போனார்கள். பலர் காணாமல் போனார்கள். பலர் உறவுகளைத்தேடி அலைந்தார்கள். இத்தகைய துன்பத்தின் மத்தியில் இயற்கையின் சீற்றம் ஒரு புறம், மழைவெள்ளம் மறுபுறம். மக்கள் சொல்லொணாத துன்பத்தை அனுபவித்தனர். அது மட்டுமல்ல இலங்கை இராணுவத்தினரின் தரைவழி, கடல்வழி, ஆகாயவழி தாக்குதலால் எம்மவர்கள்பட்ட தேவனை எண்ணில் அடங்கா. இவையாவும் ஆயரின் பணிவாழ்வை பெரும் கேள்விக்குறியாக்கின.

ஆயர் தெரிந்தெடுத்த முப்பெரும் பணிகள்: இந்நேரம் ஆயருக்குப் பல பணிகள் காத்திருந்தாலும் அவர் முதன்மைப்படுத்தியது: முதலாவது கியூடெக் ஸ்தாபனத்தின் மனிதநேயப் பணிகள், இரண்டாவது திருச்சிலுவை கன்னியரின் மருத்துவ சேவை, மூன்றாவது எதிர்கால குருக்களின் உருவாக்கத்தை முன் நிறுத்தி பெரிய குருமடத்தை ஆங்காங்கே இயங்கப்பண்ணியமை. மக்கள் காலத்திற்கு காலம் இடம்பெயர் கியூடெக் ஸ்தாபனமும் இடம்பெயர் ஆரம்பித்தது. ஆயரும்

தன்னாலான முயற்சிகளை மேற் கொண்டு உள்நாட்டிலும், வெளிநாட்டிலும் இருந்து பெரும் அச்சுறுத்தல்களின் மத்தியில் உதவிகளைப் பெற்று கியூடெக் ஸ்தாபனம் ஊடாகவும், தன் அருட்பணியாளர்கள் ஊடாகவும் இயன்றவரை மக்களுக்கு உதவினார்.

யாழ். கியூடெக் ஸ்தாபனம் சாவகச்சேரி, மிருசவில், முகமாலை ஆகிய பகுதிகளில் தன் கிளைகளைப் பரப்பிணிகளை ஆற்ற, கிளிநொச்சி கியூடெக் ஸ்தாபனம் மக்களின் இடம் பெயர்வுகளுக்கேற்றாற்போல கிளிநொச்சி, பொன் நகர், 8ம் கட்டை, நாகபடுவான், இறுதியில் அமதிபுரம் ஆகிய இடங்களில் கால்பதித்து தன் பணிகளை மேற்கொண்டது. இக்காலப்பகுதியில் நான் கியூடெக் உதவி இயக்குனராக இருந்த போது ஆயர் எம்முடன் நீண்ட நாட்கள் இவ்விடங்களில் தங்கியிருந்து மரநிழல்களில் படுத்தாறங்கி வாழ்ந்ததை நான் நன்கு அறிவேன். இக்காலப்பகுதியில் எதிர்பாராதவிதமாக இடம்பெற்ற இளம் குரு அருட்பணியோன் லொரட் அவர்களின் திடீர் இறப்பும், அருட்பணிளார் பயஸ், ஜெபநேசன் அடிகளாரின் திடீர் சிறைபிடிப்பும் ஆயரை பெரிதும் துயரத்துக்குள்ளாக்கியது.

மேலும் ஆயர் யாழ் திருச்சிலுவைக் கன்னியர்களின் மருத்துவ சேவையை ஊக்கப்படுத்தி வழிநடத்தினார். பல உதவிகளைச் செய்து அவர்களுக்கு தேவையான இடங்களையும் தேடிக்கொடுத்தார். போக்குவரத்து வசதிகளையும் செய்து கொடுத்தார். இதன் விளைவாக அவர்கள் இடம்பெயர்ந்தோர் மத்தியில் காலத்திற்கு காலம் முகமாலை, கிளிநொச்சி, 55ம் கட்டை, கரிப்பட்ட முறிப்பு, ஜெயபுரம் போன்ற பகுதிகளில் தற்காலிக மருத்துவ மனைகளை ஸ்தாபித்து உயிர்காக்கும் பணிகளை ஆற்றினார். ஆயரும் அடிக்கடி இவர்களைச் சந்தித்து அவர்களின் பணிவாழ்வை ஊக்கப்படுத்தினார்.

மனித நேயப்பணிகளை முன்னிறுத்தி ஆயர் செய்யப்பட்டாலும் தன் யாழ் மற்றும் மன்னார் திருச்சபைகளின் எதிர்காலப் பணியாளர்களின் உருவாக்கத்தில் கரிசனை கொண்டு பெரிய குருத்துவக் கல்லூரியை உருத்திரபுரம் 8ம் வாய்கால் இளைஞர் இல்லத்திலும், தொடர்ந்து மடுத்திருப்பதியிலும் தற்காலிகமாக இயங்கப் பண்ணினார். பாரிய இடம் பெயர்வுகளிலும் தன் குருமடமாண

வர்களின் உருவாக்கத்தில் மிகவும் கரிசனையுடன் செயற்பட்டார்.

இந்துமத மக்களுக்கும், இந்துக் குருக்களுக்கும் ஆயரின் மனிதநேயப் பணிகள்:

இப்பாரிய இடம் பெயர்வுகளின் போது ஆயர் இன, மத, மொழி பாகுபாடுகள் யாவையும் கடந்து முழுமனித விடுதலைக்காய் உழைத்த யேசுபிரான் பாதையை பின்பற்றி இந்துமத சகோதரர்களையும் தேடி சென்று உதவிகள் பல செய்தார். இவரின் மனித நேயப் பணிகளின் போது உதவிகள் பெற்ற கிறிஸ்தவர்களை விட இந்து மக்களே ஏராளம். இதைப் பற்றி பல நல்லுள்ளம் படைத்த இந்து மக்களும் சில இந்துக் குருக்களும் கூறக்கேட்டு இருக்கின்றேன். உதாரணமாக, முகமாலையில் நல்லை ஆதீன குருமுதல்வர் இடம்பெயர்ந்து இருந்த போது ஆயர் அவரை தேடிச் சென்று சந்தித்து உரையாடி உணவுப்பண்டங்களையும் வேறு பொருட்களையும் கொடுத்து உதவினார். முழங்காவலில் இந்து மத ஆலய குருக்களும் அவர்களின் குடும்பத்தாரும் பல கஸ்டங்களைப் பட்ட போது அதை அறிந்து அவர்களையும் தேடிச் சென்று உணவுப் பொருட்களை கொடுத்து அவர்களின் துயர்துடைத்தார். இந் நேரம் ஆயருடன் காலம் சென்ற அருட்பணி ஜெபநேசனும் நானும் சென்றிருந்தோம்.

இடம்பெயர்ந்தோர் மத்தியில் ஆயரின் நற்செய்திப்பணி:

யாழ் குடாநாட்டில் இருந்து இடம்பெயர்ந்த கிறிஸ்தவ மக்கள் பலரும் தம் வீடு, வாசல், உடமைகள் யாவையும் இழந்து வெறும் கையுடன் வன்னி பெருநிலப்பரப்பிற்கு வந்தாலும் அவர்கள் இழந்து விடாதது தம் கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தை மட்டுமே. அதனால் தான் அவர்கள் எங்கு வாழ்ந்தார்களோ அங்கெல்லாம் மாலையில் ஒன்றாய் கூடி செபமாலை செபித்தார்கள். அருட்பணியாளர்களும் முகாம்களிலும், பாடசாலைகளிலும், ஆலயங்களிலும், மரநிழல்களிலும் திருப்பலிகளையும், வழிபாடுகளையும் நடாத்தி அவர்களை விசுவாசத்தில் உறுதிப்படுத்தினார்கள். ஆயரும் அடிக்கடி கூறுவார் "தாம் இம் மக்களை சந்திக்க செல்லும் போதெல்லாம் அவர்கள் தம்மிடம் பணத்தையோ, பொருளையோ கேட்கமாட்டார்கள். மாறாக வேதாகமம், புதிய ஏற்பாடு, செப்புத்தகம், செபமாலை இதைத்தான்

He is a man of prayer
and enjoys praying with the people

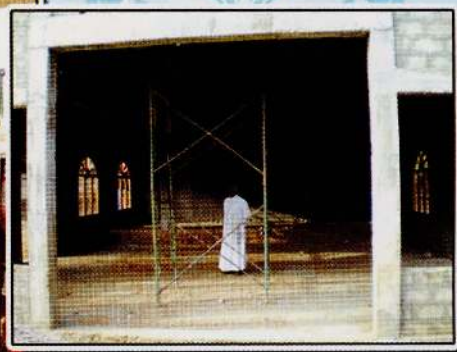
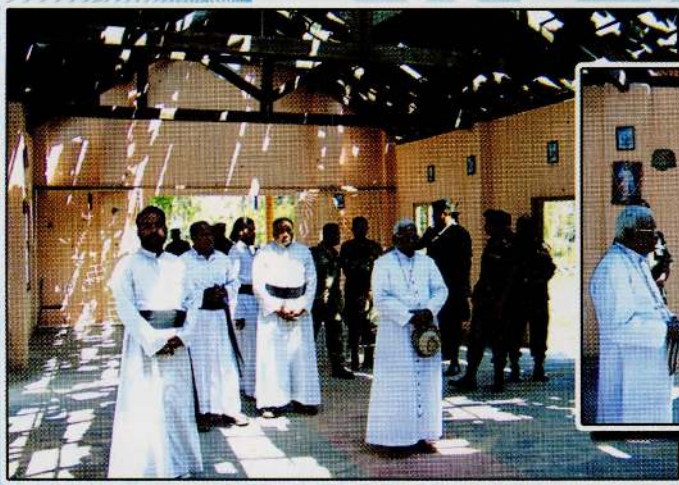
50

50

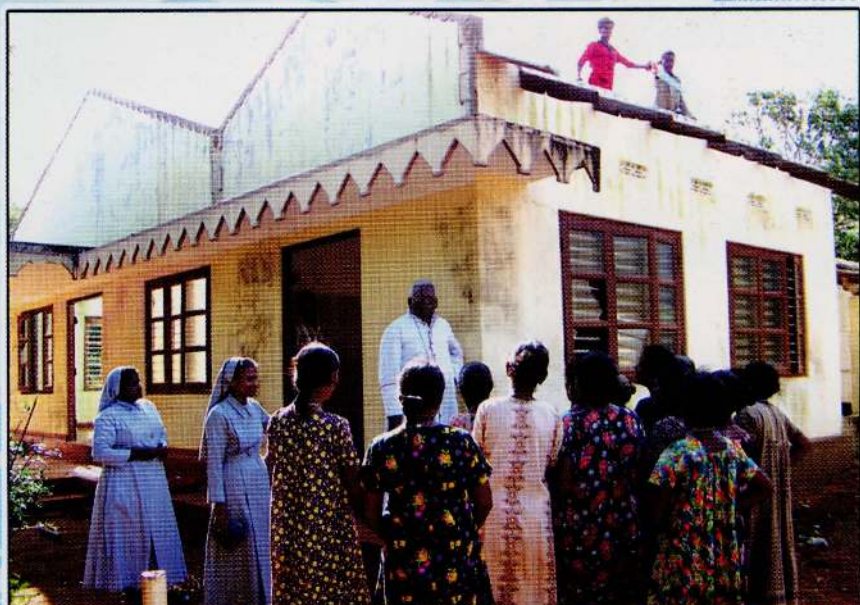
He succeeded in the Herculean task
of rebuilding
the churches during and after the war

When people sought to resettle
they found consolation
in his presence and support

50

Handwritten signature or text in the bottom right corner.

50

Courageously and successfully he faced the natural and man-made disasters

சென்னை

கேட்பார்கள்". மேலும் ஆயர் இம் மக்கள் தம் சொந்த பாதுகாவலரின் விழாக்களை இடம் பெயர்ந்தநிலையிலும் கொண்டாட வழிகோலினார். மேலும் திருவருட்சாதனங்களை அவர்கள் குறைவின்றிப்பெற ஆவனசெய்யுமாறு தன் உடன் பணியாளர்களை ஊக்குவித்தார். இடம் பெயர் வின்போது கிறிஸ்தவ திருமணங்கள் இலகுவில் இடம்பெற புதிய வழிகளை ஏற்படுத்தினார். நான் இரணைப்பாலை பங்குத்தந்தையாக இருந்தபோது அங்கு வந்த ஆயர் இடம்பெயர்ந்தோரால் நிரம்பிவழிந்த அப்பங்கில் வாழும் 444 பிள்ளைகளுக்கு இரணைப்பாலை பற்றிமா அன்னை ஆலய முற்றத்தில் மாலை நிலவில் உறுதிப்பூசுதல் அருட்சாதனம் வழங்கி அவர்களை ஆவியில் உறுதிப்படுத்தினார். மேலும் 2006 ஒகஸ்ட் 20ம் நாள் திடீர் எனக் காணாமல் போன அருட்பணி ஜிம்பிறவுண் அடிகளாரின் செய்தி ஆயரின் துன்பத்தை இரட்டிப்பாக்கியது. இச்சம்பவம் இன்றுவரை ஒரு தொடர்கதையாய் உள்ளது. அத்தோடு 2008 ஏப்பிரல் 20ம் நாள் அருட்பணி கருணாரட்னம் (கிளி) அடிகளார் படுகொலை செய்யப்பட்டார். இப் பேரிழப்பை ஆயர் அறிந்ததும் துக்கத்தினால் அதிர்ந்து போனார்.

இறுதிப்போரும் ஆயரும்:

முப்பது வருடகால போரின் இறுதிக்கட்டம் மடுப்பிரதேசத்தில் ஆரம்பித்தது. இலங்கை இராணுவத்திற்கும், விடுதலைப்புலிகளுக்கும் இடையில் இறுதிப் போர் சீறி வெடித்தது. யாரும் எண்ணியிருக்கவில்லை இந்த இறுதி யுத்தம் வெகுவிரைவாக பெரும் மனித அவலங்களை ஏற்படுத்தும், பல ஆயிரக்க கணக்கான மனித உயிர்கள் காவுகொள்ளப்படும், உறவுகள் பிரியும், பல நூற்றுக்கணக்கானோர் காணாமல் போவார்கள் என்று. எல்லாமே கணப்பொழுதில் நடந்து முடிந்துவிட்டன. பல உலக நாடுகள் கைகட்டி பார்த்துக்கொண்டிருந்தது. எம்மவர்கள் உலக நாடுகளின் தலையீட்டிற்காய் கரமேந்தி காத்திருந்தார்கள். ஆனால் பயனேதும் இல்லை. இந்நிலையில் ஆயரும் முழுமுச்சுடன் அரசு உயர் அதிகாரிகளோடும், ICRC, UN போன்ற வெளிநாட்டு உயர்ஸ்தாபனங்களோடும், விடுலைப்புலிகளின் உயர் அதிகாரிகளோடும் தொடர்புகளை மேற்கொண்டு இரவுபகலாக முயற்சிக்கும் பயனெதுவும்

கிடைக்கவில்லை. யுத்தமோ நாளும் பொழுதும் சீறிவெடித்து பல ஆயிரக்கணக்கான மரண அவலங்களை ஏற்படுத்தியது. மக்கள் பெரும் மரணப்பீதிகளுடன் காட்டாறுபோல் நாலாபக்கமுமே இருந்து வலஞர்மடம், முள்ளிவாய் கால் வரை சென்றார்கள்.

இந்நேரம் சிதறடிக்கப்பட்ட மக்களுடைய அழுகுரல் கேட்டு மக்களுடன் மக்களாக எமது அருட்பணியாளர் பலர் தம் வாழ்வை துச்சமென மதித்துச் சேர்ந்து பயணித்தார்கள். இந்நிலையில் ICRC போன்ற வெளிநாட்டு நிறுவனங்கள் நாட்டைவிட்டு வெளியேற்றப்பட்டன. போதுமான தொடர்புசாதனங்கள் இருக்கவில்லை. கிடைத்த சில தொடர்பாடல்களினூடாக அருட்பணியாளர்கள் ஆயருடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி செய்திகளை பரிமாறினார்கள். மருத்துவ மனைகள் யாவும் செயலிழந்துபோக பல்லாயிக்கணக்கானோர் முள்ளிவாய்க்காலில் கொல்லப்பட்டார்கள், காயப்பட்டார்கள், பசிபட்டினி மக்களை வாட்டி வதைத்தது. இதனிடையே திறக்கப்பட்ட பாதை யூடாக பல ஆயிரம் மக்கள் வெளியேறிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

ஆயரின் துணிச்சல்மிக்க நகர்வுகள்:

அருட்பணியாளர் வசந்தசீலன், யேம்ஸ் பத்திநாதர் காயப்பட்டார்கள். சரத்ஜீவன் இறந்துபோனார். இந்த துயரச் செய்தி ஆயரை வாட்டிவதைக்க ஆயர் பல அச்சுறுத்தல்களுக்கு மத்தியிலும் தன் உயிரை பணயம் வைத்து தன் செயலாளர் அருட்பணி ரொசானின் உதவியுடன் வவுனியா மருத்துவமனையில் இருந்த கால் துண்டிக்கப்பட்ட அருட்பணி வசந்தசீலனை கொழுப்பு மருத்துவ மனைக்கு கொண்டு சென்றார். அருட்பணி சரத்ஜீவனின் பூதவுடல் தகனம் செய்யப்பட்டது. அருட்பணி பிரான்சிஸ் யோசப் காணாமல் போனார். இந்நிகழ்வுகள் யாவும் அரங்கேறிக்கொண்டிருந்தபோது ஆயர் தன் அறையிலிருந்து துன்பம் தாங்க முடியாத வராக மூன்று முறை தன் அறையைவிட்டு என் அறைக்கு வந்து நடுசாமத்தில் என்னுடன் உரையாடி தன் குருக்களும், மக்களும் படும் வேதனையைப் பற்றி என்னுடன் பேசினார். ஒருமுறை அழுதேவிட்டார். தமிழ்மக்களின் வரலாற்றில் இடம் பிடித்திருந்த கொடிய யுத்தம் ஒருவராக 2009 வைகாசித்திங்கள் 18ம் நாள் முடிவுக்கு வந்தது.

யுத்த களத்தில் இருந்து வெளியேறிய மக்களும் ஆயரும்:

திறக்கப்பட்ட பாதைகள் ஊடாக வெளியேறிய மக்களில் பெரும்பாலானோர்கள் வவுனியா, மன்னார் போன்ற மாவட்டங்களில் திறக்கப்பட பல இடைத்தங்கல் முகாம்களில் தங்கவைக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் மத்தியில் மன்னார் ஆயரும் அவருடன் அருட்பணியாளரும் மனிதநேயப் பணியாற்றினார்கள்: பல நூற்றுக்கணக்கானோர் கடல் வழியாக யாழ்ப்பாணம் வந்து சேர்ந்தார்கள். பலர் கடலேரியூடாக கால்நடையாக நடந்து வந்தார்கள். இவர்கள் யாவரையும் உடன் வர வேற்கவென குருமுதல்வர் அருட்பணி ஜஸ்டீன் ஞானப்பிரகாசத்துடனும், தன் அருட்பணியாளர் சிலருடனும் ஆயர் மிருசுவில் திருக்குடும்ப கன்னியர் இல்லத்திற்கும், ஆலயத்திற்கும் சென்றார். அரச அதிகாரிகளும் அங்கு அழைக்கப்பட்டார்கள். அங்கு இடைத்தங்கல் முகாம் திறக்கப்பட்டு மக்கள் பாதுகாக்கப்பட்டார்கள்.

அவர்களுக்கான உடன் நிவாரணங்களாக ஆயரின் நிதியில் இருந்து உணவு, புதிய ஆடைகள், பாத்திரங்கள் போன்றவை வழங்கப்பட்டன. அரச அதிகாரிகளும் தம்மாலான நிவாரணப்பணிகளை ஆரம்பித்தனர். ஆயர் கியூடெக் ஸ்தாபனத்தினூடாக பல இடைத்தங்கல் முகாம்களை திறக்க கட்டளையிட்டார். அதன் பயனாக மிருசுவில் R.C.T.M.S பாடசாலையில் உடனே முகாம் திறக்கப்பட்டது. கொடிகாமம் பாடசாலை, சாவச் சேரி பாடசாலைகள், கைதடி போன்ற இடங்களில் தற்காலிகமாக முகாம்கள் உடனே திறக்கப்பட்டது. அரச அதிகாரிகள் ஒருபுறம், ஆயரின் நிதியிலிருந்து அருட்பணியாளர்களின் உதவிகள் இன்னொரு புறமாக மக்கள் போஷிக்கப்பட்டார்கள், துயர் குறைக்கப்பட்டது. ஆயர் அடிக்கடி இம்மக்களைத் தேடிச்சென்று ஆறுதல் கூறி திடப்படுத்தினார். கிறிஸ்தவ மற்றும் இந்து மக்கள் தம் வழிபாடுகளை செய்ய தற்காலிக வழிபாட்டு இடங்கள் திறக்கப்பட்டன. அல்லாறையில் பாரிய அளவிலான இடம்பெயர்ந்தோர் முகாம் திறக்கப்பட்டது. கோப்பாயிலும் திறக்கப்பட்டது. அல்லாறையிலும், கைதடியிலும் திறக்கப்பட்ட பாரிய முகாம்களில் வாழும் கிறிஸ்தவ மக்களுக்கு வழிபாட்டு இடங்கள் தற்காலிகமாக அமைக்கப்பட்டு தேவையான

திருவழிபாட்டு பொருட்கள், ஒலிபெருக்கி சாதனங்கள் போன்றவை ஆயரால் கொடுக்கப்பட்டது. அருட்பணி அன்ரன் ஜோர்ச் இடம்பெயர்ந்தோரின் ஆன்மீக குருவாக ஆயரால் நியமிக்கப்பட்டார். அதேவேளை அங்கு வாழும் இந்து மக்கள் ஆயரை அணுகி தங்கள் தேவைகளை எடுத்துக் கூறியபோது உடனே "கிறிஸ்தவ மக்களுக்குரிய சகல உரிமைகளும் இந்து மக்களுக்கும் உண்டு, எனக்கூறி ஆங்காங்கே குறிப்பாக அல்லாறையிலும், கைதடியிலும் வாழும் இடம் பெயர்ந்த இந்து மக்களின் வழிபாட்டுக்கு உதவி யாக தேவையானவற்றை செய்துகொடுக்க ஆயர் பணித்ததன் பேரில் அங்கு வாழும் இந்துமத மக்களின் மத வழிபாட்டிற்கான தற்காலிய ஆலயங்கள், வழிபாட்டுப் பொருட்கள், ஒலிபெருக்கிகள் யாவும் ஆயரின் நிதியிலிருந்து செய்துகொடுக்கப்பட்டன. இதை அங்கு வாழ்ந்த இந்து மக்கள் என்றும் மறக்க மாட்டார்கள். இச்செயல் ஆயர் எல்லா இனமத மக்களுக்கும் பொதுவானவர் என்ற கிறிஸ்தவ கோட்பாட்டை உணர்த்துகின்றது.

நிறைவாக:

இவ்வாறாக ஆயரின் குருத்துவ பணிவாழ்வு முழுவதுமே துன்பங்களும், வேதனைகளும், சோதனைகளும், இழப்புகளும், இடம்பெயர்வுகளும், சவால்களும் நிறைந்தவையாகவே இருந்துள்ளன. கொந்தளிக்கும் சிறு கடலிலும், பெருங் கடலிலும் தன் மறைமாவட்டங்கள் என்னும் கப்பலின் சிறந்த மாலுமியாக இருந்து விசுவாசம் என்னும் துடுக்கைகெட்டியாய் பிடித்து திசை மாறாது செலுத்தி வந்து இன்று துறைமுகத்தில் நங்கூரம் பாய்ச்சியுள்ளார். இந்நிலையில் தன் அகவையில் 75 ஆண்டுகளையும், குருத்துவ பணிவாழ்வில் 50 ஆண்டுகளையும், ஆயர்த்துவ பணிவாழ்வில் 32 ஆண்டுகளையும் நிறைவு செய்து ஓய்வு பெறும் ஆயரை யாழ்மறை மாவட்ட அருட்பணியாளர் குழுமம் அன்புடன் வாழ்த்தி விடை கொடுக்கின்றது. ஆயரை அவர்தம் முதுமையிலும் இறைவன் ஆசீர்வதித்து பாதுகாப்பாராக.

அருட்பணி ஜே.பி. அன்ரனிதாஸ்

மறைமாவட்ட நிதி முகாமையாளர்
ஆயர் இல்லம்
யாழ்ப்பாணம்

A People's Bishop

The first time I met Fr. Thomas Savudaranayagam was soon after his ordination when he was serving as the Assistant Parish Priest at the Cathedral. After that he was transferred and served in several parishes before he was sent to Bangalore to do a special Diploma Course in Catechetics. On his return he was appointed Director of the Catechetical Centre of the Diocese.

It was here that we came into closer contact with the future Bishop. As Catholic teachers we had the opportunity to meet him on many occasions. In particular we attended the Bible Course he conducted for the laity. We always looked forward to his lectures which he delivered in a simple and attractive manner, interspersed with humorous comments. In his teaching Biblical characters like Moses and David, became real people to us, not legendary figures.

In 1977 he left for Rome for his higher studies and while he was there he was raised to the episcopacy at a comparatively young age of 43. Moreover, he was given charge of a newly formed diocese. He was consecrated as the first Bishop of the Diocese of Mannar at the shrine of Our Lady of Madhu. This was a rare privilege.

Being the first Bishop of a diocese is a challenging task. He had no precedents to learn from because Mannar was part of Jaffna Diocese. He had onerous task in building up the new diocese. Through his vision, foresight, and ingenuity he built up the Mannar Diocese literarily and figuratively.

After eleven years of dedicated service, through which he had won people's hearts, he was called to a new mission i.e. to head the Church in the Jaffna Diocese. It was a time when the war in the North had reached its peak. The new Bishop travelled through Kilaly lagoon, arrived without any fanfare and took charge of his new flock with his customary simplicity

The period of his episcopate was beset with difficulties and hardships due to the ethnic war. It was practically impossible to carry out all the functions of the Church in the war-torn areas. Communications had broken down and many of the people displaced. The spiritual and temporal needs of all these people had to be considered. In addition there was pressure from different quarters. The Bishop had to steer the Church through all these difficulties. Only he could have managed the situation without antagonizing anybody. He stood by truth and justice and safeguarded the welfare of the people and the dignity of the Church. As a result not only the people of Jaffna but also others had a great regard for him. Any

V.I.P. visiting the North never fails pay him respect and get his unbiased opinion.

As head of the Catholic Church in Jaffna he placed great importance on spirituality. Being a man of deep spirituality and prayer he has been a role model for priests and laity alike. In spite of the unsettled state of the country the people were provided with retreats, prayer centres and many other incentives to increase their faith.

Bishop Tom has often been called "The people's Bishop". No doubt he has won the love and respect of all the people including non-Christians. Simple in his ways and manners he is approachable to all, great and small whom he meets with a cheerful smile which puts the visitor at ease. His words are always kind and never liable to hurt anyone. His sense of humour reminds us that saintliness is not going about with a long face.

In his preaching the Word of God too the Bishop comes down to the level of his listeners, using simple words and colloquial expressions. He is well-known for his stories which appeal to the young and old.

A true shepherd of his flock he has shared their sufferings and sorrows whether it be the ravages of war or destruction caused by Tsunami. He was there to console them and heal them and render them help as far as possible. His concern and feeling for others is genuine and human. His grief at the untimely death of his priests, the plight of the innocent victims of war and Tsunami brought tears to his eyes. There has been many a time when he put aside Bishop's robes and went out unobtrusively in a priests' cassock to visit and console someone in trouble or bereavement.

Miss. Violet Emmanuel

Bishop Tom - A Humble Personality

It was at Madhu Shrine that I came to know how simple our Bishop Thomas Savundaranayagam was. In 1990 when most of the villages in Mannar Diocese were vacated due to the war, people found refuge at the Shrine of Our Lady of Madhu. When they moved out, he too moved out of his secure and comfortable residence of Bishop's House to be with the suffering displaced sheep. He chose a simple place in the residence of priests which could only accommodate a table and two chairs and that became his "Office".

In the evenings he could be seen riding in the bicycle with a black sash just to avoid unwanted publicity as Bishop. During this riding experiences he would visit the nearby parishes and convents where priests, people and nuns were still not displaced.

Bishop Thomas helped the Religious and other different communities by his words of encouragement and spiritual guidance and specially so during monthly recollections and Eucharistic celebrations of Religious communities. During his homilies he would encourage us Religious to accept the unchangeable situation and serve the people with dedication.

Very often during his travels, he was humiliated at different checkpoints and once he was beaten by an army in a checkpoint while he brought

paschal candles for the churches. Yet he did not want to bring to the attention of the authorities concerned but bore the pain with the spirit of courage and forgiveness. When the army was brought to him by the authority, he was ready to forgive him and sent him peacefully.

His sensitivity to the suffering and needs of others is remarkable. It must be because he had gone through suffering in personal life, from the time his beloved mother and dear sister died in a tragic train accident. He is sensitive to the needs of others. I remember an incident at Madhu the very day he was going to consecrate Fr. Rayappu Joseph as Bishop of Mannar. Bishops, Provincials and dignitaries of other Religions and State were pouring into the Shrine of Our Lady. Since we were a displaced community from Cheddikulam, Bishop was acutely aware of the scarcity of provision to meet the visitors to our community. He sent word for me and gave a note to be handed over to the store keeper of the dry rations. We were provided with some milk powder, sugar and tea leaves, good enough to offer hospitality to our visitors. Such is the empathy of Bishop Thomas. Who else would do such a kind act to a minor community of sisters when he is too busy with the ceremony of the day which was to begin in two hours time!

Dear Bishop Thomas! I appreciate your marvelous ways of enduring inevitable hardships of life and I noticed this more glaringly during the war and displacement. You were to travel to your newly assigned Jaffna diocese through Kilaly Lagoon which

was perilous because of the constant aerial attacks and shellings from nearby military camps. No wonder you are called 'war-time Bishop'.

Your patience, strength of spirit and your caring ways helped us also to endure our own hardships of war and displacements and loss of our loved ones.

Dear Lord, the often quoted saying fits you well because you have lived it through: "God grant me the serenity to accept what cannot be changed, the courage to change what can be changed and the wisdom to know the difference."

**A TRIBUTE
TO
BISHOP THOMAS SAVUNDRANAYAGAM**

- T - Is for your Thoughtfulness for others
- H - Is for your Humility
- O - Is for your Option for the Gospel
- M - Is for your Meticulous planning
- A - Is for your Affectionate nature
- S - Is for your Sacred calling to be the shepherd
- S - Is also for your Simplicity
- A - Is also for your Adaptability
- V - Is for your Vitality shown in serving the Lord
- U - Is for your Understanding
- N - Is for your Non violent communication
- D - Is for the Divine grace that accompanies you
- A - Is also for your Accomplishment specially during the turbulent times of war
- R - Is for the Ready wit I found in you
- A - Is also for Acceptance of those who oppose you
- N - Is for your Nobility to reach out to those who ridicule you
- A - Is also for being fully Alive and fully human
- Y - Is for the 'Yes' said to the Lord in obedience
- A - Is also for Adjusting to situations that cannot be changed
- G - Is for your Greatness to rise above trifles
- A - Is also for your Alertness in matters of the Diocese
- M - Is for being a Marvelous leader for 32 years as a Bishop

Sr. M. Goretti Sebastiampillai
Sisters of Charity of Jesus & Mary

An Interview with Mr.S.Paramanathan (Joint Secretary to the People's Council for Peace and Goodwill)

This interview is about the Chief Catholic Shepherd of the Tamil people in the North Rt. Rev. Dr. E. Thomas Savundaranayagam who is celebrating his Priestly Golden Jubilee this month. To begin with, how do you see Bishop Thomas as a person you have met in the People Council for Peace and Goodwill in the past twenty five years?

Thank you very much for offering me an opportunity to express my sentiments during the Priestly Golden Jubilee of His Lordship, Bishop Thomas. On this solemn occasion, let me first, on behalf of the People's Council for Peace and Goodwill (P.C.P.G), convey our warm greetings and very good wishes for the success of all his endeavors. He is a saintly personality with noble priestly qualities.

As the joint secretary of the People's Council for Peace and Goodwill, I am fortunate to have a close liaison with him. Our main objective is to ensure the amelioration of the Tamil speaking people in Sri Lanka and in particular North and East. It can pave the way to march forward to stabilize Peace and Good will in our country. The mass exodus of the Tamil population from Valigamam, Nallur, Jaffna and the Islands area in October 1995 was one among the several calamities faced by the Tamils. After their return in 1996, there was a rigid Army rule and control. The internally displaced persons (IDPs) and the other

suffering people as a whole were confronted with the notorious 'Chemmani massacre', torture and missing persons. The aggrieved persons approached the religious leaders for help in the absence of a vibrant civil administration that was subservient under the Army control. The truthless, weakness of Sri Lanka Human Rights commission lacking in International Human Rights Standards is a big setback for adjudication.

Bishop Thomas is held in high esteem among the security forces. On a suggestion made by him and with the co-ordination of Hindu, Muslim Religious leaders, the head of the highest seat of learning in Jaffna and handpicked eminent person from the various walks of life, the People's Council for Peace and Goodwill was established in 1996. It is under the patronage of the Religious Leaders Forum of the different faiths that actively participated in the council meetings and several other conferences.

Under the auspices of Bishop Soundaranayagam the P.C.P.G commenced having regular dialogue with the security forces. Representatives of the P.C.P.G too were at the site of inspection. The heavy loss of civilian life was gradually contained.

Bishop Soundaranayagam has a deep commitment to the cause of the Tamils' freedom. He has expressed regret that war has shattered the social and economic base of the displaced. At various discussions he has pointed out the magnitude and nature of

emergency assistance could become major obstacles for the reconciliation process. He is hopeful that there will be a turning point for the development of the state and the power of humanity. As a devout Catholic living up to the preaching in the Bible, he is on the right track with loads of patience.

What is your opinion about the leadership role he played when the majority of the Tamil people living in the North and East were faced with the terrible reality of the armed conflict for the past twenty five years?

His Lordship gives due respect to the other Religious Faiths and enlists their support on major issues pertaining to the emancipation of the suffering Tamil speaking people in the North and East. The establishment of the P.C.P.G is a credible example. As an opening batsman he does not dominate at the various conferences with foreign diplomats and dignitaries. He encourages the religious leaders of different faiths to contribute their valuable ideas and gives the due place to the erudite.

Why do people see him as a credible Religious Leader not only of the Catholic People but also of the people of other Faiths in the North and East?

Bishop Soundaranayagam's calm temperament, deep knowledge of the subject for discussion and a correct database, brevity, a clear expression in a mild tone and a convincing approach are his assets at the conference tables. The capacity to suggest the best alternative and a policy of give and take helps to sort out knotting problems. All these sterling qualities bestowed on him can be summed up to his Catholic Faith that 'Truth shall Triumph'

What do you think about his ability to represent the matters discussed in the People council for Peace and Goodwill when it came to meetings with Heads/Representatives of foreign missions?

The trials and tribulations of the aggrieved Tamil populations were mirrored to the government, U.N. agencies and foreign countries under a non-violent movement on two different occasions. In the form of a 'Peace March' and 'Religious Peace Walk' under the emergency rule there was the problem to obtain security clearance. However the P.C.P.G was able to get the green light through the good offices of Bishop Thomas. These demonstrations were an eye opener to the government. It was followed up by the government to commence the programme under the cease - fire agreement with the collaboration of Norway and supported by U.S. and Japan.

Bishop Thomas enlisted the support of Caritas/ HUDEC to construct houses for the internally displaced people on their return to their own land on a priority basis in several villages. Under the facilitating Local Initiatives for Conflict Transformation (FLICT) programme, women headed families, unemployed youths are given a helping hand for self-employment. The sick, elderly and disabled are given dry rations and nutritive milk food. Bishop Thomas is very much concerned about the hidden agenda of the government and indiscriminate acquisition of lands traditionally owned by civilians with proper title deeds. He said that the demolition of the Temples, mosques, cemeteries, schools, private owned houses, commercial buildings etc. in the Valigamam North area is a clear indication that the government is planning a permanent housing scheme for the security forces providing all facilities including income generation.

As the Secretary to the council of Peace and goodwill, what do you like to say about his approach to the affected people particularly those who have lost their breadwinners, spouses, children, homes and lands due to the ethnic conflict ; do you have any personal incidents that you would like to share with us?

The contribution to stabilize Peace and Harmony in our country is one of his ambitions. He is keen that Law and Order should be maintained by the government. The R.C. Bishop Thomas has a mission to promote Universal Human Rights declared by the UN including right to health, right to education and right to development. His vision is that the people are the masters of their Nation's wealth and resources. I am hopeful that the bishop can be an active partner and asset in the truth and reconciliation process.

What are your expectations of his Lordship's future contribution as the R.C. Bishop Emeritus of Jaffna?

He can continue to guide and encourage our new leaders in the path of reconciliation. He has such a wealth of experience that should be shared with the younger generation. I hope he will be more available to meet those who are genuinely committed to the establishment of Justice, Peace and Reconciliation. His presence among us will be a special grace from God to our suffering people. We wish him well.

Rev. Fr. S. Ainsley Roshan

ONE CARRYING THE CROSS WITH A SMILE

If there is one who is much talked about and much involved in the emancipation of the downtrodden in the war - torn area of Sri Lanka it is none other than Rt. Rev. Dr. Thomas Sovundaranayagam, the Bishop of Jaffna. I, writing something about him, just like trying to measure the great ocean with a yard stick. Anyway failing to write at least some of his great qualities make me feel as one among the ungrateful lot, if there is any. It is of course providence that we have him as the supreme head of the Diocese of Jaffna.

What he has achieved and is continuing to work for the entire community is beyond imagination. It is said that 'uneasy the head that wears the crown', but in spite of it he shouldered the burden of any magnitude with remarkable fortitude un-tiresome but with a smile.

Though we revere him as the head of the faithful he never holds on to his high position, but moves with everyone as children of God. He comes down to the level of any human being so as to make them relieved of their difficulties and problems. He

made available all the avenues of the diocese to all irrespective of any religion. His concern towards the betterment of the churches in any part of the diocese is clearly evident with his regular visits. He has given a boost to all the lay-associations and made them fruitful. In this regard a noteworthy feature is the appointment of Eucharistic ministers which was long overdue.

His homily is always well appreciated for the appropriate choice of words and stories, perhaps his own creations in order to impress the substance of the matter.

He may have his close associates, but I do feel that everyone is accepted by him with his or her failings, leaving none to go grumbling.

He is really a shepherd, because it is said that a shepherd knows every sheep and its needs.

These he could do even while losing a few priests under mysterious circumstances. This was possible, because Our Lord Jesus found him suitable at a time of chaos and He is with him in guiding and leading according to is will.

Mr. A. S. Augustine
Retired Teacher

The Tangible Model of A Good Shepherd

Being a shepherd in the most difficult time of the history of Sri Lanka, one could wonder what could be the driving force behind Lordship Thomas Savundaranayagam's courageous, timely, and wise, spirit filled decisions. During the epoch of devastation, turmoil of IPKF (Indian Peace Keeping Force), destruction of Eelam war II, massive exodus in 1995, Operation Rivi Rasa, Sath Jeya, Jeya Sikuru, commencement of hostilities after MoU, Eelam war III, and then the most destructive final war, he became the wounded healer tending the sheep, binding their wounds while having enough cuts and burns within himself due to the disappearances and killings of his beloved priests. Sleepless nights, unanswered questions, cries of the slaughtered flocks often wounded his Episcopal ministry, yet fulfilling his fifty years of sacerdotal ministry as a faithful shepherd remind us the mind of St. Paul: 'We have difficulties on every side but never consumed.'

As I was a candidate to the priesthood, I came to the Bishop's house for the preparation of Diaconate. It was the time that I discovered the spiritual depth or the driving force of his Episcopal ministry.

It is none other than the gift of profound knowledge of the Bible and especially Psalms. How wonderfully he taught us each psalm used in our Office of prayer!. Studying under him a good number of topics we were able to find the depth of the knowledge of a lecturer beside the tutor's teaching techniques. His lordship is an exceptional tutor of Psalms. I prefer to say he is a lover of Psalms than to say that he has got a Masters or Doctorate in psalms. While he taught a lot of experience, nuances and realities came out from him as he was absorbed and became one with the psalmist. As he taught, the picture of the Good Shepherd depicted in psalm 23 often flashed in the screen of my mind because at the time I was in search of a resting place or a good shelter. 'To you, Lord God, my eyes are turned: in you I take refuge; spare my soul!' (Psalm 141 Week I, Sunday evening prayer), and 'Lord, why do you stand afar off and hide yourself in times of distress' (Psalm 10 Week I, Tuesday office of readings) are just a few among many things of Psalms he taught. He led us to the treasures of the Psalms. His childlike trust in the Father of heaven, without any craftiness of political diplomacies, would be his new psalm for the afflicted Tamils.

Rev. Fr. J. Elmo

புனித மடுத்தினார் குருமடத்தை தன் கண்ணெனக் கருதுபவர்

யாழ்ப்பாண மறை மாவட்டத்தின் ஆயர் மேதகு தோமஸ் சவுந்தரநாயகம் ஆண்டகை அவர்கள் தமது பணியில் குருத்துவ ஐம்பது ஆண்டுகளை நிறைவு செய்வதையிட்டு அவருக்கு எமது மனம் நிறைந்த நல்வாழ்த்துக்களையும் பாராட்டுக் களையும் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்து நிற்கின்றோம். அவர் மறை மாவட்டத்தின் ஆயராக இருப்பது மட்டுமன்றி எமது புனித மடுத்தினார் சிறிய குரு மடத்தின் காப்பாளராகவும் இருந்து வருவதையிட்டு நான் பேருகை அடைகின்றேன். இதன் இன்னுமோர் சிறப்பு யாதெனில் ஆயர் அவர்கள் 1953 தொடக்கம் 1957ம் ஆண்டு வரையிலும் எமது சிறிய குருமடத்தின் அதிபராகக் கடமையாற்றியிருப்பதையும் இங்கு குறிப்பிட்டு மனமகிழ்வடைகின்றோம். இச்சந்தர்ப்பத்தில் எமது குரு மடத்தின் சார்பாக எமது நன்றிகளையும் சமர்ப்பித்து, ஆண்டவரின் அருட்கரம் அவரை என்றும் வழிநடாத்திட ஆசிக்கின்றோம்.

புனித மாவட்டினார் சிறிய குருமடம் யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு (135 வருடங்களைக்) கடந்துவிட்டது. இத்தனை ஆண்டுகளை தனிநபர் ஒருவர் தன் வாழ்க்கையில் காண்பது அரிது. சில அமைப்புக்களும் ஸ்தாபனங்களும் இத்தனை ஆண்டுகளைக் கண்ட வரலாறு உண்டு. அவற்றில் ஒன்றாக எமது சிறிய குருமடமும் விளங்குகின்றது. குருக்களை உருவாக்கி அவற்றின் மூலம் இறையேசுவரின் பணிகளை முன்னெடுத்துச் செல்ல இக்குருமடம் ஆற்றிவரும் பணிகள்

பற்பல. அதன் காரணமாகவே இக்குருமடம் “யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் இதயம்” என அழைக்கப்பட்டு வருகின்றது. ஒரு மனிதனின் உயிர் வாழ்வுக்கு இதயம் எவ்வளவு அத்தியாவசியமானதோ அது போன்று எமது மறை மாவட்டத்தின் ஆன்மீக உயிருட்டத்துக்கு இக்குருமடம் இன்றியமையாத ஒரு அமைப்பாக அமைந்துள்ளது.

எமது சிறிய குருமடத்தின் வளர்ச்சிப் பாதையில் பல்வேறு ஆயர்கள் காப்பாளர்களாக பணிசெய்து பயணித்துள்ளனர். அந்த வரிசையில் அதிமேதகு தோமஸ் சவுந்தரநாயகம் ஆண்டகை அவர்கள் 1992ம் ஆண்டிலிருந்து இன்று (2013ம் ஆண்டு) வரையிலான காலப்பகுதியில் இக்குருமடத்தின் வளர்ச்சியில் தன்னாலான பணிகளை மேற்கொண்டுள்ளார். காலத்தின் மாற்றத்துக்கேற்ப, அதன் தேவைக்கேற்ப இக்குருமடத்தின் வழிகாட்டியாக, ஒளியேற்றி ஒத்திசைவுடன் பராமரித்து வந்த பெருமைக்குரியவராக ஆயர் அவர்கள் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளார்.

கடந்த காலங்களில் ஒரு குருவின் பணிகள் எவையென முன்னுணர்ந்து அதற்கேற்ப பயிற்சியளிக்கப்பட்டது. ஆனால் மாறி வரும் நாளைய உலகில் குருக்கள் எதிர்நோக்கும் பணிகள் எவை, எவ்விதமோ? வருங்கால உலகம் இவர்களிடம் எதிர் பார்த்துக்கொள்வது என்ன? எத்தகைய சூழ்நிலைகளுக்குள் இவர்கள் பணியின் பயணம் தொடரவேண்டியிருக்குமோ என்பதனையெல்லாம் முன் கூட்டியே ஆய்ந்தறிந்து அதற்கேற்ற வகையில் நல்ல குருக்களை உருவாக்கும் நோக்குடன் இக்குருமடத்திலேயே அதற்கான முன்னாயத்தத் திட்டங்களை வகுத்து ஆலோசனையுடன் கூடிய வழிகாட்டுதலுடன் ஆயர் அவர்கள் இன்றுவரை மனங் கோணாது,

மனஞ்சோராது ஊக்கத்துடன் பணியாற்றி வருவது நாமறிந்த விடயமே. குறிப்பாக போர்க் காலச் சூழலில் எம்மாணவர்கள் தொடர்ந்தும் குருமடப் பயிற்சி வாழ்வை மேற்கொள்ள அவர் மேற்கொண்ட பணிகள் பலப்பல. மிகவும் இக் கட்டான சூழ்நிலைகளில் இக்குருமடம் அவர் இதயமதில் இறுக்கமாக இடம்பிடித்திருந்தது. அவரது தூர நோக்குடைய சிந்தனைகளினூடாக சிறிய குருமடம் சிறப்புப் பெற்றது என்றால் அது மிகையாகாது

அழைத்தல் என்பது ஆண்டவனால் அருளப் பட்ட கொடை. அதை அடைவதற்கு பலர் முயன்றும் இறைசித்தத்தினால் கவரப்பட்டோர் சிலரே! அந்தவகையில் சிறிய குருமடத்துக்கு மாணவர்களை அனுமதித்தலில் சில விதி முறைகள் உள்ளன. சேரவிருக்கும் மாணவனின் பக்குவநிலை, பெற்றோரின் நிலை, பொறுப்புக்கள் என்பன பற்றி ஆய்ந்தறிதல் அவசியமானது. இது விடயத்தில் ஆயர் அவர்கள் மாணவர்களுடனும் பெற்றோர்களுடனும் கலந்து ரையாடி, உண்மைநிலை அறிந்து பொருத்த மாணவர்களை அனுமதித்தல் என்பது பாரிய கடமையாகும். தாய் ஆவியின் துணை கொண்டு இறைவனின் வழிநடத்துதலில் ஆயர் அவர்கள் இப்பணியை தனது தலையாய பணி யாக மேற்கொண்டு வருகின்றார். மாணவர்களுக்கும் பெற்றோர்களுக்கும் அழைத்தலின் மேன்மையை உளமார உணர்த்தி குருத்துவத்தின் உன்னதநிலையை அவர்களுக்கு விளங்க வைப்பதில் பல ஆண்டுகள் அனுபவமுடையவராக அப்பணியை அணுகி வருகின்றார். இப்பணி மகத்தானது மாண்புமிக்கது. ஆரம்பத்திலேயே அறிவுரை கூறி ஆன்மீகத்தில் அக்கறை கொண்டு வாழ மாணவர்களை அழைப்பது மிகப்பெரிய பொறுப்புமாகும். இதனையே ஆயர் அவர்கள் பல வருடங்களாக தனது வாழ்வில் செயலாற்றி வருகின்றார்.

இச்சிறிய குருமடம் அவர் மனமதில் என்றும் பெரிய சிந்தனைகளைத் தாங்கியவாறு உள்ளது. நாளைய ஆன்மீக நந்தலைவர்களை உருவாக்குவதில் பெரும் பொறுப்புக்கொண்ட

இந்த நிறுவனம் எதிர்காலத்தில் எதுவித தடங்கலுமின்றி பயணிக்கவேண்டுமென்பது அவரது பேரவா. குருமட மாணவர்களின் வசதிகள் கருதி அவர்களுக்கான வழங்கப்பட வேண்டிய அடிப்படை வசதிகள், கல்விகற்றலுக்கான வசதிகள், உடல், உள வளர்ச்சிக்கான வசதிகள் அனைத்தையும் ஒருங்கே கட்டி யெழுப்புவதற்கு அவர் மனதில் பல திட்டங்கள். இக்குருமடம் மென்மேலும் வளர்ச்சி பெறவும் அதனால் எமது மறை மாவட்டம் ஆன்மீகத்தில் உன்னத நிலையை அடையவும் அதன் பொருளாதார நலன்கள் கருதி எதிர்கால நன்மை கருதி மாட்டினார் கடைத்தொகுதியை உருவாக்கினார். நீண்டகால பயனை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவர் இதயமதில் உருவான திட்டம் அது குருமடத்தின் மீது அவர் காட்டி வரும் அதீத அக்கறைக்கு இச்செயற்பாடு முதன்மையான உதாரணமாகும்.

இறுதியாக ஆயர் அவர்கள் தனது ஆயருக்குரிய பல்வேறு பணிகளுடன் சிறிய குருமடம் தொடர்பான பணிகளையும் மிகச் சிரத்தையுடன் ஆற்றிவருவதையிட்டு எமது சமூகம் பெருமை யடைவதுடன் அவருக்கு நன்றிகளையும் தெரிவித்து மகிழ்வடைகின்றது. கல்விப்பணி, ஆன்மீகப்பணி, மறைக்கல்விப்பணி போன்ற இன்னோரன்ன பணிகளில் ஆழமாகவே நன்கு செயற்பட்டு வருவது கண்கூடு. அத்துடன் இறையழைத்தல் என்னும் இறைபணியையும் தனது சிரமேற்கொண்டு அதீத சிரத்தையுடனும் சிந்தனையுடனும் செயற்பட்டு வருகின்றார். எனவே இத்தகைய ஆற்றல்களைக் கொண்ட ஆயர் அவர்களை எமக்குத்தந்த இறைவனுக்கு நன்றி கூறி அவர் பணி மேலும் எம் மத்தியில் சிறக்க சிறப்பான வாழ்த்துக்களையும் இறை ஆசீர்களையும் வேண்டி நிற்கின்றோம்.

அருட்தந்தை சாள்ஸ் கொலின்ஸ்

அதிபர்

புனித மடுத்தீனார் சிறிய குருமடம்

யாழ்ப்பாணம்

பரிவும் அக்கறையும் கொண்ட ஆயர்

யாழ் ஆயர் மேதகு தோமஸ் சவுந்தரநாயகம் ஆண்டகை அவர்கள் தன் குருத்துவப் பொன்விழாவைக் கொண்டாடும் இவ்வேளை ஆயரோடு எனக்கு ஏற்பட்ட மறக்க முடியாத முக்கிய இரண்டு அனுபவங்களை நன்றியோடு உங்களோடு பகிர்ந்து கொள்வதில் நான் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். நான் பேராலயப் பங்கைச் சார்ந்தவனாக இருப்பதனால் பேராலய வழிபாட்டு நிகழ்வுகளில் அடிக்கடி ஆயரைச் சந்திக்கின்ற வாய்ப்பு அதிகம் கிடைப்பதுண்டு. அத்துடன் மறை மாவட்ட ரீதியான பக்திச்சபைகளிலும் பொறுப்பான பதவிகளில் இருப்பதனாலும் ஆலோசனைக்காக ஆயரை நாடுவதுண்டு.

ஒன்று 2005ம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 15ம் திகதி நாளும் எனது மனைவியும் ஒரு மோசமான வாகன விபத்தில் சிக்குண்டு கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டோம். எனது மனைவியின் நிலை கவலைக்கிடமாக இருந்ததினால் அவரை கொழும்புக்கு அனுப்பி சிகிச்சைகளை மேற்கொண்டோம். இவ்விபத்து நடந்த பொழுது ஆயர் அவர்கள் இலங்கையில் இருக்கவில்லை. ஆனால் அவருக்கு ஏதோவிதத்தில் தகவல் கிடைத்திருந்தது. வெளி நாட்டிலிருந்து திரும்பி வந்ததும் என்னைச் சந்தித்து ஆறுதல் கூறி இறைதிட்டம் என்று இத்துன்பத்தை மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு அறிவுரை கூறி என்னை நம்பிக்கையில் ஆழப்படுத்தியதோடு தானும் செரிப்பதாக எனக்கு வாக்குக்கொடுத்தார். அதன்பின் என்னை சந்திக்கின்ற ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பங்களிலும் தலையைத் தாழ்த்தி மூக்குக்கண்ணாடியின் மேல்பக்கத்தால்

பார்த்து “How is your wife?” என்று அன்புடனும் அக்கறையுடனும் நலம் விசாரித்து என்னைத் தேற்றுவார்.

இரண்டாவது, 2009ம் ஆண்டு தைமாதம் எனது மகனுக்கு மருத்துவபீடத்திற்கான அனுமதி கிடைத்தது. எனது மகனுக்கு குருமடம் செல்வதற்கான ஒரு ஆசையும் இருந்தது. தைமாதம் திருக்காட்சி விழாவிற்கு திருப்பலி ஒப்புக்கொடுக்க பேராலயத்திற்கு வருகைதந்த ஆயர் திருப்பண்டக் காப்பறையில் திருப்பலிக்கு முன் என்னைச் சந்தித்தபோது அதே பாணியில் மூக்கு கண்ணாடியூடாக என்னை நிமிர்ந்து பார்த்து “என்ன மகனுக்கு மெடிசின் கிடைச்சிருக்காம். இராத்திரி சாப்பாட்டு மேசையில் சுவாமிமார் சொன்னார்கள்” என்று மகிழ்வோடு எனக்கு வாழ்த்துக் கூறினார். அத்துடன் எனது மகனைச் சந்திக்க விரும்புவதாகக் கூறி தனியே அழைத்து உரையாடும்பொழுது மருத்துவ பணியும் ஒரு இறையழைத்தல் பணி என்பதை தெளிவுபடுத்தி ஆண்டவன் இயேசுவின் பண்புகளைத் தாங்கி பணியாற்றுவது குருத்துவ பணி போன்றது என்று உற்சாகப்படுத்தி ஒரு கத்தோலிக்க மருத்துவராக பணியாற்று வது திருச்சபைக்கும் பெருமை என்று கூறி பாராட்டி இறையாசீரும் வழங்கி நின்றார்.

இவ்விரண்டு அனுபவங்களும் எனது தனிப்பட்ட குடும்ப வாழ்வில் ஆண்டவன் இயேசுவின் இறையாட்சி விழுமியங்களை வாழுவதற்கு உந்து சக்தியாக இருந்தது. ஆயர் அவர்கள் இறையருள் நிறையப்பெற்று உடல், உள்ள, ஆன்மீக நலன் பெற்று பல்லாண்டு வாழ்ந்து இறையாட்சிப்பணி செய்ய எனது குடும்பத்தின் சார்பில் வாழ்த்தி நிற்கின்றேன்.

திரு. இ. அ. அமலரட்ணம்

தாய மரியன்னை பேராலயம்

எந்நாளும் நலம்வாழ வாழ்த்துகிறோம்

எமது ஆயர் மேதகு தோமஸ் சவுந்தரநாயகம் அவர்கள், வெள்ளியான இருபத்தைந்து ஆண்டுகளை ஆயர் பணியில் செலவழித்து, வெற்றியோடு திருநிலைப்படுத்தப்பட்டு பொன்போன்ற ஐம்பது ஆண்டுகளை சேவைகள் பல புரிந்து, இன்று பவளமாக எழுபத்தைந்து அகவையில் மின்னுகிறாரே, அவரை அன்பின் ஓசை கொண்டு யேர்மன் வாழ் புலம் பெயர் தமிழர் நாம் வாழ்த்துகின்றோம்.

பயன்தூக்கார் செய்த உதவி நயன்தூக்கின்

நன்மை கடலிற் பெரிது - வள்ளுவர்

எமது ஆயர் மேதகு தோமஸ் சவுந்தரநாயகமும் அத்தகையவரே. எந்தப் பிரதிலனையும் எதிர்பாராது தன் பணியின் மூலம் பலரும் சிறக்க வேண்டுமென்பதில் கண்ணாயிருப்பவர். "உன் நெற்றியைத் தீக்கல்லை விட உறுதி பெற்ற வைரக்கல் போல் ஆக்கியுள்ளேன்" என்று கூறிய பரமனின் துணை கொண்டு, எதையும் துணிந்து நடைமுறைப்படுத்தி வெற்றிகள் பல கண்டார். மேலும், எமது ஆயர் அவர்கள் இலங்கை ஆயர்களின் வரிசையில் ஒரு மைல்கல்லாகவே அமர்கின்றார். ஏனெனில், இலங்கையில் குருத்துவப் பணியில் ஐம்பது ஆண்டுகளை நிறைவு செய்தோர் பலர் இருந்தாலும் கூட ஆயர் பணியில் 33 ஆண்டுகளை நிறைவு செய்தவர் என்ற பெருமையையும் இவர் பெற்றிருக்கிறார். அத்தோடு இவர் பணி தமிழர் நெஞ்சங்களில் விரவியுள்ளது.

அன்று யேர்மன் வாழ் தமிழர் எமக்காக ஆயர் மேதகு தீயோகுப்பிள்ளை ஆண்டகை அவர்கள் தூர நோக்கோடு தொடக்கி வைத்த யேர்மன் தமிழ்க் கத்தோலிக்க ஆன்மீகப் பணியகத்தைக் கடந்த 22 ஆண்டுகளாக, அருகில் இருந்து பார்ப்பவர் போல வழி நடத்திச் செல்கிறார். நாமும் ஒற்றுமை எனும் படகு கொண்டு மகிழ்ச்சிக் கடலில் மிதந்த படியே தமிழால் இறைவனை முழு மனதுடனே வழிபடுகின்றோம்.

அவர் காட்டிய அன்புக்கு நாம் எத்துணை நன்றி உணர்வோடு இருக்கிறோம் என்று பாராது, எமக்கு இதுவரை நான்கு அருட்பணியார்களைத் தேர்தெடுத்து அவர்களிடம் "நீ புறப்பட்டு நாடு கடத்தப்பட்டிருக்கும் உன் மக்களின் பிள்ளைகளிடம் போ. அவர்கள் செவி சாய்த்தாலும் சாய்க்காது விட்டாலும் அவர்களுடன் பேசி, தலைவராகிய ஆண்டவர் கூறுவது இதுவே என்று அவர்களுக்குச் சொல்" (எசே 2:10) என்ற இறைவார்த்தையை உறுதுணையாக அளித்த பேரன்புக்கும் இவ்வேளையில் நன்றி கூறுவோம் வாழ்த்துகின்றோம்.

யேர்மன் வாழ் தமிழ் மக்கள் சார்பில்

யேர்மன் தமிழ்க் கத்தோலிக்க ஆன்மீகப் பணியகம்

யேர்மனி

யாழ் ஆயர் பற்றி அருள்தந்தை செல்வராசாவுடன் சில நிமிடங்கள்

மாரிமழையின் தூறல்கள் ஓய்ந்திருக்க, பொழுது சாயும் வேளை அருட்தந்தை செல்வராஜா அடிகளாரின் வதிவறை நோக்கி சென்று கொண்டிருந்தேன். உதயன் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் தலையங்கத்தை ஆறுதலாக வாசித்துக் கொண்டிருந்தார். நீண்டபல ஆண்டுகளாக ஆயர் இல்லத்தில் பல ஆயர்களுக்கு செயலாளராகவும் குருமுதல்வராகவும் பணிபுரிந்து சுறுசுறுப்பாக தமது துவிச்சக்கர வண்டியில் வலம் வந்த அடிகளாரின் கடந்தகால வாழ்வை ஓர் கணம் மீட்டிக்கொண்டு.....

“வணக்கம் பாதர் என்றேன்”. “வணக்கம் வாரும் றொஷான் என்றார்” சில நிமிட உரையாடலின் பின் எமது ஆயர் அவர்களின் குருத்துவ பொன்விழா டிசம்பர் 21ஆம் திகதி. அதுதான் ஆயர் பற்றி உங்கள் கருத்துகளை பதிய வந்தேன் என்று கூறி அவரிடம் சில வினாக்களை தொடுத்தேன்.

ஆயரிடம் நீங்கள் காணும் சிறப்பு மிக்க பண்புகளை சற்று கூறுங்கள் என்ற போது.....

குருமட மாணவனாக...

நான் சிறிய குருமடத்தில் இருந்த போது ஆயர் அவர்கள் என்னுடன் இருக்க வில்லை. ஆனால் பெரிய குருமடத்தில் நாம் ஒன்றாக இருந்தோம். நான் அவரை விட மூத்த அருட்சகோதரனாக இருந்தேன். ஆனால் அவர் குருமடத்தில் ஓர் சிறந்த மாணவனாகவே இருந்தார்.

தமக்கு என்ற ஓர் ஒழுக்க நெறியை உருவாக்கி கடமைகளை சீராக நேர காலத்துடன் திட்டமிட்டு செயல்படுத்துவராக இருந்தார். அமைதியான சபாவம் உடையவர், ஆன்மீக வாசிப்பு, செபம் என்பவற்றில் ஆழமாக இருந்தார். ஓய்வு நேரங்களை வீணாக்குவதில்லை. தொழில்நுட்ப வியலில் ஆர்வம் கொண்டவராக பிற மாணவர் களுக்கு முன் உதாரணமாக அவரது குருமட சீவியம் அமைந்தது.

குருவாக...

இளம் குருவாக இருந்த போது துடிப்பு மிக்கவராக இருந்தார். சிறப்பாக தந்தை ஞானப்பிரகாசியாரின் வழி மீசாம்களை இவர் பராமரித்து வந்தார். குறிப்பாக சங்கானை, மூளாய் முதல் சாவகச்சேரி வரை பயணித்து குட்டித்திருச்சபைகளை பராமரிப்பதில் கருத்தாய் இருந்தார். பேராலயத்தில் உதவி தந்தையாக சிறப்பாக பணி செய்தார்

இளம் குருவாக இருந்த போது தமது அன்பு தாயையும் சகோதரியையும் இரயில் விபத்தில் பரிதாபமாக இழந்தமை அவரது குருத்துவ வாழ்வின் ஆரம்பத்திலேயே பேரிடியாக அமைந்தது. அத்துயரத்தில் இருந்து மீள அவருக்கு காலம் எடுத்தது. புகையிரத வண்டியை பார்க்கும் போதெல்லாம் தாய் சகோதரியின் அவல ஞாபகம் வரும் என எனக்கு கூறுவார்.

எளிய மொழியில் நாடகப்பாணியில் கதை கூறும் அவரது பண்புடன் கூடிய பிரசங்கங்களை மக்கள் விரும்பினர். மறைக்கல்வி இயக்குநராக இருந்த காலப்பகுதியில் யாழ் - மன்னார் (அப்போது யாழ் மறைமாவட்டத்தின் ஒருபகுதி) மாவட்டங்களுக்கு சென்று நாடகங்கள் -

Nurturing lay-ministries has been
his special interest

50

Handwritten signature or text in the bottom right corner.

50

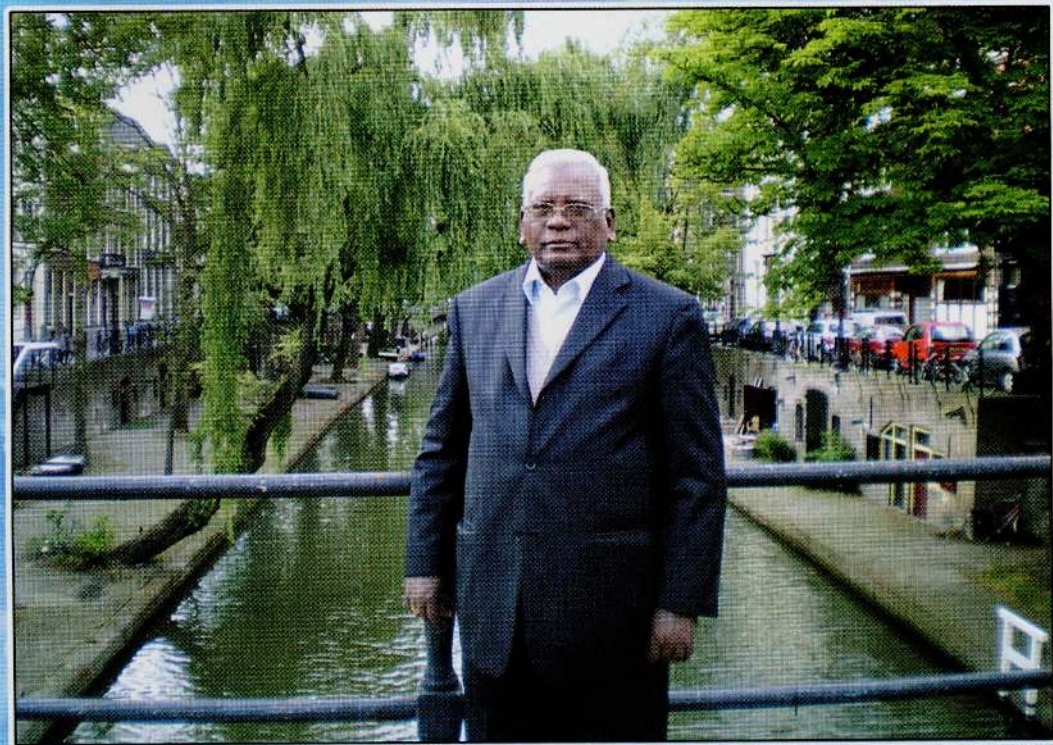
Youth and children enjoy
paternal presence in him

His regular visits to the chaplaincies
of the expatriates strengthened their faith

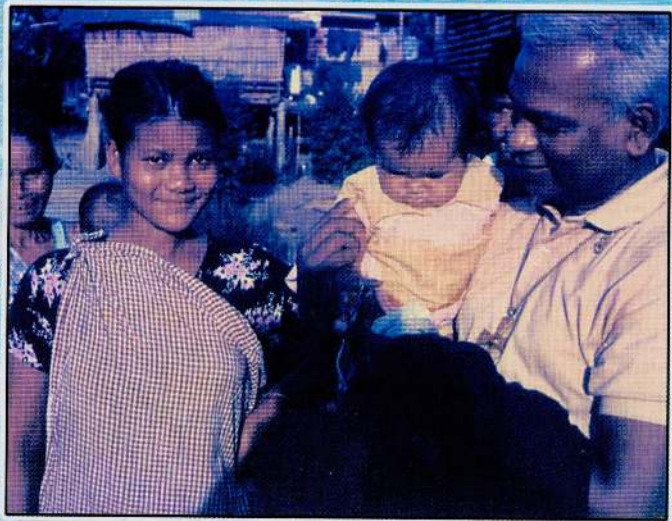
50

50

The People of God feel happiness
in his presence

மௌன திரைப்படங்கள் காட்டி அதற்கான விளக்கங்களை தாமே கூறி மறையறிவை மாணவர்களுக்கும் பெற்றோருக்கும் வழங்கினார். மறை அறிவிப்புக்கு காட்சி ஊடகத்தை அன்றே குருவாக இருந்த போது பயன்படுத்தியவர் எமது ஆயர் அவர்களே.

ஆயர் தெரிவும் ஆயர் பணியும்...

மன்னார் மறைமாவட்டம் உதயமாகும் போது ஆயர் பதவிக்கு கோரப்பட்டது. ஒரு சில மூத்த குருக்களின் பெயர்கள் முன் மொழியப்பட்டன. (சிரிப்புடன்... எனது பெயரும் இருந்தது) ஆனால் தோமஸ் ஆண்டகையே தெரிவு செய்யப்பட்டார். அப்போது அவர் உரோமா புரியில் கல்வி கற்று வந்தார். அறிவிக்கப்பட்ட பின்னர் அவர் தாயகம் திரும்பினார். ஆயர் அபிஷேகம் மடுத்திருப்பதில் அமரர் தியோகுப்பிள்ளை ஆண்ட கையினால் நாடாத்தப்பட்டது.

ஆயர் பணியை பற்றி கூறுவது என்றால் "காலத்தின் ஆயர் இவர்" எனலாம். இவரது ஆயர் பணிக்காலம் மன்னார் / யாழ்.மறைமாவட்டங்களில் மிகவும் சவால்கள், இழப்புக்கள் நிறைந்தவையே.

மன்னாரில் மேரி பஸ்ரியன் அடிகளாரின் இழப்பு, யாழ்ப்பாணத்தில் கருணாரட்ணம், சறதஜீவன் அடிகளாரின் இழப்புக்கள், காணாமல் போன ஜிம்பிறவுண், பிரான்சிஸ் ஜோசப் அடிகளார் பற்றிய கவலைகள், காலில் ஊனமுற்ற வசந்தி சீலன் அடிகளார், 1995ல் பாரிய யாழ் குடாநாட்டு இடப்பெயர்வு, ஆழிப்பேரலையின் பேரழிவு என பல சோக கதைகளுடனே அவர் ஆயர் பணி கடந்து சென்றது.

ஓடி ஓடி துயரப்படும் வன்னி மக்களை அடிக்கடி போய் சந்திப்பதிலும், பயணக்களைப்பின்றி பல தடைகள் தாமதங்கள் மத்தியில் பிரயாணங்கள் மேற்கொள்ளும் போதும் அவர் துன்பப்படும் மக்கள் மீது கொண்ட பிரியத்தை உணர முடிந்தது.

யாழ்குடாநாடு வரும் வெளிநாட்டு பிரமுகர்களுக்கு வடக்கு கிழக்கு மக்களின் துயரத்தை எடுத்தியம்பி சர்வதேசத்திற்கு எம் அவலத்தை அம்பலப்படுத்தியவர். எனவே தான் ஆயர் அவர்களை காலத்தின் ஆயர் என்றேன் என்றார்.

எதிர் நோக்குடன் ஆயர் அவர்கள் யாழ் மறைமாவட்டத்தில் மேற்கொண்ட சில குறிப்பிடத்தக்க பணிகளை விபரிக்க முடியுமா என கேட்டபோது...

யாழ்ப்பாணத்து புத்திஜீவிகளையும் சமய பெரியவர்களையும் இணைத்து சமாதானத்திற்கான நல்லெண்ண குழுவை ஸ்தாபித்தார். அதன் வழி இன்று வரை இக்குழுவின் கூட்டங்கள் ஆயர் இல்லத்தில் நடைபெறுவதும் அவை மக்களின் குரலாக அமைவதும் ஆயரின் எண்ணமே!

குடும்பங்களின் ஆன்மீகத்தினை வலுப்படுத்த "அகவொளி" குடும்ப ஆன்மீக உளவள நிலையத்தை ஆரம்பித்தார். பொது நிலையினர் இறையியல் கல்வியை பெற இறையியல் கல்லூரியை ஆரம்பித்தார்.

வன்னி வாழ் இறைமக்களின் மேய்ப்பு பணியை கருத்தில் கொண்டு யுத்த காலத்திலேயே ஓர் மேய்ப்பு பணி நிலையத்தை கிளிநொச்சியில் கட்டியமைத்தார்.

மறைமாவட்டத்தில் வெவ்வேறு ஆணைக் குழுக்களை உருவாக்கி மறைமாவட்ட செயல்பாடுகளாக ஒருங்கமைத்தார்.

குருக்களின் நலனுக்காக யாழ் ஆயர் இல்லத்திலும் பண்டத்தரிப்பு தியான இல்லத்திலும் வதிவிடங்கள் அவரால் அமைக்கப்பட்டன. பண்டத்தரிப்பு பற்றி அன்னை ஆலயம் புதிதாக நிர்மானிக்கப்பட்டு திருத்தலமாக உயர்த்தப்பெற்றது.

போரின் போதும் ஆழிப்பேரலையிலும் அழிந்து போன பல தேவாலயங்கள் புதிதாக கட்டப்படும் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

நீண்டகாலம் ஆயருடன் வாழ்ந்துள்ளீர்கள். உங்கள் வாழ்வில் மறக்க முடியா சம்பவம் இருப்பின் அதை பகிர முடியுமா என வினவியபோது....

(சில நிமிட யோசனையின் பின்) ஆம்! ஆயர் தோமஸ் அவர்கள் உரோமாபுரியில் கல்வி கற்றுக் கொண்டிருக்கும் போது ஆயராக தெரிவு செய்யப்பட்டு தாயகம் திரும்பினார். அப்போது நான் தியோகுப்பிள்ளை ஆண்டகையின் செயலாளராக இருந்தேன். அவர் என்னை தோமஸ்

ஆண்டவரை அழைத்துவரும்படி விமான நிலையத்துக்கு அனுப்பினார். விமானநிலையம் சென்ற நான் ஆயர் நியமனம் பெற்று வருகை தந்த ஆயர் தோமஸ் ஆண்டகையை கொழும்பு விமான நிலையத்தில் இருந்து அழைத்து வந்தேன். வரும்வழியில் ஆயர் தன்னுடைய தந்தையாரை பார்க்கவேண்டும் என கேட்ட போது கொட்டாஞ்சேனையில் வசித்து வந்த ஆயரின் தந்தையிடம் மகனாரை அழைத்து சென்றேன். தந்தையாரிடம் மகனார் ஆயராக இறைவனால் தெரிவுசெய்யப்பட்டுள்ளார் என்ற செய்தியை நானே கூறினேன். தந்தை அவர்கள் கலங்கிய கண்களுடன் மகன் தோமசை கட்டி தழுவி முத்தமிட்டார். அளவு கடந்த ஆனந்

தத்தில் அவரின் மூத்த சகோதரி ஆன் அருகில் இருந்து தமது சகோதரனை வாழ்த்திய காட்சியை என்னால் எப்போதும் மறக்க முடியாது என்றார் தந்தை செல்வா.

பெருமூச்சுடன் முன்பு போல் நீண்ட நேரம் பேச முடியாது இளைப்பும் களைப்புமாக இருக்கின்றது. முன்புபோல் ஆண்டுகளையோ இடங்களைகளையோ என்னால் ஞாபகப்படுத்தி கூறமுடியாது உள்ளது என கூறிய அருட்தந்தை செல்வராஜா அடிகளாரின் துடிப்பான பணிக்காலத்தையும் தளர்ந்துபோன முதுமையையும் மனதில் அசைபோட்டவாறே அவரிடம் இருந்து விடை பெற்றேன் நானும் ஒரு பெருமூச்சுடன்.

**செவ்வி: அருட்பணி
எஸ். எயின்சிலி ரொஷான்**

பொன்விழா நாயகனுடன் - நேர்காணல்

கேள்வி : குருத்துவ வாழ்வில் 50 ஆண்டுகளை நிறைவு செய்யும் நீங்கள் 'குருத்துவம்' என்பதை எவ்வாறு அனுபவித்துள்ளீர்கள்?

குருத்துவம் ஓர் இறை அழைப்பு. இதனை இறைவன் எனக்குக் கொடுத்த ஓர் கொடையாகவே கருதுகின்றேன். இவ் அழைப்பை ஏற்று கடந்த 50 ஆண்டுகளாக அனைவரும் இன்புற்றிருக்க என் வாழ்வை இறைவனுக்கு அர்ப்பணித்துப் பணி செய் தேன். அதில் நிறைவும் மகிழ்வும் கண்டேன். என்னை அழைத்த இயேசு தன்னோடு இணைந்து வாழவே அழைத்தார், அவர் ஒருபோதும் என்னைக் கைவிடவில்லை. இதுவே என் குருத்துவ அழைப்பின் சிறப்பு என்பேன்.

கேள்வி :- குருத்துவத்தில் பொன்விழா காணும் நீங்கள் இன்றைய குருக்களுக்கும் என்ன சொல்ல விரும்புகின்றீர்கள்?

மாறிவரும் இவ்வுலகில் ஆன்மீகம் இன்றி நற்செய்தி விழுமியங்கள் மழுங்க டிக்கப்பட்டு உலக மயமாக்கல் முதன் மைப்பட்டு வருகின்றது. இந்நிலையில் குருத்துவ அழைப்பு மிகவும் சிக்கலாகவும் கடினமானதாகவும் சவால்கள் நிறைந்ததாகவும் இருக்கின்றது. எனவே இதை எதிர்கொள்வதற்கு ஆழமான இறை பற்றும் தியாக மனப்பான்மையும் கட்டுப்பாடு கொண்ட வாழ்க்கை முறையும் அவசியமாகின்றது.

குருத்துவ அழைத்தலில் நிலையாக நின்று அர்ப்பணிப்புடன் தொண்டாற்ற,

செப வாழ்வு, அனுதின திருப்பலி, தியான நாட்கள், ஆன்மீக குருக்களின் வழிகாட்டல் போன்ற ஆன்மீகக் கடமைகள் மிக மிக முக்கியமானவை என்பதை குருக்கள் உணர வேண்டும். அறிவியல்சார் வளர்ச்சியில் மட்டும் கருத்தாக இராது இறையன்பிலும் செபவாழ்விலும் முதிர்ச்சி காண்பதும் அவசியமாகின்றது.

பணி பெற அல்ல பணிபுரிய வந்த இயேசுவைப் பின்பற்றி ஆணவத்தாலோ, அடக்கி ஆள்வதாலோ மக்களுக்குத் தொண்டாற்றுவதற்கு மாறாக அமைதியிலும் அடக்கத்திலும் அன்பிலும் மக்களைப் புரிந்து பணியாற்ற வேண்டும் என்பதே எனது தாழ்மையான கருத்தாகும்.

கேள்வி :- ஆயிரே! 50 ஆண்டுகளாக மிகவும் கஷ்டமான சூழலில் குருவாக, ஆயிராக பணியாற்றினீர்கள், உங்களுடைய ஆழமான கஷ்டங்கள், சவால்கள் என்பவற்றை எவ்வாறு எதிர்கொண்டீர்கள்? என் பணி வாழ்வில் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள், பிரச்சினைகள் என்பவற்றுக்கு முகம் கொடுக்க மிகவும் உதவியது செப வாழ்வு, குருக்களின் குழுத்தோழமை உறவு, திருச்சபையில் என் மேலதிகாரிகளின் அறிவுரைகள், உரையாடல்கள், உடன் பணியாளர்களின் செபம் நிறைந்த ஒத்துழைப்பு என்பன பெரும் உதவியாயிற்று.

மிகவும் இக்கட்டான நிலைமைகளை சந்தித்தபோது "என்னை அழைத்த இறைவன் என்னைக் கைவிடமாட்டார்" என்ற உறுதியான நம்பிக்கை எனக்குப் பலமாக இருந்தது என்பேன்.

கேள்வி :-ஆயரே, இறைமக்களுக்கு எதைச் சொல்ல விரும்புகின்றீர்கள்?

“குருத்துவம்” இறைமக்களுக்காக இறைவனால் தரப்பட்டது. எனவே உங்களுக்காக உங்களுடன் பணி செய்து வாழும் உங்கள் குருக்களை நீங்கள் அன்புடன் மதித்து பராமரியுங்கள். குருக்கள் பல்வேறுபட்ட குறைபாட்டின் மத்தியில் தமது குருத்துவத்தை வாழ்கின்றார்கள். அவர்கள் குருத்துவ வாழ்வு மட்பாண்டத்தை ஒத்தது. இலகு வில் உடைத்து நொருங்கக் கூடியது.

எனவே இவர்கள் குறைகளை மன்னித்து இவர்களுக்காக இறைவேண்டல் செய்து அவர்களைத் தாங்கிப் பிடியுங்கள். அங்கே குருக்கள் இறைமக்கள் உறவில் மலர்ச்சி

பொங்கும் அதன் வழி உங்கள் குடும்பங்களும் மறுமலர்ச்சி அடையும்.

கேள்வி :-நன்றி ஆண்டவரே, இறுதியாக ஓர் வினா, நீங்கள் ஐய்வு பெறுவதாக அறிவித்துள்ளீர்கள் உங்களின் ஐய்வின் காலம் பற்றி வாசக நேயர்கள் அறிய விரும்புகின்றனர்...?

ஆயர் பணியில் இருந்து இளைப்பாறினாலும் எனது குருத்துவப் பணியை இறைமக்கள் மத்தியில் தொடர்ந்தாற்றிக் கொண்டே இருப்பேன். இறை அனுபவத்திலும் செபத்திலும் முதிர்ச்சியும் வளர்ச்சியும் காண எனது காலத்தை செலவிடுவேன்.

ஆயர் அவர்களே, உங்களின் பொன்னான குருத்துவப் பணிக்காக இறைதுணைவேண்டி வாழ்த்தி விடை பெறுகின்றேன்.

அருட்பணி எஸ். எயின்சிலி ரொஷான்

பொன்விழா நாயகனுக்கு எமது பொன்னான வாழ்த்துக்களும் உள்ளம் நிறை நன்றிகளும்

மூன்று தலைமுறையாக ஏழ்மையிலும் வறுமையிலும் ஆன்மீகத்திலும் பின் தங்கி வாழ்ந்த பொலிகண்டி கிராம மக்களின் உள்ளங்களில் இறை ஒளி கிடைக்க ஆன்மீக வழிகாட்டலின் யாழ் மறைமாவட்ட ஆயனாக விளங்கிய பொன்விழா நாயகன் மாண்புமிகு தோமஸ் சவுந்திரநாயகம் ஆண்டகை அவர்கள் பருத்துத்துறை பங்குத்தந்தை R.N.G. நேசநாயகம் அடிகளாரினதும் பொலிகண்டி கத்தோலிக்க மக்கள் முன்னேற்ற சங்கத் தலைவரும் அகதிகள் முகாம் பொறுப்பாளருமான மதுரநாயகம் அவர்களதும் வேண்டுகோளை ஏற்று எமது குழந்தை இயேசு கொட்டில் கோவிலுக்கு வருகை தந்த ஆயர் அவர்கள் எம் மக்களின் சமய வழிபாடுகளின் அவலநிலை அறிந்து எம் மக்களின் ஆன்மீக கடமைகளை ஆசீர்வதித்து திறந்து வைத்து கொடியேற்றி திருநாளும் திருப்பலிகளும் நிறைவேற்ற அனுமதி அளித்தார். அத்துடன் இன்றுவரை எமது ஆலயத்தையும் ஆலய மக்களையும் பல தடவை தரிசித்து எமது பிள்ளைகளுக்கு இவ் ஆலயத்தில் உறுதிப்பூசுதல் திருவருட்சாதனம் வழங்கினார். இரண்டு தடவைகள் எமது ஆலய பெருவிழாவில் கலந்து திருநாள் திருப்பலி நிறைவேற்றி இறை ஆசீர் வழங்கினார். எம் கிராம மக்களில் தணியாத அன்பும் அக்கறையும் கொண்டவராக எம் நெஞ்சத்தில் நிலைத்து வாழும் பொன்விழா நாயகன் அவர்களை, எம்மவர் மத்தியில் ஆன்மீக கலங்கரை விளக்காக திகழும் ஆயர் அவர்களை பொலிகண்டி வாழ் கத்தோலிக்க மக்கள் அனைவரும் கரம் குப்பி, சிரம் தாழ்த்தி வாழ்த்தி வணங்கி நிற்கின்றோம்.

குழந்தை இயேசு ஆலய மக்கள்
பொலிகண்டி

பொன்விழா நாயகர் மேதகு தேமஸ் சவுந்தரநாயகம் ஆண்டகை அவர்களது மறைக்கல்விப் பணி

குருத்துவப் பணியில் ஐம்பது வருடங்களையும் ஆயர்த்துவ பணியில் 32 வருடங்களையும் பூர்த்தி செய்யும் நமது ஆயர் அவர்களுக்கு எமது பொன்விழா நல்வாழ்த்துகளைத் தெரிவிப்பதில் பேருவகை கொள்கின்றோம். சவால்கள் நிறைந்த குழல்களில் சாதாரியமாகப் பணியாற்றிவரும் ஆயர் அவர்களின் பணி சிறப்புற இறை ஆசீர் வேண்டி நிற்கின்றோம்.

யாழ் மறைமாவட்டத்தில் மறைக்கல்வி இயக்குநராகப் பணியாற்றிய காலத்தில் இவர் மறைக்கல்விப் பணியானது ஏனைய பணிகளைவிட மிகவும் உன்னதமானது என்பதை நன்குணர்ந்து இப்பணியில் அதிக ஆர்வத்துடனும் உற்சாகத்துடனும் ஈடுபட்டார். மறைக்கல்விப் பணி சிறப்புற நடைபெற இயக்குநரான இவர் கூறிய அறிவுரைகள், ஆலோசனைகள் மிகவும் பயனுடையவையாக அமைந்தன. அத்தோடு மறையாசிரியர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளையும் நல்கினார்.

ஆயரான பின்னரும் ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் மட்டில் மிகவும் அக்கறையுடனும், கரிசனையுடனும் செயற்படுபவர். ஆயர் தினத்தில் நடைபெறும் விழாவின்போது மறைக்கல்விப் பரீட்சையில் உயர்ந்த மதிப்பெண்களைப் பெறும் மாணவர்களுக்கு பரிசில்கள், சான்றிதழ்கள் வழங்கிக் கௌரவிப்பார். அத்தோடு கத்தோலிக்க ஆசிரியர்கள், மறைக்கல்வி ஆசிரியர்கள் மற்றும் மாணவர்களோடு நல்லுறவு பேணிவருகின்றார்.

பங்குத் தரிசிப்பின்போதும் அங்குள்ள கத்தோலிக்க ஆசிரியர்கள், மறையாசிரியர்கள் அனைவரையும் சந்தித்து அவர்களது பணிபற்றி விசாரிப்பதும், அறிவுரை கூறி, அவர்களை உற்சாகப்படுத்துவதும் இவர் மேற்கொண்டுவரும் சிறப்பான பணியாகும். அத்தோடு மறையாசிரியர்களின் விழாக்கள், கருத்தரங்கங்கள், பயிற்சி வகுப்புகள் என்பவற்றின்போதும் தவறாது கலந்துகொண்டு சிறப்புரை ஆற்றுவதும் ஊக்கமளிப்பதும் இவரது சிறப்புப் பண்புகளாகும். மறைக்கல்வி ஆசிரியர்களுக்கு மறைக்கல்வி தினத்தின்போது அவர்களது சேவையினைப் பாராட்டிப்பேசுவதும் அன்பளிப்பு வழங்குவதும் இவர் மறைக்கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து ஊக்கம் தருவதன் வெளிப்பாடாக அமைகின்றது.

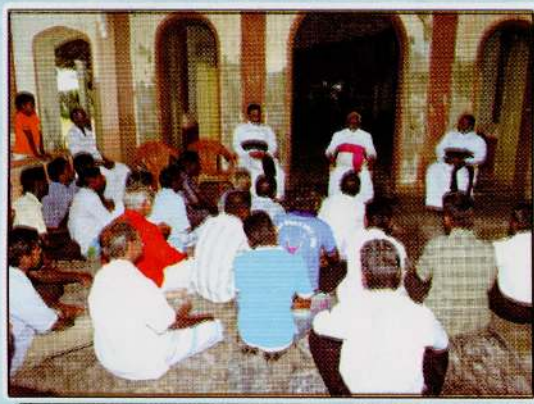
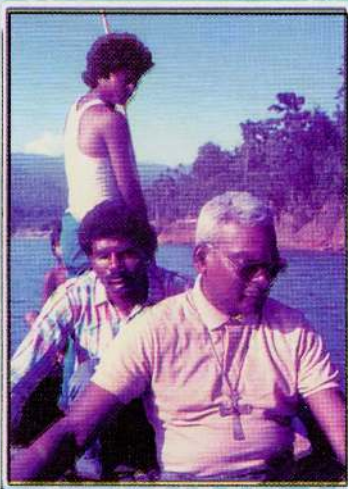
இந்த வகையில், சிறந்த நல்ல பண்புகளையும், ஆளுமைத் திறன்களையும் கொண்டு "நற்செய்திக்காகவே எனது பணி" என்ற தாரக மந்திரத்தோடு கடந்த ஐம்பது வருடங்கள் நல்ல குருவாக, நல்ல ஆயனாகப் பணியாற்றும் ஆயரின் பணியில் இறைவனின் அருள்கரம் தொடர்ந்து வழிநடத்த ஆசிகள் பல.

திரு. ஜீ. செபஸ்தியாம்பிள்ளை
முன்னாள் தலைவர்
கத்தோலிக்க ஆசிரியர் சங்கம்

His pastoral visits
~ through jungles and beyond seas ~
maintained the spirit of faith

50

50

His Episcopal fraternity
strengthened the growth of the diocese

His presence unites us
with the universal church

50

എമ്മിക്വറ്റം

50

He opened various passages
towards the Kingdom

அருட்சகோதரர்களின் உணர்வு வரிகள்...

சத்தமிடாத சேவை

ஒற்றை முட்டைக்காய்
ஊர்முறுக்க கொக்கரிக்கும்
ஆயிரம் கோழிகளிடையே
ஆயிரம் முட்டை போட்ட ஆமையாய்
உமது சத்தமிடாத சேவை
எமது காதுகளில்
அழகிய கோவில் மணி ஓசையாய்
ஒலித்துக் கொண்டிருக்கின்றது.

ப.யோணீஸ் வரலின் சோசை

எம் தந்தையின் வழிகாட்டல்

அழைத்தல் பயணத்தில் - என்
பாதங்கள் தடுமாறி பாதை மாறிய போது
தந்தைக்குரிய பாசத்தோடு
பக்குவமாய் என்னைக் கண்டித்து - உம்
அனுபவ அழியிலிருந்து - அழகிய
அறிவு முத்துக்களால்
என்னை வழிய்படுத்தி
அழைத்தவன் பாதம் தொடர
வழிகாட்டும் ஆயனே - நீர்
நலமுடன் வாழ்க!

செ.செபுஜன்

ஆயர்

ஆயர் தந்தையே!
ஒரு தண்டில் பூக்கும்
பூக்களை விட
உங்கள் சொல்லில் பூக்கும்
பூக்கள் தான் அதிகம்
வாழ்த்துக்கள் பல
வி. அருட்செல்வன்

ஆயரின் பிரசங்கங்கள்

எம் புண்களுக்கு
மருந்து தடவும்
மயிலிறகு
நாம் ஆசையாய்
அமர்ந்திருக்கும்
கோபுர நிழல்
தொலைந்து போன
ஆடுகள் தேடும்
ஆயனின் அன்புக்குரல்
எம் ஆயரின்
பிரசங்கங்கள்

சி. அஜந்தன

ஆயனே வாழ்க...

ஆன்மீக தாகத்தால்
அலைந்த மந்தைகளை
அன்போடு அரவணைத்து
அறமும் நேயமும் யோதித்த -நல்
ஆயனே வாழ்க! வளமுடன்.

பி.டினேஷன்

தாயுமானவன்

2004ல் A9 வீதி மூடப்பட்டிருந்த காலம் வன்னியை சொந்தமாகக் கொண்ட நானும் மற்றும் சில அருட்சகோதரர்களும் விடுமுறைக்கு வீடு செல்ல முடியாத நிலை ஆயர் இல்லத்திலும் மற்றும் சில பாங்குகளிலும் தங்கி நின்ற வேளைகளில் எமது அன்புக்குரிய ஆயர் அவர்கள் தின்பண்டங்கள் உடைகள் கொண்டு எம்மை சந்திக்க அடிக்கடி வருவார். எம் துயரில் கலந்து பாசத்துடன் உறவாடி உறுதி தந்து செல்வார். வன்னியுத்தத்தின் வலிகளைச் சமந்து நின்ற எமக்கெல்லாம் ஆயர் அவர்கள் 'தாயுமானவன்'

ஆ. துஸ்யந்தன்

ஆசி மழைக்காலம்

ஆதிகாலை மழையில்
ஆனந்தமாய் குளித்த
றோஜாப் பூந்தோட்டமாய்
சிரிக்கிறது
எமது மறைமாவட்டம்
உமது
ஆசி மழையில்
நனைந்து விட்ட
நாட்களை நினைத்து
ப. அன் ரனிசாள் ல

ஆயர்

வேர்கள் யோல
மௌனம்...
முற்றிய நெற்கதிராய்
தலை சாய்த்த
தாழ்ச்சி
கடல் போல
சிந்தனை ஆழம்
நதி போல
செயல் வீரம்
என் பார்வையில்
எம் ஆயர்
இயங்குத்தான்

கொலின்ஸ் ராஜ

எங்கள் ஒளியே

வடக்கிலிருந்து உதித்த
தாரகையே!
மக்கள் மனதை ஊடுருவிய
நம்பிக்கை ஒளியே
நீர் எமக்கு செய்த
சேவையை நினைத்து
நாம் வியக்கின்றோம்
மெச்சுகின்றோம்.
W.A. ஹேர்மன்

முதல் சந்திப்பு

நான் சிறிய குருமடத்துக்கு புகழன்பு ஆயர் அவர்களை சந்திக்க வேண்டும் என்ற ஓர் அழைப்பு எனக்கு விடுக்கப்பட்டது. எனக்கு மிகவும் பயமாகவும் பதட்டமாகவும் இருந்தது ஏனென்றால் இதுவரைக்கும் நான் அவரை திருப்பலி ஒப்புக் கொடுக்கும்போது மட்டும் தான் பார்த்திருந்தேன் அவருடன் பேசியதே இல்லை. ஆனால் நான் அவரை சந்தித்தபோது தான் அவர் எப்படியுட்பட்டவர் என அறிந்து கொண்டேன். மிகவும் இனிமையாக ஒரு அப்பா போல அவர் என்னுடன் பேசிய விதம் இப்போதும் என்மனதில் இருக்கின்றது.

யோண் குருஸ்

நல் ஆயனே

பணியில் பரிவும், பணிவும்
 பக்குவமாய் கொண்ட பண்புடையோனே
 மழலை மொழியால் மறை கற்பிக்கும்
 மனம் படைத்த மறையோனே
 ஆன்மீகத்தின் ஆழமறிந்து அர்த்தமுடன்
 அறிவுட்டும் ஆயனே
 அமைதி, அன்பு வழியில் அரசியல் தீர்வை
 அடிக்கடி அவசியப்படுத்தும் அன்பனே
 மந்தைகளின் மரண ஓலங்களில்
 மறுக்காது குரல் கொடுக்கும்,
 நல் ஆயனே!
 உம் மேய்ப்பும் பணியில் இன்னும்
 நல் மந்தைகள் சேர, வளர
 மேய்ச்சலில் பசுமையான நீர் நிலைகளை
 நாடித் தேட, இளைப்பாற
 நல் ஆயராக இருந்து பராமரித்து,
 வழிநடத்த வேண்டி வாழ்த்துகிறேன்,
 என செயங்களை
 காணிக்கையாக்குகிறேன்.
 M. T. அலோய் அருணேஸ்குமார்

ஆயரின் ஏழ்மை வழி

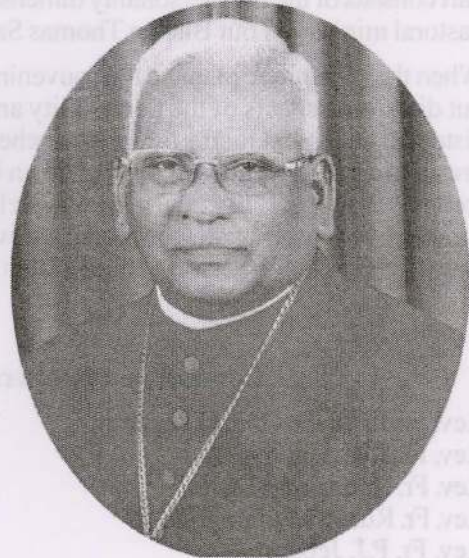
யேசு வாழ்ந்த ஏழ்மைக்குள்ளும்,
 யேசு நடந்த
 பாதத் தடங்களை தூசி தட்டி
 இவர் நடக்கும் ஏழ்மைக்குள்ளும்
 ஏதோ இருக்கு
 காந்தம் போல
 அது சத்தமிடாமல்
 கவருகிறது
 மானிட இதயங்களை

மி. றெக்சன்

தந்தை தாய்

என் தேடல்களில்
 தேவையின்றி தடங்கள் தடுமாறினேன
 “அப்பா” வின் இருப்பை உணர்த்தி
 உணர்வுக்குள் உறைய வைத்தீர்
 தந்தையாய் தட்டி திருத்தி
 தனிமை, தவிப்பு, தஞ்சமின்மை
 தழுவிட்ட வேளை - தாயாய்
 தழுவி வாழ்வு தந்தீர்
 மறவேன் உயிர் உள்ளவரை
 இறையவன் ஆசியுடன்
 வாழ்த்துக்கள் பலகோடி.....

A. S. சசிகரன்

தூய சவேரியார்
குருமட மாணவர்கள்

A Note from the Chief Editor

Priesthood is a rare gift offered to the few who are selected by God Himself. Priests' life raises the hearts of men and women towards God and enriches them spiritually, morally, socially and even economically. In that sense, Golden Jubilee of our beloved Bishop Thomas Savundaranayagam that is celebrated by the priests, religious and laity has a lot of significance. The Golden Jubilee Souvenir Committee is pleased at the launching of this important document of felicitation.

The committee decided to have the title 'Savundaram' to this souvenir. The word 'savundaram' denotes beauty. We titled it this way not only because the word is part of our Bishop's name but also because of the different beautiful dimensions of his rich personality and his 'impact-ful' pastoral ministry. Our Bishop deserves the word 'savundaram' literally and metaphorically.

First of all, we would like to express our sincere thanks to all who contributed by way of messages of felicitation, articles, poems, interviews, reminiscences and concise reflections regarding our Bishop. We also remember gratefully our experienced artist Mr. A. Rasiaiah for his beautiful portrayal of our Bishop in the cover page. Moreover, we like to thank St. Joseph's Catholic Press for printing the souvenir beautifully within short period of time. We cannot forget the valuable contribution of Mr. Judeson in the making of the souvenir.

Beginning part of the souvenir consists of the messages of felicitation from the significant Church leaders and laity, religious, political and administrative personalities. The following part consists of the life, personality dimensions, challenges and unique contributions of the pastoral ministry of our Bishop Thomas Savundaranayagam.

When the committee planned the souvenir, it had two guiding principles in mind: bringing out different aspects of the personality and ministry of our Bishop and also making it a historical document for the future researchers in Church history. We believe that the souvenir presents a person who will always be an inspiration and exemplary model for others to follow; Bishops, Provincials, Priests, Religious, Seminarians and Lay-people. Also this will raise the hearts of all who read it to give praise and thank God for the beautiful gift He has offered us in the person of our Golden Jubilarian.

Rev. Fr. Rajendram Stalin

Committee Members of the Jubilee Souvenir

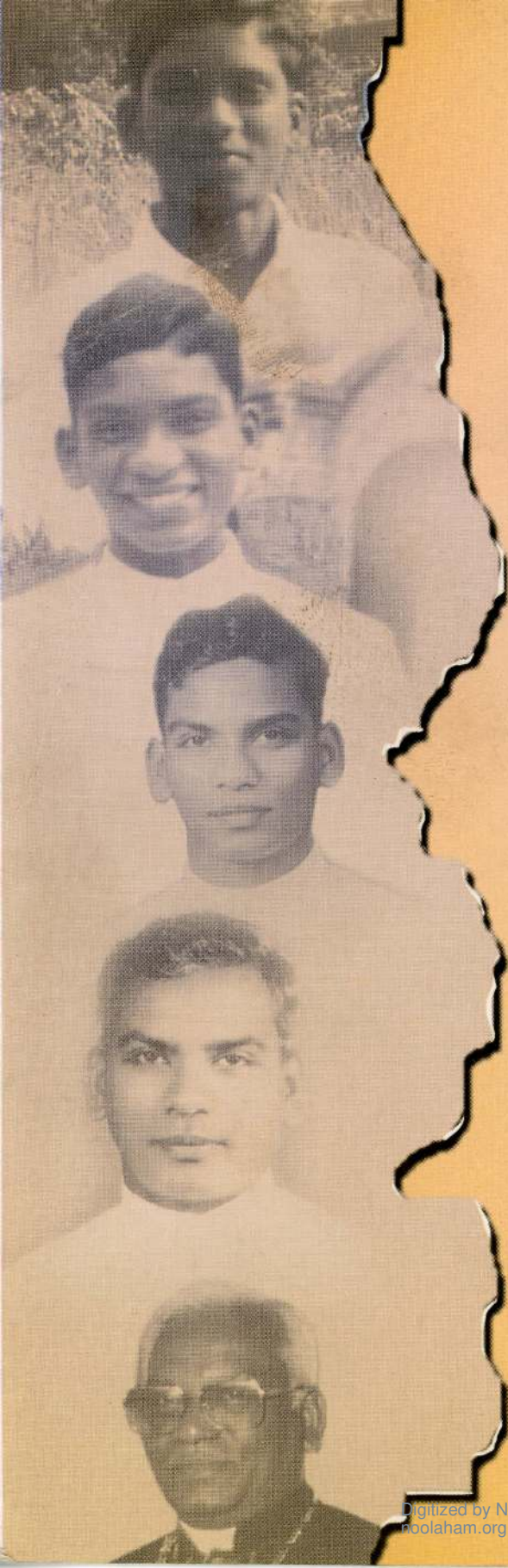
Rev. Fr. Justin B. Gnanaprasadam
 Rev. Fr. J.B. Antonythas
 Rev. Fr. Rajendram Stalin
 Rev. Fr. Ruban Mariampillai
 Rev. Fr. P.J. Jebaratnam
 Rev. Fr. M.V.E. Ravichandran

Rev. Fr. S. Ainsley Roshan
 Rev. Fr. I. Petrus Thayaparan
 Rev. Fr. Balathas J.A. Brian
 Rev. Fr. A. Anton Stephen
 Rev. Fr. Jeyaraj Elmo

ஆண்டவரே என் ஆயர்:
என்க்கேகும் சூகையல்லலை.
பகற்புல் வளநீகூ எனை
அவர் உளைப்பாரும் அம்மவர்:
அலைநீயான நீர்நிலைகளுக்கூ
எனை அழைக்கும் அம்மவர்.
அவர் என்க்குப் புத்தியர் அன்பார்:
அம் பெயர்க்கேற்பு எனை
நீர்வழி நடத்தியவர்:
மேலும், அவர் உருள்கூழ்
பள்ளத்தாக்கல்
நாள் நடக்க நேர்நீராவும்,
நீர் என்னோடு உருப்பதால்
எந்தீங்குமும் அக்டேதீ:
உம் கோலும் நெருங்கியும்
என்னைத் தேர்நீயும்.
என்னுடைய என்மளி அண்
முன்னே என்க்கொடு வந்தீனை
என்பாடு அம்மக்தீர்:
என் அலைவல் நறுமணத் தலைம்
பூசக்தீர்: எனகூ
பாத்தீரம் நீரம்ப் அழக்தீரகூ.